

MiFérfiak

PORTRÉ

VARGA BALÁZS

Nyíregyházától Ökörapátiig

ŐK A NŐK

Dr. Kardos Mária

a Goodwill Pharma társtulajdonosa

MESTERSÉGES INTELLIGENCIA

A gépek forradalma

BESZÉLGETÉS SZÓKE ZOLTÁNNÁL

A BOSCH AUTOMATIZÁLT ÜZLETÁG ALELNÖKÉVEL

**„Geszti
mese”**

beszélgetés Geszti Péterrel

ANNYI A VILÁG, AMENNYIT BELETÖLTESZ

KÓSTOLJ BELE A FÉLBARNA HIDEGKOMLÓS KÜLÖNLEGES VILÁGÁBA!

KELLEMESEN KESERNYÉS SÖRKÜLÖNLEGESSÉG, MELYET
KARAKTERES ILLATÁRÓL, JELLEGZETES SZÍNÉRŐL KÖNNYŰ
FELISMERNI. A HIDEGKOMLÓZÁSI ELJÁRÁS SORÁN
HOZZÁADOTT EXTRA CITRA KOMLÓ CITRUSOS ZAMATA
TALÁLKOZIK EGY PÖRKÖLT, MALÁTÁS ÍZVILÁGGAL.

ÍZINTENZITÁS

KOMLÓKESERŰ

CSAK 18 ÉVEN FELÜLIEKNEKI

www.alkohol.info.hu

Kedves olvasóink!

Noha a vénasszonyok nyara még fél kézzel kapaszkodik a nyárba, az ősz már betette a lábát az ajtón. A nappalok rövidebbek, az esték hosszabbak lettek, és a gumimatracról ismét átülhetünk a füles fotelbe, ahova immáron szokás szerint szállítjuk a többestés kikapcsolódást. Ismét gazdag tartalommal töltöttük meg oldalainkat, szó szerint a nagy beszélgetések lapját tartják a kezükben. Túlzás nélkül állíthatjuk, hogy pályafutásunk leghosszabb interjút olvashatják, amelyeket sok esetben a fizikai korlátok miatt a nyomtatott verzióban közre sem tudunk adni, így akik a teljes beszélgetésekre kíváncsiak, azok használják a cikkben elhelyezett QR-kódokat.

A tartalmat a **Geszi Péterrel** történt beszélgetésünk nyitja. A Rapülök frontembere után az időutazás átvált valóságos

egzotikus kalandokká. **Jurák Zsolt** állandó utazási szakértőnk segítségével ezúttal Indiába látogatunk el, ahol kalauzunk által az ország kevésbé ismert oldalait is megismerhetik.

Ázsiából Szegedre visszük tovább az olvasót. Ők a Nők rovatunkban **dr. Kardos Máriát**, a Goodwill Pharma társtulajdonosát mutatjuk be. Magával ragadó története után egy igazi slágertéma következik: a mesterséges intelligencia. A számos misztikummal övezett területről **Szöke Zoltánnal**, a Bosch automatizált üzletág alelnökével beszélgettünk. A gépek forradalmának boncolgatása után mondhatni stílszerűen bemutatjuk a jövő lakóautóját is. Ha nem is lakóautóval, de ismét útra kelünk, és meg sem állunk Mátészalkáig, ahol **Rádi Lászlóval**, a Maxliner tulajdonosával beszélgettünk az autóipar egy speciális szegmenséről.

Ebben a lapszámunkban két különleges **Varga Balázst** is bemutatunk önöknek. Az egyikük egy rendhagyó hivatást űző óraépítő, a másikuk pedig a már sokak által ismert színész a Drága örökösök című sorozatból. A róla készült portré viszont túlmutat a színészi karrier egyengetésének állomásain, és igazolja, hogy a siker ki tudja kövezni a magasztosabb célok útját is.

A két izgalmas történet között bemutatunk egy faipari start-up vállalkozót, **Gallai Gábort**, aki egyáltalán nem ebadta módon luxuskutyaházakat gyárt. A kutyák után lovak jönnek, de nem akármilyenek, hanem rendőrlovak.

Madarász Róbert őrnaggyal, a készenléti rendőrség lovas alegységének parancsnokával készítettünk interjút, aki egy egészen rendhagyó oldalát is bemutatja ennek a szolgálatnak.

Tehát kedves olvasóink, irány a kárómintás fülesfotel, üljenek le, dőljenek hátra és kapcsolódjanak ki velünk!

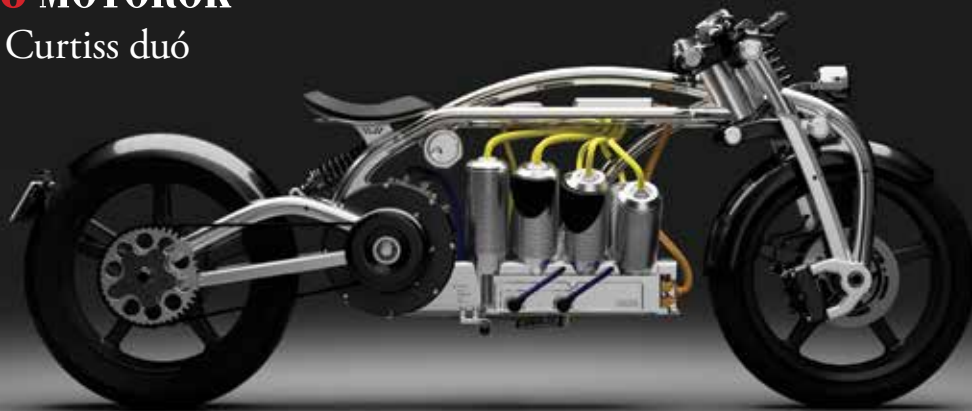
Barna András

TARTALOM

28 MOTOROK

A Curtiss duó

72 A FŐGONOSZ HAJÓJA
OTAM 86 GTS

88 KALAND
Hymer VisionVenture

10 A GESZTI-MESE

Beszélgetés Geszti Péterrel

32 AUTÓ ÉS UTAZÁS

Mitsubishi L200

40 UTAZÁS – ELLENTÉTEK VONZÁSÁBAN

Jurák Zsolt – India

92 BUSINESS PORTRÉ

Rádi László, a Maxliner
Hungary Kft. tulajdonosa

108 AZ ÓRAÉPÍTŐ

Beszélgetés Varga Balázssal

116 LUXUSKUTYAHÁZAK

Interjú Gallai Gáborral

120 LOVASÉLET – SZOLGÁLAT LŐLÉPÉSBEN

Beszélgetés Madarász Róbert
rendőr őrnaggyal a Lovas
Alosztály és a Nemzeti Lovas
Díszegység parancsnokával

132 ÉPÍTÉSZET

WARchitect

Ez mindennek a teteje

IMPRESSZUM

MiFérfiak Magazin, 2019/02 / LAPIGAZGATÓ: Kökény Roland / FŐSZERKESZTŐ: Barna András / MUNKATÁRSÁK: Hilbert Péter, Kopasz Zsolt, Novák Ildikó, Szikora Katalin, Valda Noémi, Rétfalvi-Kurucz Alexandra, Nagy Orsolya / KIADÓ: Createam Plusz Kft., miferfiak@miferfiak.hu /

HIRDETÉS: miferfiak@miferfiak.hu / ÉRTÉKESÍTÉS: megrendelhető a kiadó email címén postai utánvétellel / A MiFérfiak.hu magazin négyszer jelenik meg egy évben.

104 A VILÁG LEGDRÁGÁBB KERÉKPÁRJAI ➤ TOP 10

76 INTERJÚ

Beszélgetés Szőke Zoltánnal
a Bosch Automatizált
Üzletág alelnökével

58 ŐK A NŐK

Beszélgetés Dr. Kardos
Máriával a Goodwill
Pharma társulajdonosával

136 PORTRÉ

Nyíregyházától Ökörapatiig
Interjú Varga Balázs színésszel

54 AUTÓ Audi A.I.

Fotóink, írásaink és grafikáink, szerkesztési és tördelési megoldásaink önálló szerzői jogi védelem alatt állnak. Engedély nélküli felhasználásuk jogszabályba ütközik, és büntetőjogi felelősséggel jár. Az újságban megjelenő fotókat és írásokat sokszorosítani csak a kiadó hozzájárulásával lehet. Minden jog fenntartva. Kéziratokat és fotókat nem őrizzük meg és nem küldünk vissza. A lapban megjelent hirdetések tartalmáért nem vállalunk felelősséget.

FÁBÓL VASPARIPA

A francia Newron egy olyan különleges elektromos motorkerékpárt mutatott be, melynek a váza és a karosszéria elemei jórészt fából készültek. A motorizáció hajnalán nem volt szokatlan, hogy fát használjanak a motorkerékpárok vázánál,

vagy az alváz konstrukciójú autók felépítményénél, hiszen a fa könnyű és súlyához képest viszonylag szilárd volt, ami bőven megfelelt a kor technológiai színvonalának. Napjainkban azonban a fabetétek mellett jobbra csak a különleges és drága Morgan retro sportkocsik alumínium-fa alváz-felépítmény konstrukcióiban találkozhatunk e nemes organikus anyaggal.

A Newron szerint azonban egy motorkerékpár tulajdonképpen önmagunk megtestesülése, így az időtlen és kifinomult művészet jegyében kimondottan egy exkluzív és csúcsmínőségű motorkerékpárt kívántak megalkotni azon ínyencek számára, akik új élményekre és eszközökre vágnak. Ezen cél eléréséhez pedig mi is passzolna jobban, mint a fa. Az ősi anyag és a modern, környezetbarát hajtáslánc mellett a cég egy olyan intelligens vezetőtámogató programon is dolgozik, amely az úti cél megadását követően segítséget nyújt a motorosnak, hogy a lehető leghatékonyabb energiafelhasználás mellett érjen célba. A Newron elektromos motorja bizony nem lesz tömegjármű, hiszen a Dassault Systems segítségével mindössze 12 darabot szeretnének belőle építeni 2020-ban.

TISZTA ENERGIA

Ez a nyár bizony elég forró volt, és nemcsak az időjárás miatt! Az Ulysse Nardin legújabb kreációja felfokozza a hőmérsékletet egy lángoló csúcstechnikás tokkal, amely a karbon és az epoxy-t ötvözi. A Ulysse Nardin az elengedés filozófiáját követve

elhagyta a számlapot, így a végeredmény egy izgalmas kijelző lett. A kevesebb több! A legutóbbi genfi Salon de la Haute Horlogerie-n mutatták be a Skeleton X-et, amely feltűnő architektúrájának köszönhetően azonnal kitűnik a tömegből. A négy index által formált X-t egy téglalap, majd egy kör zárja magába minden oldalán római számokkal. A lávaszerű kompozíció felett suhanó óra- és percmutatókat sötét Super-LumiNova® festékkel borították. Mindezek az elemek a 43 mm-es tokban foglalnak helyet, amit a megolvasztott anyagok magmájával díszítettek, egy felrobbanó kráterre emlékeztetve. A szénszál és az epoxy gyanta keveréke pedig minden darabnak egyedi mintázatot ad.

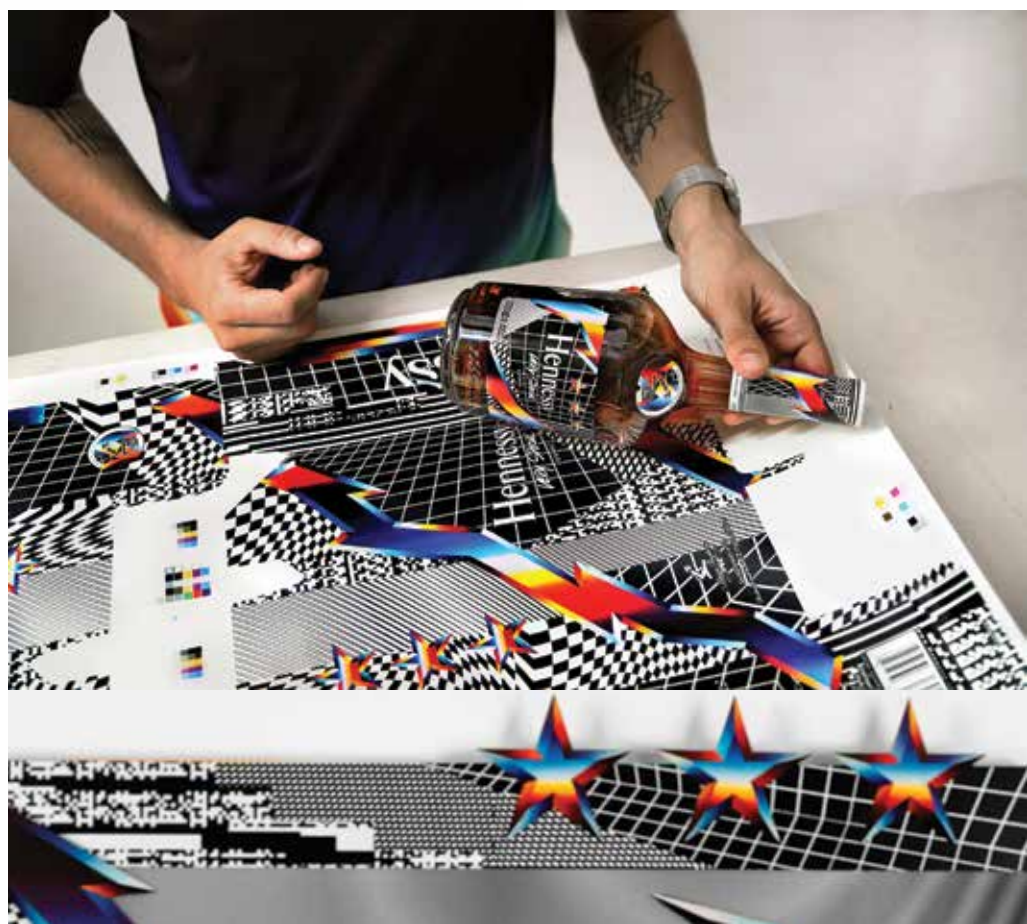
A cikketet tovább olvashatja a
MiFerfiak.hu-n, használja a QR kódot!

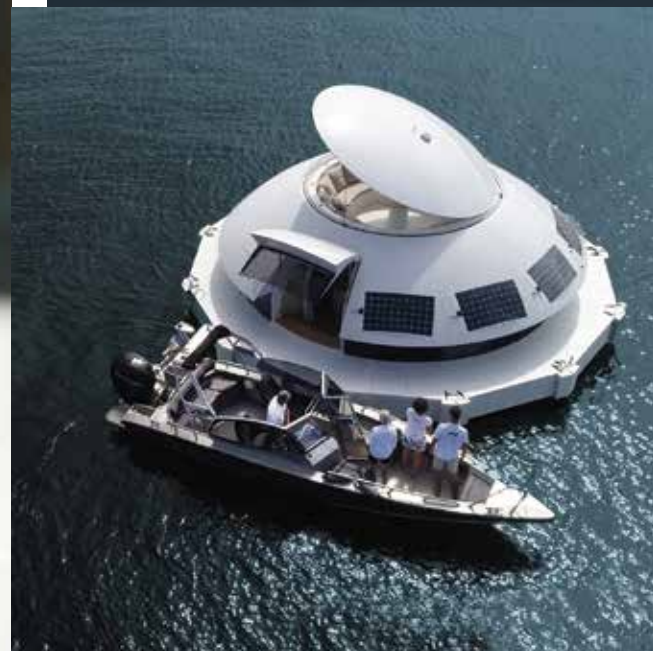
A Hennessy V.S Limited Edition sorozat részeként több művésszel is dolgozott a márka. Olyan alkotókat hívtak segítségül, akik saját látomásukat és a Hennessy történelmét öntötték üvegbe. Felipe Pantone stílusa pedig a vintage tipográfia és kinetika között helyezkedik el. A művész anélkül vált világszerte ismertté, hogy valaha megmutatta volna az arcát a nagyközönségnek. Az együttműködés ötlete akkor született meg, amikor Pantone először látogatott el a franciaországi Cognac mellé. Ekkor ismerte meg Renaud Fillioux-t, akivel azonnal megtalálták a hangot. Pantone a Hennessy archívumában kutatott régi címkék,

Üveg dizájn

A 2019 Hennessy V.S Limited Edition az argentin-spanyol művész, Felipe Pantone segítségével született meg, aki ennek a különleges italnak egy még különlegesebb üveget tervezett. Felipe Pantone nevét arról ismerjük, hogy mindig az új hullámokat lovagolja, keresi az innovációt.

NAPENERGIA LAKOSZTÁLY

reklámok, antik üvegek és csomagolások után, míg megtalálta a tökéletes egyveleget. Ezeket a saját kézjegyével látta el, a végeredmény pedig egy dinamikus, eredeti műalkotás lett, amely a jelent ragadja meg a történelmen keresztül. A munka a W-3 Dimensional Three Stars nevet kapta.

Az Anthenea lebegő luxuslakosztályt az 1977-es *A kém, aki szeretett engem* című film inspirálta. A vízi szálloda Jean-Michel Duacancelle tervezőasztalán született meg. Az alapötletet ugyan Karl Stromberg, a főgonosz adta, aki el akarta pusztítani a világot, de szerencsére Anthenea megérkezett, hogy megvédje. A környezetbarát lakosztály teljesen önálló. Öt napelemet használ, és a vizet sem szennyezi. A fenntartható anyagokból készült belső térben egy bár, nappali, hálószoba és fürdőszoba található. Az alsó szinten vannak a szobák, felül pedig egy 12 vendég számára kialakított napozó.

Y7 KROMOSZÓMA

Az Y7 kialakításában Bill Tripp, a világ egyik legismertebb hajómérnöke is részt vett. A projekt célja az volt, hogy a vitorlázás egy újabb szintre léphessen. Az óriási vitorlafelületnek köszönhetően a legkisebb szél is előreröpíti a hajót, így a tulajdonosoknak nem kell jó időért imádkozni. A rendszert úgy alakították ki, hogy a tulajdonosnak ne legyen szüksége nagy legénységre, így családi körben is nekivághat

a tengernek. Az Y7 egy ultramodern vitorlás jacht, amely a minimalista designra fókuszál. Természetesen a jet skikről és más játékokról sem feledkeztek meg a tervezők, amik kényelmesen elférnek a hátsó garázsban. A fedélzet alatt skandináv légkör fogad minket. A belsőépítés csupán néhány szint és anyagot használt, amitől egyből otthon érezzük magunkat. Ráadásul a belső tér bármikor átalakítható, a kabinok helyét is megváltoztathatod, ha akarod.

GORDON RAMSAY SZÁZ ÚJ ÉTTERMET NYIT AZ USA-BAN

A séf egész Amerikát le akarja igázni. Gordon Ramsay 100 millió dollárt kapott, hogy a következő öt évben száz új éttermet nyithasson az Egyesült Államokban. Jelenleg nyolc éttermet üzemeltet az országban, többek között Las Vegasban és Atlantic Cityben. A projekthez a Lion Capital nyújtott segítséget egy nagy összegű befektetéssel.

„Nem álltam rá készen, hogy egyedül másszam meg ezt a hegyet. Körülbelül 15 évre lett volna szükségem hozzá, de így már menni fog.” – mondta Ramsay a Forbes magazinnak Ramsay azt ígéri, hogy nem egyetlen koncepcióból fog építkezni, inkább egy mixet akar összeállítani, amelynek részét fogja képezni egy steak étterem, egy grill, valamint egy fish&chips hely is. Persze ezek távol állnak a tőle megszokott Michelin-csillagos éttermektől. Ramsay keze alól a világ legjobb séfjei kerültek ki, köztük Guy Savoy és Marco Pierre White, így biztosan most is tudja, mit csinál. A bővítés megnégyszerezi Ramsay birodalmát, amely jelenleg 35 helyen van jelen a világban. Csak az idő mondhatja meg, hogy rémálom lesz-e az álomból.

A zene eleganciája

A részletgazdag hangzás közelebb visz a zenéhez, mint valaha. A kaliforniai Bossa bemutatta legújabb hangsugárzó kollekcióját, a Moonrakert, amely századközepe designnal örvendezteti meg lakásunkat. A százévnnyi mérnöki tapasztalattal rendelkező cég mindig odafigyelt arra, hogy kiváló minőséget és vizuálisan megnyerő eszközöket szolgáltatassanak vásárlóik számára.

A Moonraker hangsugárzó minimalista stílusa hihetetlen hangzással egészül ki, a forma a funkcióval egyesül. A két hangsugárzóból álló vezeték nélküli rendszer tökéletes hangminőséget biztosít, a design pedig olyan vizuális hatást kelt, amit eddig nem láttunk még hasonló eszközknél.

Egy olyan ember számára, aki a zene és design megszállottja, a Moonraker tökéletes választás. A hangszórók kerekded formája esztétikailag lenyűgöző, ráadásul megakadályozza a rezonanciát és hangtorzulást is.

Az egyszerűen használható távirányítóval könnyedén vezérelhetjük az eszközt. Természetesen a minimalista hozzáállás itt is jelen van, hiszen olyan elveket követtek a rendszer kialakítása során, amik az egyszerűséget hangsúlyozzák. A Bluetooth-kapcsolatnak köszönhetően a hangsugárzókat bármilyen digitális eszközhöz csatlakoztathatjuk, ha streamelni szeretnénk.

A Moonrakert Kalifornia legképzettebb szakemberei álmodták meg, így teljes tökéletességre számíthatunk. A hangszóró fekete dió, tika és fehér kőris anyagból rendelhető meg, a színekből pedig nincs hiány.

INTERJÚ

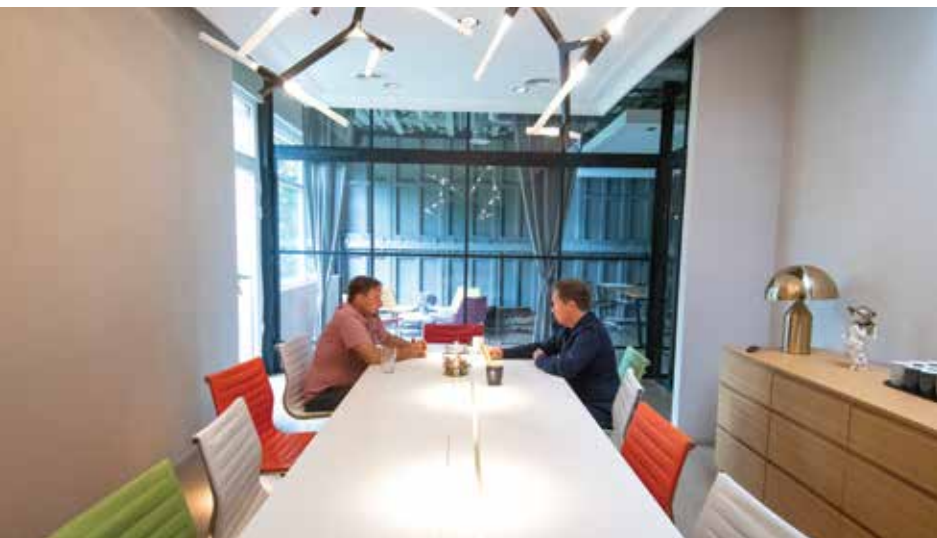
BESZÉLGETÉS GESZTI PÉTERREL

„A GESZTI-MESE”

írta: BARNA ANDRÁS *fotó:* HILBERT PÉTER, GRUND

Geszti Péter nem az egyalkalmas interjúalanyok közé tartozik, ugyanis annyiféle dolog kapcsolódik már a nevéhez, hogy őszintén szólva minden egyes téma „kibeszélése” már önmagában is megérne egy misét. Őt hallgatva az embernek folyamatosan azon jár az esze, hogy lehet ennyiféle és fajta dolgot egyszerre csinálni, ráadásul mindezt profi módon. Péter szerint ez csak kívülről tűnhet bonyolultnak, az ő fejében eredendően mindig egy és ugyanaz a szoftver dolgozik, ez viszont számos hardverrel kompatibilis. Ennek fényében más nem is következhet, csak egy rendhagyó „programelemzés”.

KERESVE SEM TALÁLHATTUNK VOLNA TÖKÉLETESEBB DÍSZLETET AZ INTERJÚHOZ, MINT A PANNÓNIA FILMSTÚDIÓ.

Keresve sem találhattunk volna tökéletesebb díszletet az interjúhoz, mint a Pannónia Filmstúdió. A magyar filmgyártás és szinkron egykori legendás bázisa ma reneszánszát éli, és továbbra is folytatja hathatós tevékenységét. Persze Péter számára a milliók dupla varázsa van, hiszen egykor innen indult el az ő története is, ma pedig – néhány évtizeddel később – itt lett a cégének főhadiszállása. A visszatérést a sors kedves gesztusként aposztrofálja, ami – bár csak érintőlegesen kerül szóba – valahol keretbe is foglalja karrierjét.

A felújított épületek egyikében található a Grund Kommunikációs és Kreatív Ügynökség. Családi cég, Péter a feleségével együtt alapította, így a vállal a vállhoz már a munkában is kiteljesedik. A helyzetről szó esik beszélgetésünk során, de erről majd a később...

Az emeleti iroda lépcsőfordulójában a cég logója üdvözlí az embert. Nem kell csalódnunk, az embléma sokatmondóságában szinte mindent kifejez, ami „Geszi”. Néhány perccel korábban érkezem, így van időm körbenézni. Már az első pillantásra látszik, hogy az enteriőrt nagy gondossággal tervezték. A tér átlátható, mégis megtartja a munkához szükséges szeparációt, és nem utolsósorban színeiben elegánsan bohém is. Később megtudom, hogy kialakításakor fontos szempontnak tartották, hogy inkább az otthonosság, mint az irodai jelleg érvényesüljön.

Péter az egyik kislányával érkezik, aki – mint kiderül – ma a rajztábor t cserélte le Apára. Az üdvözlés után szinte azonnal szívélyessé válik a nexus, amiben egyszerre érhető tetten a nyilatkozók rutinja és a rá jellemző kötetlenség. A tárgyalóban ülünk le, ami most egy rövid időre félredobja eredeti funkcióját, és képzeletbeli restartot vesz az időben. „Rapülünk.”

– **Barna András:** Megfogadtam, hogy nem fogom a beszélgetésünket Mézga Aladárral kezdeni, mert mindenki ezzel kezdi...

– Geszti Péter: Végül is az a kályha, nem? *(Nevet.)*

– **Csak azért sem! Volt Mézga Aladár előtt is élet, nem? *(Nevetek.)***

Kezdjük egy gondolattal távolabbról, mondjuk azzal: hogyan kerültél képbe mint szinkronhang és mint gyerekszínész?

– Az édesapám annak idején a Magyar Televízió szórakoztatóosztályán dolgozott szerkesztőként. Olyan műsorok készítésében vett rész, mint például a

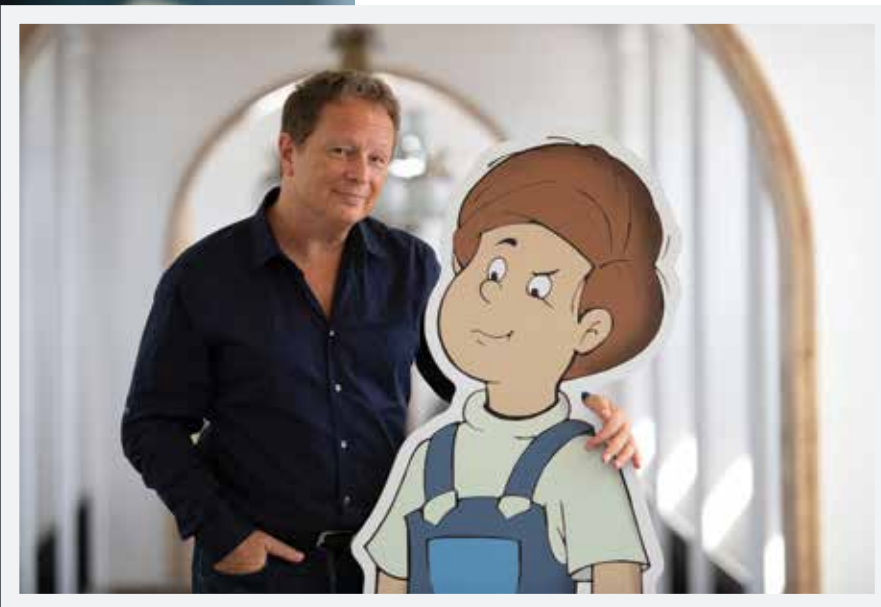
Kicsoda-Micsoda, később pedig reklámkészítéssel is foglalkozott. Az éra jellemzően kötött munkarendjétől eltérően az ő állása sokkal szabadabb, lazább volt. Ennek köszönhetően nagyon sokszor elvitt magával dolgozni. Pont úgy mentem vele, ahogy most a kislányom jött velem.

Történt egyszer – olyan hat-hét éves lehettem –, hogy bevitt a Magyar Rádióba, ahol a Vasárnapi reklámturmix – istenem, mik nem voltak *(mosolyog)* – felvételét készítették. Kiderült, hogy az egyik gyerek szereplő megbetegedett, és emiatt nem tudták volna folytatni a felvételt. Ekkor az egyik kollégája azt

INTERJÚ

A FIÚK SOKSZOR
MEGKAPJÁK, HOGY
INKÁBB ANYÁSOK,
NÁLUNKEZ NEM
ÍGY VOLT, ÉN
RETTENTŐEN
APÁS VOLTAM

mondta, hogy itt van a folyosón egy kisfiú, aki tologatja a matchboxait, próbáljuk ki. Így kezdődött a pályám, ami tényleg csak a pusztán véletlen műve volt. Egyébként sem édesapám, sem pedig az édesanyám nem presszionált arra, hogy én gyerekszínész legyek. Viszont ennek köszönhetően, no meg annak is, hogy más kisebb feladatokat jól meg tudtam oldani, látótérbe kerültem, és később már rendszeresen hívtak.

– **Ezek szerint akkor eredendően nem voltál egy exhibicionista alkat?**

– Nem, egyáltalán nem. Bár az édesanyámtól örökölt génjeim adhatnának erre okot. *(Nevet.)*

Legendák keringenek arról, hogy kiskoromban

hogyan tartottam szóval egy nagyobb felnőtt társaságot. Feltehetőleg be kellett hoznom a lemaradásomat, mert csak háromévesen kezdtem el beszélni. *(Nevet.)*

– **Édesanyádat viszonylag szélesebb körben ismerik az egykori Sláger rádiós bejelentkezései révén. Édesapádról viszont keveset lehet tudni.**

– A szüleim 1980-ban elváltak, rá hét évre pedig meghalt az édesapám, így sajnos az ezt követő harminckét évemet nem kísérhette végig. Hiányát óriási úrként éltem meg érzelmileg és intellektuálisan is.

– **Ennyire mély volt a viszonyotok?**

– A fiúk sokszor megkapják, hogy inkább anyásak, nálunk ez nem így volt, én rettentően apás voltam.

Az édesapámmal nagyon különleges, szoros, mondhatni baráti viszonyunk volt. Amikor meghalt, akkor én nagyon a pályám elején jártam, talán az Első Emelet harmadik nagylemezének dalait írtam. Remélhetőleg ekkor azt már láthatta, érezhette, hogy lehet belőlem valaki, de sajnos a későbbi sikereimnek már nem lehetett tanúja. De az még szomorúbb, hogy nem ismerhette meg a lányunokáit, akik minden bizonnyal nagyon boldoggá tették volna, no meg hát engem is az, hogy ő láthatja őket.

– **A családalapítás kérdésben viszonylag későn határoztad el magad. Mi volt ennek az oka?**

– Igen, nálam valóban nagyon kitolódott ez az egész. Ennek két alapvető oka volt. Egyfelől azért, mert nagyon rákoncentráltam a karrieremre. Úgy gondoltam, hogy addig, amíg nagyon aktív vagyok és ambíciózus, addig szeretnék egy csomó mindent létrehozni az életemben. Másfelől azt láttam a szövegíró társaimnál – akik már családban éltek –, hogy rengeteg energiájukba kerül a mindenkor tökéletes teljesítés otthon is és a munkában is. Nekem velük szemben volt egy hosszabb kifutásom, és hogy őszinte legyek, ekkortájt még nem is akartam elköteleződni.

– **Ma hogy érzed, jól döntöttél, hogy vártál?**

– Ebben a korban apává lenni – ha az emberben van tudatosság meg képesség arra, hogy az életnek az érzelmi dimenzióit kibontsa, megélje – egy fantasztikus érzés. Azért, mert jobban tudod értékelni azokat a pillanatokat, amiket a gyerekeiddel történő együttlétet kis csodákként megteremt nap mint nap, óráról órára. Dalszövegíróként érzelmekből tudok csak építkezni. Akinek az érzelmi élete üres vagy sivár, az nem tud dalokat írni. A gyerekeim születése teljesen más módon tölt fel érzelmileg, és innen mindig van mit „kivenni”.

– **Az érzelmek látens módon becsempészték a sorok közé a „műzsa”-kérdést is. Hogy jönnek nálad a szövegötletek? Nyilván tehetséges vagy, de amikor azt mondják: Péter, kellene nekem egy dalszöveg, az már egy másik aspektus.**

– Alapvetően egy jó zene kell hozzá. Ha nem jó a zene, akkor nem lesz jó a dalszöveg. Sokszor előfordul, hogy megkeresnek más előadók zenéikkel. Ha nem jó a dal, akkor visszaadom. Ehhez persze az is szükségeltetik, hogy az adott eladóval működjön például egyfajta „ízlésbéli kémia” is.

Az alkotófázisban egyébként alapvetően nem rímpárokat gyűjtök, mert az általában nagyon hamar jön, hanem inkább gondolatokat. Nagyon sokat és kitaróan olvasok, elsősorban szépirodalmat.

– **A stílus és a szókincs miatt?**

– Egyszer Vámos Miklós mondta nekem, hogy azért jó olvasni, mert az ember annyi életet élhet meg, ahány könyvet elolvas. Nagy igazság. Az olvasás segít, hogy el tudjam hagyni a saját kliséimet. Mert valljuk be, mindenki egyfajta zárt világban él, te is, én is, mindenki. A regények megnyitják a világot érzelmileg és intellektuálisan is. Mindegyik regény olyan, mint egy utazás, és ezek nagyon inspirálóak számomra, mint ahogy egy színház, egy mozi, vagy nem utolsósorban egy jó beszélgetés is értelmes emberekkel. Részemről ezek tudatos merítkezések.

Egyébként pedig sok mindent felírok a laptopomba, hogyha eszembe jut valamiről valami, vagy akár idézeteket is beírok. Ezek, ha úgy tetszik, ötlet-morzsák, de soha nem használok semmit egy az egyben, hanem átalakítom egy másik állapotba. Amikor kapok egy dalt, akkor annak a zenei szöveire koncentrálok. Bizonyos értelemben engem könnyű azonosítani, mert ahogy sokan mondják: „a Geszti az ilyen rímes dolgokat ír...” Igen, én nagyon kigyúrom, kidolgozom formailag a dalszövegeimet, hogy a rímpárok erőteljesek legyenek. De mondjuk, ha valaki veszi a fáradságot – ami nem jellemző –, és visszanézni az elmúlt öt-tíz évem dalszövegeit, azokban nemcsak verbális akrobatikát lát, hanem tele vannak érzelemmel, és nehézsúlyú gondolatokkal, csak azért nem tűnnek fel, mert gyakran könnyed a zene, amire ráírom őket. Technikailag egyébként a refréneket próbálok megírni először.

– **A saját dalaid megírásában vagy feldolgozások esetében hogyan működik a tematika?**

– Ritkán fordul elő – talán tízből egyszer –, hogy feldolgozást csinálok, de akkor is olyan zenét választok, amihez valamilyen szinten közöm van. Azért, mert valamiért szeretem, és ezért bemászott a lelkembe. Az alkotó típusú ember leginkább álmodozni szeret, hogy fel tud építeni egy konstrukciót, legyen az egy dal, egy kampány, fesztivál vagy bármi, ami majd foglalkoztatni fogja az embereket. Az én főfoglalkozásom az, hogy szeretek hatással lenni másokra azon keresztül, amiket létrehozok. És mindegy, hogy mi a műfaj egy bizonyos körön belül. Az, hogy most dalt írok, fesztivált rakok össze, kampányt tervezek, vagy inspirációs előadást tartok, az teljesen mindegy – alapvetően ugyanazon képességeimből és szándékaimból fakadnak. Van három-négy olyan adottságom, amiket viszonylag jól megtanultam kezelni. És ezekből nemcsak egy, hanem többféle szakmai irány építhető ki. Ha úgy tetszik, van egy szoftver a fejemben, ami nemcsak egy hardveren futtatható, hanem sokfélén. Ezért vagyok benne egyszerre a kommunikációs bizniszben, a médiában, vagy működök dalszövegíróként, és rappelek a színpadon is. De igazából ez mind ugyanaz a tevékenység.

– **Az utolsó mondatod tökéletes ahhoz, hogy a beszélgetésünket egy picit visszarántsuk az idővonalra. Mézga Aladártól indultunk, majd jöttek tévés munkák. Eredendően pedig történelem–magyar szakon végeztél, aztán némileg rendhagyó módon – legalábbis számomra – nem a katedrán, hanem egy reklámügynökségnél kötöttél ki.**

– Azt hiszem, Elvis Presley mondta azt, hogy az ambíció egy nyolchengeres motor az emberben – ha van! Egyébként szerintem mindenki van, de én úgy látom, hogy az embereket az első bukásaik megbéklyózzák, és e miatt ezeket az ambíciókat aztán lezárják magukban.

Az én életem szerencsésen alakult, ez nálam pont fordítva történt. A pici kezdeti sikerekre – lásd: gyerekszínészet – elkezdett ráépülni valamiféle hasonló vágy, és kezdett tudatosulni bennem, hogy én a médiában szeretnék dolgozni. Ugyan elmentem az ELTE-re, de azt már tudtam, hogy tévés riporter szeretnék lenni, interjúkat szeretnék készíteni, és főleg a kulturális élettel szeretnék

magunknak. Az ember fiatalon ezt nem tudatosan csinálja – eltekintve egy-két zseniális embertől, akik igen –, hanem viszi a lendülete, aminek a végén van egy cél, ami érdekli, izgatja, szórakoztatja. Ez sok minden lehet, nálam például a hírnév, az önkifejezés, az anyagi boldogulás. Ezt az eddigi pályafutásom mind a mai napig megadja nekem.

A reklám, amikor elkezdtek csinálni a nyolcvanas évek végén – tegyük hozzá: félig-meddig hályogkovácsként –, akkor úgy tűnt, hogy pontosan olyan önkifejezés, mint egy Első Emelet-dalt megírni. Később én ezt a két dolgot ketté tudtam választani, hiszen mind a kettőnek más a célja. A reklám csak

foglalkozni. Egy ideig ebbe az irányba haladt a pályám, hiszen rádiós és tévés műsorvezető lettem, amit aztán tíz éven keresztül csináltam is.

Később – nevezhetjük véletlennek, de inkább szükségszerűség volt –, amikor 25 éves koromban „becsapott” az akkori rendszerváltás, pontosan tudtam, hogy szinte „bármire jó lesz vagy lehet” a történelem–magyar szakos diplomám. És ebben nem a diploma volt a lényeg, hanem az, hogy a tudásomat szinkronba tudtam hozni az ambícióimmal és a képességeimmel. Ezért tudtam sikeresen elindulni dolgokban. De ezt csak utólag tudom így viszonylag pontosan definiálni, akkor ez nem volt ilyen tudatos, inkább megérzésekből állt a mozgásom.

Nagyon sok függ attól, és iszonyú fontos, hogy milyen célt választunk ki

eladni akar, ezért mozgósít mindenféle hatásvadász elemet, amiért te majd meg akarsz venni valamit. Ez a munka egyszerre igényel inspirációt és kreativitást, de igazából egyfajta profi fegyelmet is, amivel megtanulod, hogyan tudj egy cél érdekében alárendelődni. A dalszövegírás ennek az ellentéte: szabadság és önkifejezés, nem mellesleg egy jó buli is.

– **Ha már itt tartunk: a zene hogyan csöppent bele az életedbe? Játszottál valamilyen hangszeren?**

– Én úgy lettem zenész, hogy nem lettem zenész. Mintha ma lenne, amikor innen ötutványira harmadik osztályosként mentem szolfézsórára egy baromi gusztustalan orosz xilofonnal a hónom alatt. Az egész helyzet a „madzagos

A DALSZÖVEGÍRÁS:
SZABADSÁG,
ÖNKIFEJEZÉS
ÉS NEM MELLESLEG
EGY JÓ BULI IS

klampírral” borzasztó volt, demoralizált, aminek a hatására viszonylag rövid úton feladtam a dolgot. *(Nevet.)* Viszont rengeteg zenét hallgattam. Édesanyám külkereskedő volt, és néha hozott haza nyugat-európai lemezeket. Megvolt az összes ABBA, hogy csak egyet említsek. Anyám imádta, amikor hallgatta, föl-alá táncikált a lakásban. *(Nevet.)* De voltak musicallemezeink is. Például megkaptuk a Hegedűs a háztetőn eredeti, első kiadású lemezét, amit szénné hallgattam, a Hairrel együtt. Szóval nálam máshonnan eredeztethető a zene szeretete.

Arról te nem tehetsz, hogy milyen családba születesz, de a család meghatározhatja az ember kulturális alapjait.

– **Ezek kétségtelenül nem mozarti alapok. Az Első Emeletben is úgynevezett háttérmunkás voltál?**

– Igen. De közben elvégeztem az ELTE-t, tévézttem, rádióztam. Ekkor indult be a Magyar Rádió kereskedelmi tagozataként a Danubius rádió is, ahol slágerlistát vezettem, és utána jött a Rapülök, ami vízvázasztó

volt, és új szintre lökte fel a karrieremet.

– **Hogy történt ez a robbanás?**

– Mindig kétféle aspektus van: egy személyes vetület és egy történelmi környezet. A személyes ambícióm egyre nőtt, mert azt láttam, hogy a tévés műsorvezetés megy, a rádiós műsorvezetés megy. A rádióban kialakítottam egy rám jellemző műsorvezetési hangnemet, amit részben az MTV Europe műsorvezetőitől lestem el. Egy Ray Cokes nevezetű fickó stílusa nagy hatással volt rám, csakúgy, mint a nyugat felszabadult populáris kultúrája is.

Ekkor már nyolc éve írtam dalszövegeket, egyfajta rutinnal tehát már fel voltam vértézve, és rögtönözni is jól tudtam. Sokszor előfordult, a rádiós élő

adásban hogy amikor láttam a következő zeneszámot, írtam rá gyorsan egy három-négy soros rapet. Kiszámoltam, hogy hány taktus van addig, amíg az énekes nem szólal meg, és addig én az elejére rárappeltem. Ez különleges dolognak számított akkor, mert senki nem csinálta. Így kezdett bemászni a fejembe a Rapülök alapjának is számítható gondolat, hozzátéve azt, hogy ez idő tájt lett divatos a hiphop zene is.

A rendszerváltás óriási, vidám káoszában pedig azt éreztem, hogy itt most mindent ki lehet próbálni. Aztán úgy alakult, hogy a Rapülök másik két tagjával – akik az Első Emeletben is benne voltak – újra egymásra találtunk.

Elkezdtem rapes dalszöveget írni. De egyáltalán nem az volt a cél, hogy én rappeljek. Sokkal inkább az, hogy ezzel megkeressünk fiatal srácokat, akik meg majd mennek a dalainkkal fellépni. Mi pedig úgy csináljuk szabadon, mint a korabeli popvilág leghíresebb szerzőtríója a Stock – Aitken – Waterman hármas, csak hátradőlünk, és várjuk a busás jogdíjat. *(Nevet.)* Azonban a keresésünk nem járt sikerrel. Két hónap után

is csak egy helyben topogtunk. Egy nap aztán felvetődött, hogy ha már úgymint én mondtam fel a demo felvételekre a szöveget, akkor mi lenne, ha ez így maradna? Én persze jól betojtam, mert ez a helyzet mégis nagyon más, de egyben izgatott is.

Azt kell mondanom, hogy járvány szerűen terjedtünk, és két éven keresztül a Rapülök mindent lesodort maga elől Magyarországon. De ebben – és ez nagyon fontos – benne volt annak a korszaknak a hihetetlen energiája. Az, hogy szabadok lettünk, hogy végre vehettél például egy új nyugati autót, hogy hirtelen több rádiós és televíziós csatorna született. A popzene pedig, úgy tűnt, fontosabb lett, mint korábban. Szóval kinyílt a világ.

– **Miért lett vége a Rapülőknek?**

– Miért lett vége? Visszatekintve láttuk, hogy az Első Emelet életciklusa és a karrierjének íve hogyan alakul, és úgy gondoltuk, hogy nem kellene megvárni, míg ugyanez történik velünk is. Másfelől biztosak voltunk abban, hogy másban is ugyanilyen sikereket tudunk elérni, és emiatt nem akartuk, hogy egy megunt, közhelyes zenekarrá váljunk. Velünk két év alatt olyan dolgok történtek meg, amilyeneket csak nagyon kevés zenekar mondhat el magáról. Olyan eszelős

sikerünk volt, hogy tudtuk, ez nem tartható fenn, és ha nem váltunk, akkor bele fogunk kopni ebbe, amit viszont nem akartunk megvárni.

– **Hallgatva téged, és látva azt a tudatosságot, ahogy a karrieredet építed, elmondható, hogy te projektekben gondolkozol? Legyen szó zenekarokról vagy bármi másról?**

– Szerintem ez nem feltétlenül így van. Az mondjuk egy más kérdés, hogyha például a Rapülők és Jazz + Az-sztorit összeolvasod, akkor az biztosan kiad

egy motívumot, amire rá lehet fogni, hogy biztosan így lett kitalálva. Ugyanakkor viszont volt még egy sor más dolog is az életemben, amiben ugyanúgy nem voltam tudatos, viszont rengeteget merítettem és tanultam is belőlük. És valóban, a későbbi életemben projekt szerűen gondolkoztam dolgokról. Erre leginkább a reklámszakma tanított meg.

– **Ha már szóba került, akkor lépünk át egy következő időszakításba, amit a Jazz + Az fémjelzett.**

– A Jazz + Az születését egy rendkívül prózai dolog inspirálta, mégpedig az, hogy én Dés Lászlóval akartam együtt dolgozni. Ez volt az ambíció. Imádtam a zenéjét, ma is imádom. Együtt akartam állni ezzel az emberrel a színpadon. Sokszor gondoltam arra, hogy ott fúj majd mellettem, ami örömmel és büszkeséggel tölt el.

Másfelől és nem mellékesen közrejátszott az a tény is, hogy a Rapülök négyszer töltötte meg az Arénát, és ekkor megkérdeztem magamtól: hova lehet tovább fejlődni még innen ebben az országban? De nem is a matek a lényeg. Dés megjelenése az életemben egy teljesen új dimenziót hozott, teljesen más ízlésvilággal. Később nagyon megkedveltük egymást, és a Jazz + Az így lett végül is egy közös elhatározás.

– **Miért hagytátok abba?**

– A Jazz + Az nem azért oszlott fel, mert korábban ezt eldöntöttük, hanem mert így alakult. És bánom is, hogy így alakult. Somló Tomi a búcsúkoncert után bejött az öltözőbe, és azt mondta: nagy kár, hogy abbahagyjátok, mert úgy dőlt le a zene és az energia a színpadról, mint az LGT-nek a fénykorában.

Az együttesben az emberi viszonyok váltak bonyolulttá, hiszen három generáció dolgozott együtt. A szétválásunk miertjében megint csak beigazolódott, hogy nem a projektszerűség és a haszon mozgatta dolgo-

kat. Egyébiránt a Jazz + Azban „nagyon nagy pálya volt még”. Az ok leginkább az volt, hogy nem akartuk rosszul érezni magunkat abban, amit csináltunk, inkább abbahagytuk. Viszont így a későbbiekben tudtunk és tudunk együtt dolgozni.

– **Kapcsolódjunk egy kicsit a közeljövőhöz! Januárban koncertje lesz a Jazz+ Aznak. A Rapülők újkori sikere adta meg ehhez a lökést?**

– Sokkal prózaibb indokoknak köszönhető az újbóli összeállásunk, aminek van egy vicces oldala is. A lányok minden karácsonykor küldenek egy fényképet magukról, mert ők összejárnak, a legutóbbi alá azt írták: mi ugyanúgy nézünk ki, mit régen, és készen állunk. *(Névet.)* De komolyra fordítva a szót: szerintem igazából most van az, amikor úgy mindenki egyszerre akarja ezt a dolgot.

Persze ebben benne van az az önös rész is, hogy ez megint egy új kihívás. Ugyanis én nagyon szeretek foglalatostkodni olyan produkciókkal, ahol még magasabb szintre lehet emelni a minőséget. A Jazz + Az pedig pont ilyen. Nekem fut Best of Geszti címen egy koncertsorozatom – egy évben van 25–30 fellépésem –, tehát én zenélek folyamatosan, de ez más. Az Arénában fellépni az egy ünnep, ahol minden eltér a többi helyszíntől. Eredendően más a miliő, és mások az anyagi lehetőségek is. Ott az a kérdés, hogy milyen show-t tudsz csinálni, engem ez a része érdekel, no meg az, hogy ezt összerakjam. Az is nagyon fontos, hogy ma már meg tudom élni azt a pillanatot, amikor a közönséggel lezajlik az úgynevezett energiacsere, ami robosztus és máshol át nem élhető érzés.

– **Hogy bírod szusszal?**

– Úgy, hogy az öltönyömben hordom az oxigénsátrat. *(Névet.)* Készülni kell rá mindenképpen, fizikailag is, de azzal, hogy most többet játszom, sokkal könnyebb. A zene, ahogy mindenki mást, konzervál lelkileg, hangulatilag, abszolút pozitívvá teszi az embert, amitől pedig még tovább élsz.

– **Szinte minden egyes válaszod konklúziójában ilyen-olyan módon megjelennek az érzelmek – mint bizonyos értelemben vett látens döntéshozó –, viszont eddig nemigen kerültek szóba az anyagiak. Noha elmondásod szerint nem vagy klasszikus üzletember, viszont jellemzően a dolgok kevésbé az érzelmi oldaluktól indulnak, sokkal inkább a költségdaltól, amit aztán gyúrnak.**

Ez számomra egy érdekes paradoxon.

– Nyilván ez a kérdés nem kerülhető meg soha. Minden projektben, amit csinálok, rendszerint magam mellé veszek valakit, aki a pénzügyi oldallal küzd. Minden komoly sikerem létrejöttében így történt. Például a Nemzeti Vágtánál dr. Tamás István segített – aki az IBS-nek *(International Business School)* a tulajdonosa. De említhetném a mostani helyzetet is, a Grund ügynökséget, ahol Edit, a feleségem viszi az üzleti oldalt, mert őt ez nagyon érdekli, szívesen küzd velem. Engem az érdekel, hogy „tartalmat” állítsak elő, a kreatív részt irányítsam. Szerintem nagy adomány, ha az érzelmekkel tudsz játszani, és az cél, hogy az emberek boldogabban menjenek haza a koncertem után, mint ahogy előtte odajöttek.

Nyilván nem lehet és nem is akarom elbagatellizálni a dolgot, de ennek ellenére mégis azt szoktam mondani, hogy mi nem gazdagok akarunk lenni, hanem boldogok.

– Szóba került a Nemzeti Vágta, de még emellett ott van az ARC kiállítás is. Egy külső szemlélő számára ezek teljesen testidegen vállalkozásoknak tűnhetnek.

– Pedig nem azok, azért nem, mert a Nemzeti Vágta egyfelől egy országimázsünnep akart lenni, azaz a lokálpatrióták versenybe oltott fesztiválja...

– Ne felejtse szavad, de mindenképpen közbe kell vetnem: hogy találtad ki ezt az egész dolgot? Oké, ma már közhelyszerű, hogy merjünk nagyot álmodni, de ez már szerintem ezen is túlmutat. A legtöbbünknel egy ilyen ötlet már a kimondása előtt elvetélne.

– Indítsuk távolabbról! 2006-ban végigutaztuk Edittel Dél-Amerikát. Ezen az úton rengeteg inspiráció ért. Azt láttam, hogy a braziloknál, az argentinoknál óriási erő a nemzeti kultúra, zene, bor, karnevál stb. Azon tűnődtem, hogy lehet az, hogy ezek a népek a saját nemzeti kultúrájukat sikeressé, nemzetközileg sikeressé tudják, tudták tenni, mi több, egy óriási kulturális bizniszt csinálnak ebből. Tétélesen tovább gondolkoztam. Németországban sört főznek, Velencében karnevál van, Pamplonában bikafuttatás. Ezeket nagyon sokan tudják anélkül, hogy ott jártak volna. Ez pedig azt jelenti, hogy egy kulturális egyedi tartalmat „felnövesztenek nagyra” – ez a logikája az egésznek. Elkezdtem azon agyalni, hogy ezt hogyan, mi módon lehetne itthon megvalósítani. Később jártam az olaszországi Sienában a Palión, a városka főterén tartott lovasversenyen. Ekkor csaptam a homlokomra: hiszen a lovas nemzet mi vagyunk, még a nemzet főterén is lovon ülnek a vezéreink, úgyhogy azt gondoltam, ezen a vonalon kell elindulni.

Az ötlet magával hozott egy sor kérdést. Például olyanokat, hogy miként lehetne ezt úgy megcsinálni, hogy nagyságrendjében a Szigethez nőjön fel, és a tömegek számára átélhetővé, élményszerűvé váljon, hogy nekünk ilyen típusú hagyományaink vannak. A másik megoldandó feladat az lett, hogy ehhez

milyen módon tudjuk megnyerni a médiát. Tehát ezt úgy kell összerakni, hogy a piac résztvevői támogatni akarják.

Egyébként később az egyik kulcselemnek bizonyult, hogy elmentem egy ismeretlen emberrel ebédelni. Ő volt a már említett dr. Tamás István, aki meg akart osztani velem egy ötletet. Később ő lett a Vágta üzleti és pénzügyi atyja, aki aztán értelmelte, üzletileg felépítette, amit én megálmodtam, és márkaként felépítettem. Nélküle ez az egész nem jöhetett volna létre.

– Aztán ennek az egésznek – legalábbis ami te érintettségedet illeti – huszárosan hirtelen vége szakadt.

– Foglalmazzunk úgy, hogy a történelem megoldotta a tulajdonlás kérdését.
– **Annyi szó esett az érzelmekről. Ezt hogy élted meg? Vagy mondhatjuk úgy, hogy addigra kivetted belőle azt a sikerélménytöltetet, amit ez számodra hozott?**

– Jól látod, ez egy nagyon fontos megállapítása a dolognak. De azt ne felejtjük el, hogy ez a vállalkozás először megbukott. Mindenki ellene volt, aki csak lehetett, ezzel szemben a rákövetkező évben sikerült megcsinálni újból. Rohadtul jól működött, és aki korábban ellene volt, az szinte mind a dolog mellé állt hirtelen.

Ebből a megállapításból is némileg kiviláglik, hogy az egészet egy nagyon ellenséges társadalmi és politikai környezetben kellett végigvinni. Tovább nehezítette a helyzetet, hogy a lovaskultúrához, a vidéki élethez kapcsolódó dimenzióban az én személyem teljesen hiteltelen volt. Sokan úgy néztek rám, hogy ez a pasi, aki még pár évvel ezelőtt női övekkel a nyakában, aranysapkával a fején rövidnadrágban ugrált és rappelt a színpadon, mit akar itt? Miért ő akar létrehozni egy országimázs-fesztivált?

Visszatérve, ma úgy gondolom, hogy én másfelé vittem volna a Nemzeti Vágta történetét; ami nyit a külföld felé, és óriási nemzetközi fesztivállá nővi ki

magát. Ha ez megvalósult volna, akkor milliónyi oldalhajtsát lehetett volna még kiaknázni.

– **ARC. Ez az ötlet hogy jött?**

– Nagy beszélgetések gyümölcse az ARC. Fatér Barna grafikus kollégámmal és Bakos Gábor képzőművésszel találtuk ki ezt az egészet. Az ARC küldetése az lett volna, hogy a reklámbiznisz tolokodó felületét, az óriásplakátot egy barátságosabb formában használjuk fel, és tegyünk fel rá olyan tartalmakat, amelyek a street art körében mozognak. Tehát az ARC anno egyáltalán nem volt olyan átpolitizált, mint ma, és ahogy említettem, nem is ezért hoztuk létre. A cél az

volt, hogy a reklámszakma megmutathassa a kreativitását. Érdekes azonban, hogy pont ez a szegmens mutatott érdektelenséget a dolog iránt. Leginkább a képalkotók platformja lett, akik viszont nem a reklámot, sokkal inkább a saját ötleteiket, gondolataikat hozták el. Innentől kezdve az ARC teljesen új küldetést kapott, mint amilyent eredendően szántunk neki. Tehát a szakmai küldetés mivoltja elsorvadt ugyan, viszont egy fontosabb célt fogalmazott meg: a szabad, civil véleményalkotás fóruma lett, szellemes, humoros, ironikus, bátor és szókimondó. Ha végignézzük az ARC elmúlt tizenkilenc évének plakátjait, akkor tökéletesen látjuk, hogy ezzel az országgal mi történt.

– **Micimackó után szabadon: az ARC fölött nincsenek kis fekete felhők?**

– Az első tíz évben voltak piaci szponzoraink, viszont ahogy elkezdett keményedni a politikai közeg, úgy fogytak el mellőlünk a támogatók.

Ma már helyszínt is egyre nehezebben találunk hozzá, ami egyfajta válasz is lehet a kérdésre, és a költségvetése is iszonyú nehezen jön össze. Véleményem szerint az ARC egyfajta gőzkiemelő szelepként is működik a társadalom számára, ezt minden rezsim tudhatja.

– **Ne hagyjuk szó nélkül, hogy a BÚÉK társproducerei voltak a feleségeddel.**

– Ez a pályám egyik új vonala, amibe mondhatni, hogy jól belenyúltunk a feleséggel, mert a film

sikeres lett, hiszen 280 ezren nézték meg. Imádtam csinálni. Engem itt is az érdekelt, hogy ezerféle hatáselemet tudok mozgatni. Ha nekidurálnám magam, talán filmet is rendezhetnék,

de nem akarok, viszont rájöttem – elég későn –, hogy annyi mindenről van tudásom, ami kellhet a filmcsináláshoz, hogy ez is nekem való feladat. Össze tudom fésülni az alkotó emberek szempontjait a marketinggel. Ezt viszonylag kevesen tudják. Végül is produceri munka volt összehozni egy Rapülök- vagy egy Jazz + Az-koncertet az Arénában, nem beszélve a Nemzeti Vágtáról. Ugyanis egyik sem szól másról, mint arról, hogy egy víziónak megteremtés az

ügynevezett születési feltételeit. Finanszírozást keresel, stábot építesz, tartalmat kreálsz, és marketinget csinálsz hozzá, ez mind a producer feladata. Tegyük hozzá, hogy Amerikában még pénzt is a piacról kell szerezned.

– **A feleségeddel együtt dolgoztok, erről már esett szó. Közösen csináljátok az ügynökséget és a BÚÉK is egy közös projekt volt. Milyen a közös munka?**

– A kívülállók jellemzően szkeptikusak, ugyanis ez a legtöbb pár esetében nem megy. Nálunk ez a dolog pont az ellenkező előjellel működik. A gyerekek születése után Edit sokáig otthon maradt, és jogos igényként merült fel a részéről, hogy újból visszakерüljön a normális kerékvágásba. Voltak elképzelései, azonban az otthon eltöltött idő miatt

kiesett a piacról, ami nem segítette a megoldást. Aztán egy nap egymásra néztünk, és azt mondtuk, hogy akkor csináljunk együtt valamit. Bizonyos tekintetben amúgy is újból akartam gombolni a kabátom, ez a helyzet pedig jó apropója lett annak, hogy a korábbi cégemből átlépjek egy újba, amit közösen viszünk. Ennek az új helyzetnek egyébként számos előnye van. Egyfelől többet látjuk egymást, én pedig a gyerekeimet is, mert Edit menedzseri és szervezői képességének köszönhetően olyan élet alakult ki, amelyben az iroda lett a közös lokáció. Minden itt a

MA SOKKAL SZERVEZETTEBB AZ ÉLETEM, AMIBEN NEM AZ A CÉL, HOGY MÉG TÖBBET DOLGOZZAK, HANEM CSAK ANNYIT, AMENNYIT KELL

Grundon történik, ha úgy tetszik. A zenekari ügyeimet, az előadásaimat, az ügynökségi munkát mind ide szervezzük, és itt is értékesítünk. Ettől sokkal szervezettebb az életem, amiben nem az a cél, hogy még többet dolgozzak, hanem csak annyit, amennyit kell, és utána mihamarabb húzzunk haza a kislányainkhoz. Ez szerencsés összeállítás lett közöttünk, amiben én felelek a tartalmakért, Edit pedig a bizniszért, a helyzet tehát tiszta, és ebben a kontextusban elfogadjuk egymás döntéseit. Természetesen vannak vitáink, de meggyőződésem, hogy az ilyenfajta viták nem koptatják el az együttélést.

– **Azon túl, hogy készülsz a Jazz + Az koncertjére, mik a terveid, esetleg gondolkozol valami nagyobb volumenű dolgon?**

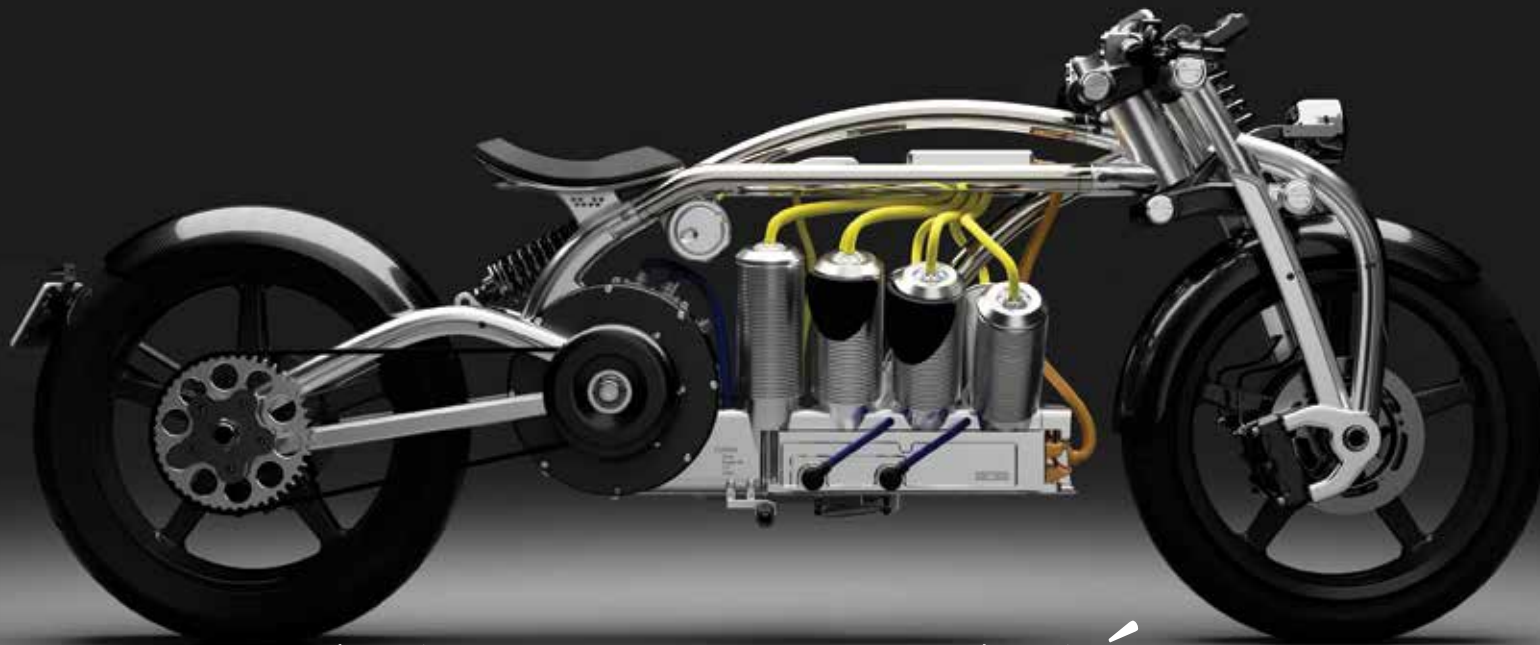
– Jó pár ötlet és elképzelés vár megvalósításra. Pillanatnyilag két musicalen is dolgozom, előkészületben van egy másik filmünk is, és természetesen toljuk az ügynökségi munkát. Ami a kérdés második részét illeti, úgy gondolom, hogy ma nem nyílik olyan pálya, és nincs meg az a fajta környezeti, gazdasági kulturális nyitottság, ami kedvezne egy nagyobb projekt megvalósításához. Viszont hadd utaljak vissza ennek apropóján a Rapülők esetére, amit anno azzal a hittel hagytunk abba, hogy másban is tudunk majd ugyanilyen sikeresek lenni. Ez azóta többször is bebizonyosodott. Talán Gárdos Péter rendező barátom fogalmazta meg legjobban a helyzetet, ami akár ars poeticaként is felfogható. Mi olyan típusú emberek vagyunk, mint az eötvösi bohóctréfa, hogy „mindig van másik”. Ha valaki elveszi tőlünk az egyik trombitát, akkor valahol mindig találunk egy másikat, amit fújni tudunk. És ez már így is marad.

A cikket tovább olvashatja a **MiFerfiak.hu** oldalán, használja a QR kódot!

CURTISS MOTORCYCLES

ELEKTROMOS TÉR

írta: MIFERFIAK fotó: CURTISS

Az egykoron még Confederate néven alapított, de ma már Curtiss Motorcycles néven működő start-up vállalkozás azt próbálja bemutatni, hogy mennyi minden hozható ki egy villanymotorból.

A játék a formákkal márcsak azért is indokolt, mert a villany meghajtásnak köszönhetően nagyjából bármilyen formát lehetséges megoldani a két kerék köré. A Curtiss útkeresésének két legújabb példáján mutatjuk be merre is tart az útkeresés.

Elsőként itt van a frissen bemutatott Hades modell, amely úgy néz ki, mint egy pisztoly. A Curtiss Motorcycles ezzel elektromos motorjainak sorát bővítette. A pisztoly formájú modell szerintük a kétkerekű minimalizmus leggyönyörűbb példája. A designért JT Nesbitt felelt.

Ahogy elvárható, a gép röpül, mint egy golyó. A Hades 16,8 kWh-s akksija 217 lóerővel és 200 Nm nyomatékkal büszkélkedhet. A motor alapötlete az volt, hogy az alkatrészek ne csak egy dologra legyenek használhatók. A gépen rengeteg szabad tér is található a kialakításának köszönhetően. Az első tengely egyedi agyar alakzatban fejeződik be, és a hátsó fényszórót is az ülés alatt helyezték el a hatás érdekében.

A Curtiss design csapatának tagja, Matt Chambers célja az volt, hogy megalkossa a két keréken guruló minimalizmust. „Mélyen tiszteljük az anyagokat. A Hadesszal az volt a célunk, hogy a legkevésbé pazarló motort hozzuk létre. Ez nemcsak arra vonatkozik, ahogy a gép működik, de arra is, ahogyan összeraktuk. A legtöbb alkatrész egynél több célt szolgál. Ez maga a minimalizmus.” A Hades 2020-tól lesz rendelhető, ára 75 ezer dollár.

„MÉLYEN TISZTELJÜK AZ ANYAGOKAT.
A HADESSZAL AZ VOLT A CÉLUNK, HOGY
A LEGKEVÉSBÉ PAZARLÓ MOTORT HOZZUK LÉTRE.
EZ NEM CSAK ARRÁ VONATKOZIK, AHOGY A GÉP
MŰKÖDIK, DE ARRÁ IS, AHOGYAN ÖSSZERAKTUK.
A LEGTÖBB ALKATRÉSZ EGYNÉL TÖBB CÉLT
SZOLGÁL. EZ MAGA A MINIMALIZMUS.”

A másik koncepcióban a V8-as erőforrás dominál, hiszen maga a Curtiss elnevezés az 1900-as évek elejéről származik. Egészen pontosan 1907-ben készítette el Glenn Curtiss azt a V8-as motorral szerelt, mai fogalmunk szerint leginkább biciklinek tekinthető járművet, amellyel 219,3 km/h-s sebesség rekordot állított fel. A Curtiss Hera ezt az örökséget szeretné tovább vinni, mégpedig abban a formában, hogy a képzeletbeli tank

alatt továbbra is megtartották az akkumulátorok V8-as elrendezésű rendjét. A Hera az ihletet adó, 1907-es, V8-as sebességi rekorderhez hasonlóan nagyon gyors lesz. A technikai paraméterek egyébként megegyeznek a Hades motoréval. A karbonszálal alkatrészek előtt itt is a 16,8 kWh-s akkupakk található, 217 lóerős teljesítménnyel és 200 Nm-es csúcsmomatékkal.

A vezetés élménye

VONZÓ CSALÁDMODELL.

7 ÜLÉSES BMW 2 GRAN TOURER NAGYCSALÁDOSOKNAK
2,5 MILLIÓ FORINT ÁLLAMI TÁMOGATÁSSAL.

Akár már **havi 81 813** forintért, vagy **egy összegben 5 610 000** forinttól elérhető a 7 üléses BMW 2 Gran Tourer nagycsaládosok számára. Látogasson el hozzánk, és tudjon meg többet az ajánlatról, valamint a további nagycsaládos modellekről, a BMW X5-ről és BMW X7-ről márkakereskedésünkben!

Leier Autó

9024 Győr, Szauter út 9. | Tel.: (+36 96) 513 213 | www.bmw-leierauto.hu

A kép illusztráció. Az ajánlat 2019.07.01 és 2022.12.31. között megrendelt BMW 216i Gran Tourer konkrét konfigurációjú modellre vonatkozik illetve visszavonásig érvényes. A konfigurált modell alpesi fehér színű, antracit / fekete színű grid szövetkárpittal és extra harmadik üléssorral. A megadott havi induló lízingdíj esetén a futamidő 48 hónapos, a bruttó vételár 5 610 000 Ft, az önerő 1 683 000 Ft, az állami támogatás 2 500 000 Ft. A finanszírozás forint alapú, változó kamatozású, zártvégű pénzügyi lízingkonstrukcióban történik. A konstrukciónál kötelező teljes körű casco biztosítást kötni, ahol a biztosítás biztosította a Merkantil Bank Zrt. Az akció keretében meghirdetett 0% induló THM százalékos értéke tájékoztató jellegű, amely meghatározására a fentebb ismertetett feltételek figyelembevételével került meghatározásra, ezen feltételek változása esetén a THM %-os mértéke módosulhat. A THM megadott értéke nem tükrözi a finanszírozás kamatkockázatát. A Lízingbevevőt a futamidő alatt a Referenciakamat (3 hónapos BUBOR) változásától függően kamatkülönbözet fizetési kötelezettség terhelheti. A Referenciakamat mértékéről, a kamatlábváltozás és a finanszírozás további feltételeiről a Merkantil Bank Zrt. Általános Lízing Feltételeiből és Hirdetményeiből tájékozódhat, a Merkantil Bank Zrt. honlapján vagy székhelyén. A kalkuláció tájékoztató jellegű, nem minősül ajánlattételnek. A Merkantil Bank Zrt. a kondíciók változtatásának jogát fenntartja. A további részleteket megtalálja a hivatalos BMW Partnereknél. A nagycsaládosok személygépkocsi-szerzési támogatásának részleteiről, feltételeiről a 45/2019. (III. 12.) Korm. rendelet rendelkezik. A konstrukció 2019. július 1-től visszavonásig érvényes. A további részletekért érdeklődjön márkakereskedésünkben. BMW 2 Gran Tourer átlagfogyasztás: 5-8 l/100 km; CO₂-kibocsátás: 129-181 g/km.

BADACSONY ÉS KÖRNYÉKE

AZ ŐSZI SZÜRET

írta: KÖKÉNY ROLAND *fotó:* MIFÉRFIAK.HU

Ha nyár akkor Balaton, de higgyék el nekünk a késő nyár és a kora ősz is legalább olyan izgalmas a magyar tenger partján. Korábbi lapszámainkban bejártuk már Somogyországot és Északi-parton is tettünk látogatást Balatonfüred központtal. A vénasszonyok nyarát kihasználva és meghívást kapva az új Mitsubishi L200-as kipróbálására szerkesztőségünk ezúttal Badacsonyan és a környéken vendégeskedett kihasználva a napsütötte órákat, a szüret idejét, és higgyék el nekünk a magyar tenger nemcsak nyáron, hanem ősszel és télen is számos csodát tartogat az arra utazóknak.

Ha

tovább haladunk nyugatnak és meg akarjuk kerülni a tavat, a következő kötelező megálló

Keszthely és az ország harmadik legnagyobb főúri épülete, a Festetics kastély.

Aki irodalmi látnivalóra vágyik, annak érdemes meglátogatni Hans Cristian Andersen meséinek első fordítójának, Horvát Árpád történész feleségének a szülőházát. Hogy kiről is van szó? Szendrey Júliáról természetesen, Petőfi Sándor feleségéről (a költő halála után ment hozzá Horváthoz), aki Keszthelyen

született. Innen már csak egy ugrás a hévízi tó, a világ legnagyobb biológiailag aktív természetes gyó-

gytava. A 40 °C-os víz egy 38 méter mélyen fekvő forrásbarlangból tör fel, magas kalcium, magnézium

és hidrogén-karbonát tartalma a reumás és mozgásszervi betegségeket gyógyítja. A jó borokról itt sem

kell lemondani senkinek, hiszen Hévíz is rendelkezik pincesorral, de ha valaki igazi kis zezugos

szőlőhegyre vágyik, annak Rezi a megfelelő választás. A közeli Zalaszántón a buddhista Sztúpa vonzza az érdeklődőket, aki pedig megfáradt a part menti forgalomban.

Keszthely közelében a valamikori balatonyöröki szőlőhegy, Vashegy és a Balatonhoz közeli Vonyarc faluból létrejött Vonyarcvashegy várja a fürdeni vágyókat, de ha továbbmegyünk Balatonyörökre a Szép Kilátóhoz, már a tó északi partjának fantasztikus panorámája tárul a szemünk elé. Innen már csak egy ugrás a

Balatonederics felé tartó műút bal oldalán az Afrika Múzeum, ahol gróf Somssich Pongrácz csodálatos

afrikai trófeagyűjteményét tekinthetik meg a téma iránt érdeklődő látogatók. Balatonederics határában található a Balaton északi partjának egyik legizgalma-

sabb outdoor helyszíne, a Csodabogyós-barlang. A kizárólag vezetővel látogatható, kiépítettség nélküli barlang a felfedezés élményét nyújtja és betekintést ad

A hableány legendája

A legenda szerint, amikor Badacsony még tűzhányó volt, a hegy ura beleszeretett egy sellőbe. Ahogy meglátta a lányt a bérc oldaláról, gondolkodás nélkül a tóba vetette magát, és a csobbanás kioltotta a vulkánt. A szerelmesek azóta is a tóból figyelik a Badacsony-hegyet, melynek lábánál a Hableány épülete őrzi történetüket. A Hableány több mint egy évszázados történelmét folytatja most a Laposa-birtok által felújított és új funkciókkal felruházott étterem. Az épület átépítését 2017-ben kezdték el, amelyet sikerült úgy befejezni, hogy a Hableány méltó legyen történetéhez, jelentéséhez, a még fölsejlt mitikus gazdagságához. Birtokközpont, borászat, gasztronómiai tér, vendéglátóhely, találkozó pont lett. Télen-nyáron viszonylag hosszú nyitvatartásának köszönhetően remek találkozó pont a környékbeliek, a nyaralók számára, és nem utolsósorban a múlt és a jelen találkozó pontja.

a barlangászok mindennapjaiba is. Itt lehet azt is eldönteni, hogy északnak menjünk-e tovább Sümeg irányába, vagy maradjunk a part közelében. Ha az előbbi választjuk, semmiképpen sem szabad kihagyni Tapolcát az útitervből. Egyrészt a Malom-tó partja hazánk egyik legszebb látványa, másfelől a Tavasbarlang vízzel elárasztott és csónakkal bejárható járatai a gyerekeknek és a felnőtteknek is hatalmas élményt jelentenek. A Balaton-felvidéki Nemzeti Park üzemelteti ezt a barlangot, érdemes gyűjteni a látogatáskor kapott pecséteket, hiszen a többi bemutatóhelyen kedvezményeket lehet elérni.

A közeli Sümegyet sem csupán a vár miatt érdemes felkeresni, bár kétségtelenül hazánk egyik leglátványosabb erődítménye. A mészkőből felépült várhegy déli oldalán, a barokk Püspöki Palota épülete fölött szőlőültetvény és rózsza fajtagyűjtemény díszlik, fából ácsolt kilátóval a közepén. A döbbenetesen jó helyi borok mellett a sajtok is említésre méltóak, ez utóbbiért Sümegprágára kell ellátogatni. Kisfaludy Sándor szülővárosát magunk mögött hagyva térjünk vissza a Balaton mellé. A szigligeti várrom is megéri a meredek kaptatót, de az igazi nagyágyú Badacsony és a Római út, valamint a környék többi bazaltból felépülő hegyeinek borászatai és panorámája. Érdeemes felkeresni a Balaton festőjének, Egry Józsefnek egykori lakóházát, ami ma múzeumként üzemel, vagy a kéttornyú bazalttemplomot, amihez foghatót csak Franciaországban találunk.

SZIGLIGETI VÁR

Immáron 750 éves múlttra tekint vissza Magyarország egyik leglátogatottabb és méltán népszerű vára, a Szigligeti vár, a Balaton északi partján. Délen a Balaton partja mossa, északon pedig a tapolcai tőzeges mezőség és hegyek határolják. Bárhonnan közeledünk Szigliget felé, a régi vár mindenhol szemünk elé tárul. A szigligeti vár egyike azon kevés várainknak, amely a török időkben sohasem hordozta tornyait az oszmán felségjelvényeket. Derék katonái megőrizték függetlenségét 150 éven keresztül. Csak a Habsburg-gyűlölet pusztította el, felrobbantván falait. A Balaton vára megújult és még több látnivalóval várja a családokat. Egy kirándulás, egy kiadós séta a gyönyörű panorámáért, egy könnyed koncert és még ezernyi élmény. Ha arra járnak érdemes tenni egy kitérőt és körbe járni, felfedezni, bebarangolni ezt a csodálatos környezetben fekvő látnivalót.

L200

MEGÉRKEZETT AZ ÚJ MITSUBISHI L200!

Az új L200 arra született, hogy minden kihívással megbirkózzon. Nagy befogadó képességű rakodóteréhez és tartós szerkezetéhez egyedi formavilág társul, továbbá olyan tágas utastér, amit Ön és útitársai egyaránt értékelni fognak. Az L200 nem csupán egy vérbeli pick-up, amely rendkívül jól teljesít terepen és országúton egyaránt, hanem egy igazán kényelmes személyautó, amely ötvözi a korábbi modellek elismert értékeit a lehető legkorszerűbb műszaki megoldásokkal.

Új Mitsubishi L200 – Mindenen túlmutat!

Tudjon meg többet: www.mitsubishi.hu

Üzemanyag-fogyasztás (kombinált) 8,8-9,7 l/100 km. CO₂ kibocsátás (kombinált): 231-254 g/km. A képen látható modell illusztráció. További részletekről érdeklődjön márkakereskedéseinkben.

NEHÉZFIÚ JAPÁNBÓL

írta: MIFÉRFIAK fotó: MIFÉRFIAK, MITSUBISHI

Pontosan 40 éve történt, hogy a Mitsubishi Motors Corporation bemutatta legelső pickuját. Az egymást követő modellsorozatokból azóta több mint 4,7 millió talált gazdára világszerte, és jelen pillanatban is 416 ezer japán pickup fut Európa útjain. A hazai premier alkalmával Badacsonyan és környékén tehetjük próbára a típus hatodik modellgenerációját.

A szögletes állú, széles vállú új L200 igencsak agresszív látványt nyújt, és megjelenése teljes összhangban van a szegmenst jelenleg és a közeljövőben meghatározó trendekkel. Többről van itt szó, mint egyszerű ráncfelvarrásról, hiszen a kabin első és hátsó részét vadonatúj karosszériaelemek határolják, miközben megmaradt a lendületes övvonala, akárcsak az ívelt rés a kabin és a plató között, nem beszélve az erőteljes vízszintes karaktervonalokról, amelyek látványosan kihangsúlyozzák a karosszéria szilárdságát. Bár

az új generációs L200 dizájnya minden tekintetben újszerű, az autó orr-része mégis az MMC jellegzetes „Dynamic Shield” dizájnját tükrözi, még hozzá a lehető legmodernebb értelmezésben.

Mindez nem merül ki csupán a hűtőrács látványában, hanem az orr-rész minden eleme sokkal plasztikusabb, háromdimenziósabb benyomást kelt, ami ugyanúgy igaz a hűtőmaszkra, mint a motorháztetőre vagy a sárvédőkre, így a jármű stílusa kifejezetten egységes. Ha az L200-ast odaállítjuk a többi „Dynamic Shield” formavilágú MMC-moddal

(az ASX, az Eclipse Cross és az Outlander) mellé, akkor láthatóvá válik, hogy ez a látványos evolúció nemcsak erőteljesebb kiállást, hanem magasabb fokú funkcionalitást is eredményez. A platót teljes egészében átterveztek, hogy szögletesebb és „tömörebb hatású” legyen. A hátsó lámpatest majdnem a platóhátfal tetejéig nyúlik fel, és körülöleli a hátsó sárvédőt, szélesebbnek és stabilabbnak láttatva az autót. A LED zárófények és féklámpák jellegzetes dizájnja karakteresebb megjelenéssel ruhazza fel az L200-ast, ráadásul a jármű láthatóságát is javítja. A lámpatestek alatt végigfutó, formásabb és a karosszériába jobban belesimuló hátsó lökhárító* hatásosabb védelmet biztosít, miközben a hátsó terepszög változatlan marad (22° fok, mint az elődnél). Ugyanez a helyzet a hátsó sárvédőkkel, amelyeknek hátrafelé kinyúló része most már elfedi a hézagokat, amik az előző dizájnban még láthatók voltak. Ez is a „tömör hatást” erősíti. A „formás” helyett immár „tömörseget” sugalló formanyelv a könnyűfém keréktárcsákon is megjelenik: az eddigi 12 küllős felnik helyett új, hat vaskos dupla küllővel kialakított 18 colos kerekek jelentek meg a kínálatban. Az L200 stílusos megjelenéséhez komoly off-road teljesítmény is társul (a középső terepszög

A 150 PIACON KAPHATÓ L200 A MÁSODIK HELYEN ÁLL AZ MMC GLOBÁLIS ÉRTÉKESÍTÉSI LISTÁJÁN – AZ OUTLANDER ÉS AZ ASX KÖZÖTT –, ÉS KULCSFONTOSÁGÚ SZEREPET JÁTSZIKA VÁLLALAT ELADÁSAIBAN, FŐLEG A GLOBÁLIS PICKUP-PIAC MINTEGY 30 SZÁZALÉKÁT KITEVŐ, STRATÉGIAI FONTOSÁGÚ ASEAN RÉGIÓBAN.

24°), és a szélesebb oldalsó fellépőknek köszönhetően a ki- és beszállás is könnyebb lett.

Néhány piaci vetélytársával szemben a Super Select 4WD-II terepfokozatot (4LLc) is kínál, ami különösen hasznos az extrém terepezés közben, mert az elektronika az ilyen körülmények között nem kínál tökéletes megoldást. A laza talajon hasznos

lehet a hátsó differenciálzár (opcióként rendelhető), ami maximális tapadást biztosít mindkét hátsó keréknek. Az összerékhajtás forgókapcsolója mellett elhelyezett kapcsolóval aktiválható, és mint a manuális, mind pedig az automata sebességváltós (4WD) modellekben rendelkezésre álló új Off-road üzemmód négyféle (MURVA „GRAVEL”, SÁR/HÓ „MUD/SNOW”, HOMOK „SAND” és a csak 4LLc

állásban használható SZIKLA „ROCK”) beállítása segítségével

mindig a pillanatnyi útviszonyokhoz igazítható a hajtás karakterisztikája.

Új motort is fejlesztettek az autóhoz. A 2,2 literes dízel motor tisztán alumíniumból készült, kettős felső vezérműtengelyes, 16 szelepes, négyhengeres, közös nyomócsöves, közvetlen befecskendezéses, alacsony kompressziójú dízel motorjának továbbfejlesztése, ami a világ legelső változó szelepvezérlésű dízele. Ezt az új, 150 lóerős erőforrást kifejezetten az L200 modellhez fejlesztette ki a Mitsubishi. Összességében az első randevű után azt mondhatjuk, hogy az új L200-as méltó öröksége a Mitsubishi immár 40 éves pickup hagyományainak.

ELENTÉTEK VONZÁSÁBAN INDIA

írta: BARNA ANDRÁS *fotó:* JURÁK ZSOLT

Több ezer „karakternyi élménnyel és kilométerrel a hátunk mögött” folytatjuk világjárásunkat Jurák Zsolttal. Megismerkedésünk a Nagy Utazóval Ázsiában, Balin kezdődött e lap hasábjain, majd jött Japán és az óceánjárás, hogy aztán e rendhagyó vargabetű után ismét visszatérjünk a földrészre, annak is az egyik legellentmondásosabb országába: Indiába.

EZ AZ EPIZÓDUNK
 TÉNYLEG MINDENNEK
 AZ ELEJÉRŐL INDUL,
 EGÉSZEN PONTOSAN
 A SZERKESZTŐI
 DILEMMA AZON KEDVES
 RÉSZÉTŐL, AMIKOR AZ
 AKTUÁLIS LAPSZÁM ÚTI
 CÉLJÁT HATÁROZZUK
 MEG. SZERENCSÉRE
 ZSOLTNÁL GAZDAGON
 SORAKOZNAK AZ
 ÉLMÉNYEK, ÍGY A DÖNTÉS
 KÖNNYEN MEGY, HISZEN
 CSAK SZEMEZGETNI
 KELL A VILÁGJÁRÁS
 SZTORIJAIBÓL.

Meetingjeink jobbára a történetek sorrendiségét állítják fel. Ez a tematika egészen addig jól működik, amíg a Kelet különös bája újra és újra színre nem lép beszélgetéseink során, és aláaknázza a legeltökéltebb témaválasztást is. Így történt most is, a végén újfent Ázsiában kötöttünk ki. A földrész iránti szeretet különös becsípődés rovatkalauzunknál. Balin tizenkét alkalommal, Japánban négy alkalommal járt, Indiába most tizenegyszerre utazott el, a többi ázsiai országot pedig még csak meg se említjük.

Ez alkalommal nem állítjuk jótékony pellengérré a becsípődés okát, viszont Nagy Utazónk következő rövid indiai úti beszámolója mindenképpen hozzásegít ahhoz, hogy megfejtjük a vonzalom titkát.

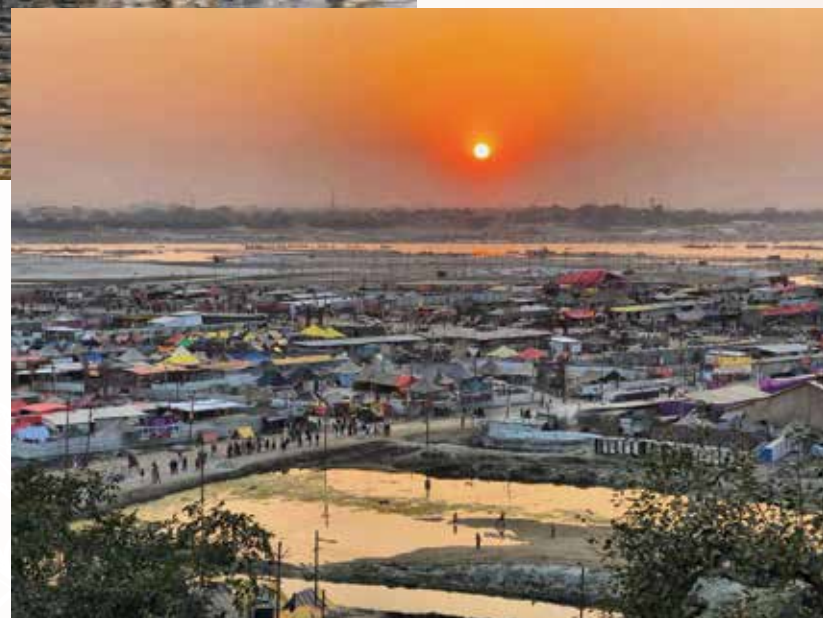
– **Barna András: Bali esetében már egyszer megkérdeztem tőled, hogy miért pont Bali, de most Indiánál is fel kell tennem ugyanezt a kérdést: miért pont India?**

– Jurák Zsolt: Ha most azt mondanám, hogy a véletlen vitt el Indiába, akkor ezt kevesen hinnék

el nekem. Pedig igaz, az első utamat valóban a véletlennek köszönhetem. Azt persze nem gondoltam, hogy ebből ekkora szerelem lesz.

– **Mi volt ez a véletlen?**

– 1997-ben egy Tibet–Nepál–Bhután körútra készültem, és az történt, hogy a kiszemelt gépünket törölték, emiatt – más választásunk nem lévén – három nappal korábban kellett indulnunk. Mivel nem akartam, hogy kárba vesszen ez a három nap a világ másik végén, gyorsan elkezdtem szervezkedni, és így

sikerült ezt a felszabadult időt Delhiben eltöltenem. Egyébként ezt huszon-egyhány évvel ezelőtt nem volt kis teljesítmény tető alá hozni, hozzátevé, hogy az én úgynevezett listámon akkor még semmilyen módon nem szerepelt India.

– **De ezek szerint akkor ez a három nap mély nyomokat hagyott benned.**

– Igen! Abban a három napban Delhit és környékét tudtam valamennyire bejárni, de igazi „wow”-élmény volt. Ennek hatására kezdtem jobban feltérképezni az országot. A második utam Dél-Indiába vezetett: Madrastól az ország legdélebbi pontjáiig utaztam, ahova még egyszer soha nem mennék el. (*Mosolyog.*)

Ezt követően később elmentem Keralába, Radzsasztán államba, és feltérképezem még egy sor helyet. Lettek kedvenc részeim, ahova ha lehet, visszajárok. Mindezek

mellé pedig beszerzek olyan különleges programokat, mint például egy esküvő vagy a Kumbh mela, ami a világ legnagyobb vallási szertartása. Valahogy így kezdődött ez húsz évvel ezelőtt, mára pedig, bevallhatom, India-függő lettem.

– Jóllehet India iszonyatos tempóban fejlődik, mégis kevés ennyire ellentmondásos ország van. Mi tette számodra ennyire vonzóvá?

– Ezen még nem gondolkoztam el, de talán a táj, az ország kulturális, vallási gazdagsága miatt szerettem bele, ez nagy hatást gyakorol az emberre. Nem utolsósorban minden egyes alkalommal tud valami újat adni, aminek paradox módon kétségtelenül valahol szerves része az ország ellentmondásossága.

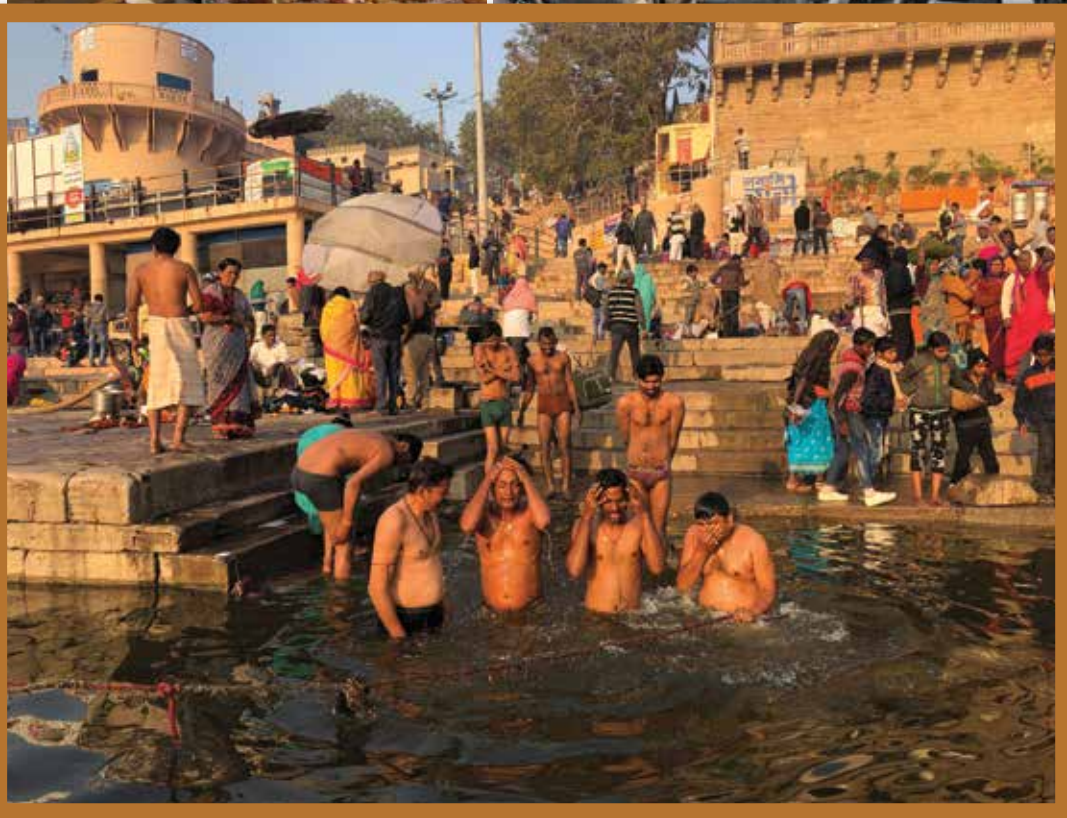
Ezt a létező óriási kontrasztot minden utazásom megszervezésekor figyelembe veszem. Sőt duplán odafigyelek minden dologra, akár szállást foglalok, akár programot szervezek magamnak.

Mondhatni máig falam Indiát, és minden érdekel, amit meg lehet nézni, meg lehet élni. A magam részéről ugyanolyan lelkesedéssel járom körbe például a Tádzs Mahalt, mint Mumbai nyomornegyedét. *(Nem árt, ha ez utóbbit kísérvél teszi meg az ember. Én is így tettem.)*

– Egyébként szokványos dolog a nyomornegyedben turistáskodni?

– Nem gondolnám. Szerintem száz turistából egynek sem jutna eszébe, hogy ellátogasson a nyomornegyedbe. Engem viszont érdekelt. Már csak azért is, mert az egyik kedvenc filmem a Gettómilliomos, és meg akartam nézni a forgatási helyszíneket.

Először persze elmentem Bollywoodba. Talán kevesen tudják, de Hollywood után ez a világ második legnagyobb filmgyára, és a második legtermékenyebb is. Nagyon érdekes hely, az „igazán látni kell kategória”. Ide egyébként be lehet fizetni, és lehet tenni egy stúdió-körutazást.

Ezen az utamon néztem a meg a dabbawalákat is. Ők azok az ételhordók, akik elviszik, kiviszik az elkészült házi kosztot – adott esetben több százat is egyszerre – a családfőeknek a gyárba, vagy oda, ahol éppen dolgoznak.

Valamilyen szinten ezek láttán kattant be nálam, hogy én nagyon szeretném közelebről is megnézni a Dhobi Ghatot is, ami a világ legnagyobb mosodája. Felülről már többször láttam, de lent még soha nem jártam. Hogy őszinte legyek, nem is tanácsolják, és az én akkori vezetőm sem ajánlotta, de hajthatatlan maradtam. Némi készpénzért találtam egy helyi kísért, aki körbevezetett. Óriási élmény volt, ugyanis egy teljesen más arcát láttam meg itt Indiának. Az egész egy nagy paradoxon volt. Ugyanis a rettenetes nagy nyomor egyáltalán nem tükröződött vissza az ottani embereken, szinte csak mosolygós arcokat láttam. Egyfajta különös boldogságot láttam rajtuk, amit elég nehéz ilyen körülmények között helyesen értelmezni. Tudathasadásos állapot az egész, ami nagy hatással van az emberre, és kitörölhetetlen emlékké válik.

– Ha az ember kinéz ebből a nyomorból, akkor mit láthat?

– Például olyan városokat is, mint Bengaluru (*korábbi nevén Bangalor*), ami India elektronika központja, és mini-New Yorknak is lehetne nevezni, annyi a felhőkarcoló.

– A tizenegyedik indiai utadon vagy túl.

Megszokhattuk már, hogy mindig van valami különleges célja az utazásaidnak. Ezúttal mi volt?

– Egyfelől egyfajta restanciát pótoltam, ugyanis három évvel ezelőtt már szerveztem egy nagyobb indiai kirándulást, viszont akkor egy sajnálatos baleset kapcsán eltört a lábam, emiatt ez az út elmaradt. A fő cél akkor is és most is egy vallási ünnep, a korábban már említett Kumbh mela megtekintése volt. Ez egy olyan vallási ünnep, amit csak meghatározott időszakonként, három-, hat- és tizenkét évenként tartanak, az úgynevezett nagy Kumbh mela pedig száznegyvennégy

évente van. Erről pár évvel ezelőtt lecsúsztam az említett okok miatt, a következő pedig 2140 táján lesz, erre feltehetőleg megint nem tudok majd elmenni. *(Nevet.)* De a mostanit megnéztem.

A Kumbh mela a világ legnagyobb vallási eseménye, ahol több millió ember gyűlik össze. Az ünnep három hónapig tart, és három helyen zajlik. A Hold állását követi a ceremónia, rendszerint hajnal ötkor indulnak el a vallási vezetők, a szaduk megmártózni

a Gangeszban, őket követik a hívek. Életemben először akkor tudatosult bennem igazán, hogy valójában mi is az a tömeg.

A rituálék nincsenek mindennap. A három hónap alatt körülbelül csak öt alkalommal, így az érdeklődők is ezekre az időpontokra koncentrálnak. Egyébként ezeken a helyeken nincsen lehetőség normális szállodában – még nem normálisban sem – megszállni. Itt mindenki – több millió ember – a legalapabb minőségű sátrakban lakik. Maga az ünnep hasonlatos az arabok mekkai

zarándoklatához, ahova az életbe egyszer minden hívőnek el kell mennie.

– **Nyilván nem véletlenül említetted meg a szálláshelyzetet. Te/ti hol laktatok?**

– Egy évvel az indulás előtt kezdtem el megszervezni az utat. Ennek köszönhetően sikerült egy olyan kempingben szállást foglalni, ami minden tekintetben megfelelt egy Marriott hotel színvonalának. Összességében negyvenkettő, és ezen belül pedig tizenhét exkluzív sátorból állt a komplexum, ami osztályon felüli vendéglátással párosult.

Mi egyébként az esemény nyitónapján vettünk részt. Egy vezető volt a segítségünkre, aki elintézte azt is, hogy egy szadu házába el tudjunk menni, ami megint csak egy páratlan élmény.

– **Mennyire vonzza egy ilyen esemény turistákat?**

– Szerintem semennyire, vagy csak nagyon szórványosan. A magam részéről jó, ha húsz „nem odavaló arcot” láttam a több millió résztvevőből.

Ezzel az eseménnyel párhuzamo-

san egy másik dolgot is ki tudtam pipálni a bakancslistámon, ugyanis részt vehettem egy radzsasztáni esküvőn is. Ez újfent akkora élményt jelentett, hogy szeretnék elmenni egy másik ilyen ceremóniára is, de már India egy másik államába.

– **Mennyiben más ott egy esküvő, mint nálunk?**

– Szinte mindenben. Azt el kell felejteni, hogy milyen egy magyar esküvő szervezése. Ott a programban egy három-négy órás csúszás minden

további nélkül belefér. De az egésznek a hangulata, és ahogy ott vendégül látnak téged, az páratlan. Ez még akkor is így van, ha kvázi ezért amolyan adományfélét, vagy csúnya szóval élve, részvételi díjat kell fizetni.

– **Azért nálunk nem szokványos, hogy valaki csak úgy becsöppenjen egy hazai esküvőbe, legfeljebb a filmekben. Indiában ez bevett dolog, hogy gyakorlatilag ismeretleneket is vendégül látnak, akár fizet, akár nem?**

– Ott sem lehet mindenhova csak úgy csatlakozni. De a neten lehet találni olyan esküvőket, ahova úgynevezett „mennasszonytánc” hozzájárulás címen vendégül látják az embert. De ne gondoljuk azt, hogy ez csak abból áll, hogy kapsz egy széket az asztal végén. Nagyon kedvesen és tisztelettel bánnak veled, mintha a család tagja lennél. Szó szerint megtiszteltetésnek veszik, hogy ott vagy, és úgy is kezelnek.

– **Amennyire te tudod, mindig ilyen nagyok ott az esküvők?**

– Egy ilyen eseményre éveken keresztül gyűjtenek, és kétségtelenül rendkívül nagy teher a család számára. Bevallom, számomra nem szimpatikus ebben az, hogy ide mindenkit meghívnak. Olyannyira mindenkit, mintha én a saját esküvőmre az összes facebookos ismerősömet meghívnám. Ez európai fejvel mindenképpen egy anomália, de számukra fontos, hogy mindenki ott legyen. Ahol én voltam, azt egy ötcsillagos szállodában tartották, és körülbelül 3–400 emberből állt a vendégsereg. A szülők alsó középosztálybéli emberek lehettek, akik szerintem beletették mindenüket ebbe a dologba.

– **Mennyire bevett dolog, hogy külföldiek is részt vesznek egy ilyen eseményen?**

– Szerintem semennyire, ugyanis nem gondolnám, hogy bárkinek is eszébe jutna, hogy Indiában ez is lehetséges.

Egyébként meg kell jegyezzem, hogy a praxisomban sokszor előfordul, hogy amikor úti célra javaslatokat kérnek tőlem, akkor eleve kizárják Indiát. Az emberekben egy negatív kép alakult ki az országról, hozzáteszem: alaptalanul. Természetesen van szegénység, van kosz, piszok, tehát minden,

amit negatív dologként élhetünk meg az országban. De ennek ellenére olyan páratlan természeti adottságokkal bíró ország, és olyan barátságos emberek élnek itt, hogy ezt látni kell. Azt sem vitatom, hogy Indiára fel kell készülni, tehát aki nyitott, az se ezzel az országgal kezdje a térség megismerését. Egy fantasztikus államról beszélünk, ahova én immáron már tizenkettedik alkalommal készülök, és nem azért, mert mazochista vagyok.

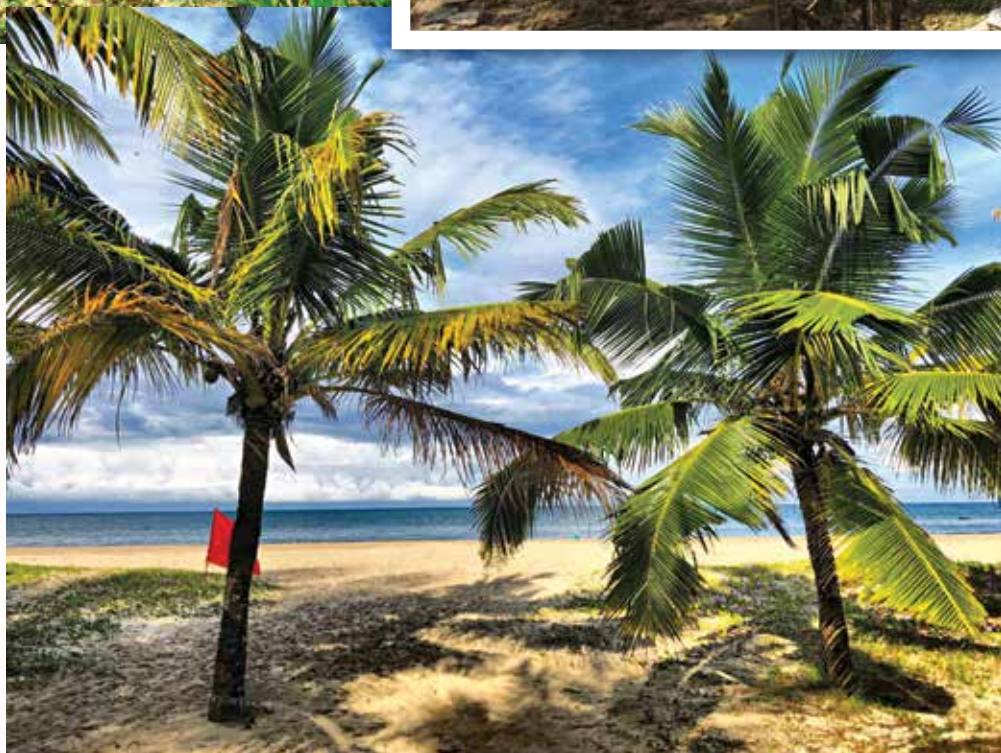

Összesen fél évet töltöttem itt a tizenegy utam során. Nagy területeket jártam már be Ladakhtól Dardzsilingig, Dharamszalától – ahol dalai láma lakik – végig a déli részekig. Egyedül Kasmírt nem mertem bevállalni, ahol politikai villongások vannak.

Óriási élmény elmenni a szikh vallás bölcsőjébe, Amritsárba vagy a buddhista vallás gyökereit megnézni, és részt venni egy buddhista úton, ami elindul Nepálból, és végigjárja Gautama Sziddhártha herceg útját – ezek csodálatos és óriási dolgok.

– A bakancslistás dolgokat tehát teljesítetted, merre vitt tovább az utad?

– Az utazásom egyébként egy radzsasztáni túrával kezdődött, majd a további állomásokra felfűztem néhány olyan megnézendő dolgot is, ahol UNESCO világörökségi részek vannak, és amiket még koráb-

ban nem láttam. Így jártam Khadzsuráhóban is, ami 1986-tól a világörökség része, és nem melleleg innen származik a Káma-szútra is. A templom a hírnevét főként az erotikus szobrainak köszönheti.

Ennek az útnak a vége Kerala volt, ami Dardzsiling után India második legnagyobb tea- és fűszerkertje – és nem melleleg az egyik kedvenc helyem. Itt található a Kerala

backwaters, az úgynevezett víztározó részek, ahol különleges keralai hajókkal lehet bejárni a környéket. De nemcsak a látvány nyűgözi le az embert, hanem az a pazar vendéglátás és a lakomák is, amiket ezeken a hajókon szolgálnak fel.

Kerala abból a szempontból is izgalmas és érdekes hely, hogy az ájurvédikus orvoslás bölcsője is, ami nekem személy szerint is számos pozitív megoldást eredményezett a balesetem után, a masszázstól kezdve a vitaminkészítményeken át.

– **Beszélgetéseink visszatérő elemei egyfelől a kinti utazási lehetőségek, másfelől a szállás kiválasztása. Kezdjük a közlekedéssel! Úgy tudom, hogy Indiában található a világ legnagyobb vasúti hálózata, aminek nem túl jó a híre. Te hogyan utaztál, közlekedtél kint?**

– Nem szeretek vonatozni, kivéve a szuperep-

resszeket. Indiában a vonatozás szervezetlen és kaotikus, és ezen még az sem segít, ha a legmagasabb osztályra veszed meg a jegyedet. Magam is szenvedő alanya voltam tízórás késésnek, de ez csak egy dolog. A legnagyobb baj, hogy minden bizonytalan, az indulás éppúgy, mint az érkezés.

Előfordult, hogy a nyolcórás vonathoz kimenetünk hét órákor, de az valamilyen okból hatkor elment egy másik vágányról. Úgyhogy autózhattunk

tizenkét órát, ami azért nem egy felemelő dolog. A mumbai főpályaudvar egyébként csodálatos. Érdekességként mindenképpen megemlíteném, hogy innen indulnak olyan vonatok is, ahol külön férfi- és női vagonok vannak, amelyek osztályon kívüliek.

– **Ha nem vonat, akkor mi?**

– Nagyon jó az országon belüli légi közlekedésük.

Számos jó társaság van,

szóval lehet repkedni, de én, ha lehet, autóval szeretek a legjobban közlekedni. Az első utamnál sikerült egy Ambassadorral utaznom, aminek még Rolls-Royce volt a motorja. Manapság már csak elvétve látni ilyet. Mostanság, ha lehet, mindig Toyota Innovát bérelek. Kocsival sem egyszerű az élet, itt is be kell kalkulálni nem szokványos dolgokat. A kinti irodák praktikusán a távolságokat kilométerben és időben is megadják. Például: 73 kilométer az két és fél óra, és bármilyen

viccesnek is tűnik, a kalkuláció nagyjából mindig helytálló. Az ok a zsúfoltság és az utak minősége, ami hagy kívánnivalót maga után. Én is megtapasztaltam extrém helyzeteket, amikor a hegyekben elmosta az utat a víz. Jó esetben kiraknak egy bóját, a többit viszont neked kell megoldanod.

Mindezek ellenére én azért szeretek mégiscsak kocsival utazni, mert az ember úgy érzi, mintha egy filmbe csöppent volna statisztaként. Kívülről nézve olyan életet láthatsz, ami páratlan és magával ragadó, és soha nem tapasztalt élményekhez juttat.

– Egész eddigi beszélgetésünk abszolút igazolta az ellentmondásosságot, felteszem a szálláshelyeken is találkozunk szélsőségekkel.

– Alapesetben számomra a szálláshely kiválasztása mindig egy különös gonddal végrehajtott aktus az utazás megszervezésekor. De vannak olyan helyek – és India is ilyen –, ahol különösen körültekintőnek kell lenni.

A gondosság ellenére is elfordul, hogy az ember a saját kárán tanul. A második indiai utamon a kinti iroda kezébe adtam ennek megszervezését. Leírtam az igényeimet, elvárásaimat, és ezzel el is engedtem a dolgot. Hiba volt! Persze akkor még nyugodt voltam, mert a visszaigazolásban azt olvastam, hogy „first class package”. Az első osztályú csomagnál pedig miért kellene több? Amikor viszont megérkeztem az úgynevezett első osztályú szállodához, akkor már éreztem, hogy itt sok minden nagyon nem lesz rendben. A probléma az volt, hogy nem értették, hogy nekem mi a bajom

a helyzettel. Hogy lásd, miről beszéltek: honvédségi vaságyas, légkondicionáló nélküli, rácsos ablakú szobai stílus volt az uralkodó, imitt-amott apró lakótársakkal. Röviden ez volt náluk az első osztályú csomag.

Úgy vélem, hogy ahhoz, hogy az ember jól érezze magát a szabadsága alatt, és motivált legyen, ahhoz elengedhetetlen a jó szállás. Egy-egy út összeállításánál a legtöbb időt a szállásfoglalásra fordítom,

rengeteg kommentet elolvasok még akkor is, ha a hely adott esetben egy jó nevű nemzetközi lánchoz tartozik.

Indiában, főleg Radzsasztánban és környékén borzasztóan népszerűek az úgynevezett maharadsahotelek. Ezeket a korábbi maharadsapalotából alakította át az állam. Nem vagyunk egyformák, így csak a saját véleményemet mondhatom: nekem nem jönnek be ezek a szállodák, mert bár felújították őket, mégis avítottak tűnnek, ahol valamilyen

szinten megállt az idő. Az arányok sem emberléptékűek. Értem ez alatt azt, hogy a zuhanyzó kis túlzással akkora, mint a lakásom. És az összehason még az sem segít, ha kilépve egy kiterített oroszlanfej néz vissza rám a padlóról.

Számos maharadsahotelben jártam, ami kint már a luxuskategóriába tartozik. Valóban jobb minőségűek, mint az említett úgynevezett „first class package” szállodák, azonban ennél kis körülményekkel sokkal jobb szálláshelyeket is lehet találni ugyanazért a pénzért.

– Mi a megoldás szállásügyben?

– Elsősorban a körültekintő választás. És ha ez a szálláshely hatvan kilométeres kerületet jelent, akkor ezt be kell vállalni. India egyébként tökéletesen lefedhető nagyon jó szálláshelyekkel és fantasztikusnál fantasztikusabb szállodákkal, a vízipalotáktól kezdve az elképesztően kényelmes szállodahajókig. Az utóbbi időben rengeteg új szálloda épült, amelyek tényleg minden igényt kielégítenek.

– Indiához kapcsolódik egyfajta utcakép, ami noha sematikus, de mégiscsak egyfajta sztereotípiaként is felfogható. Te is így látod?

– Tények vannak. Ha olyan izolált helyeken jársz, ahol mondjuk kevesebb a turista, akkor ez a helyzet fokozottabb is lehet. A tehenek ugyanúgy közlekednek az utcán, ahogy te közlekedsz. Sőt, nekik van előnyük. Nagy a nyomor, és emiatt elég gyakori utcakép az, hogy azt a szemetet eszi a disznó, amit a háziasszony két perccel azelőtt öntött ki.

– **Valahogy eddig elmentünk az indiai piacok és konyha mellett, de úgy gondolom, hogy részéről ez soha nem hagyható ki.**

– Ez így van, a piacokat, bárhol is járok a világban, mindig megnézem. Az indiai piacok rendkívül látványosak, kihagyhatatlan programok, viszont higiénia szempontjából nem túl erős pontjai országnak. Éppen ezért itt soha nem vásárolok, húst, halat főleg nem, de zöldséget és fűszereket is inkább a már ismert boltokban veszem meg.

Ami a gasztronómiát illeti, töredelmesen be kell vallanom, hogy nem vagyok oda az indiai konyháért. Egészen pontosan az északi rész kosztjáért, de délen szinte bármit megeszek.

– **Mi az oka?**

– Fűszerezettségbeni különbségek vannak. Délen – és ez alatt a keralai térséget értem – olyan gazdag a kínálat gyümölcsökből, és olyan gazdagon fűszereznek, hogy ezekről csak szuperlatívuszokban lehet beszélni. Noha én nem vagyok az, de a vegetáriánus ételeik kiválóak. Nagy kedvencem a grillezett keserű uborka, amit ha jól készítenek el, akkor egyszerűen fenomenális. *(Ha rosszul, akkor viszont keserűen ehetetlen.)* A másik ilyen nagy kedvencem a dosa, amire nagyon pongyola fogalmazásban azt mondhatnánk, hogy az indiai pizza, csak 10–12 centi átmérőjű. Rizslisztből készül, hajszálvékony, és alaphelyzetben

valamilyen krumpolis, zöldséges töltelék kerül bele, de egyébként bármilyen tetszés szerinti feltéttel lehet fogyasztani.

Az ország két fertályának gasztronómiájában az a különbség, hogy északon jellemzően limitált a fűszerválaszték, és inkább 15–20 fajta szósszal „játsszanak”, kombinálnak, szemben a déli rész mindig friss fűszerarzenáljával.

Érdekességként mindenképpen megjegyzendő, hogy Indiában lehet marhát is enni, ugyanis egyes államokban ez minden további nélkül elérhető. De létezik ennek az abszolút ellentettje is, hiszen bizonyos térségekben, városokban viszont annyira vegánok, hogy reggel még tojás sincsen a szállodában. Tehát itt is megtalálható az Indiára jellemző éles kontraszt. De ez így van jól, és el kell fogadni.

– **Rengeteg mindenről szó esett, de egy ekkora országról nem is lehet röviden beszélni. Ha valaki egy kedvet kap, és elhatározza, hogy megnézi az országot, mit javasolnál neki?**

– Sok évvel és úttal a hátam mögött úgy vélem, hogy Indiát nem szabad csoportosan megnézni, mert akkor egy egészen más Indiát fog látni az ember. Biztosra veszem, hogy kevesebbe kerül egy privát

túra keretén belül elmenni, ahol nem mellesleg saját sofőröd és idegenvezetőd van reggeltől-estig, és te döntöd el, hogy hol akarsz megállni és hol akarsz fotózni.

Indiát be kell tudni fogadni. Ehhez idő kell, és ez nem úgy működik, hogy egy helyen tíz percet tölthetsz el, mert így adja a program. Lehet, hogy ahol tíz perc van előírva, ott egy órát kell eltölteni, és ahol egy órát, ott meg pont elég a tíz perc is. Indiában mindenki megtalálja azt, amit szeretne,

akár a világ egyik legjobb SPA-hoteljét keresi, akár a pazar tengerpartokat. De a személyes véleményem az, hogy India nem való tengerparti pihenésre, India arra való, hogy megcsodáljuk a kultúrákat és számos vallás bölcsőjét, hogy csak két dolgot említsek. Nagyon sok mindent láttam már, és kevés dolog maradt ki, de még mindig nem állítanám, hogy láttam az országot.

A cikket tovább olvashatja a **MiFerfiak.hu** oldalán, használja a QR kódot!

Rendezvények - inspiráló környezetben.

A nyugalmat, harmóniát, és természet közelséget árasztó, négycsillagos **Aquarell Hotel****** az Alföld kapujában, **Cegléden**, Budapesttől mindössze 65 km-re várja Önt.

4,15 méteres külső hosszával és 2,15 méteres szélességével a robusztus Audi AI:TRAIL tanulmány terepjáró képességei első pillantásra feltűnnek. 1,67 méteres magassága és elképesztő, 22 col peremátmérőjű, 850 milliméteres abroncsokkal szerelt keréktárcsái már álló helyzetben is sejtetik, hogy a tanulmány kitűnően boldogul az aszfaltozott utaktól távol is. Rendkívüli, 34 centiméteres hasmagassága lehetővé teszi, hogy fél méternél is mélyebb vízben haladjon át.

AUDI AI:TRAIL
FUNKCIÓHOZ
A FORMA

írta: MIFFERFLAK fotó: AUDI

Az utaskabin maga is egy sokszögű formákkal körbevett, döntően üvegezett felületekkel határolt tér, amely négy utasnak biztosít helyet. Karakteres vonása – amely a járműnek az Aicon és az AI:ME tanulmányokkal való rokonságát is mutatja – az oldalsó ablakok középső vonalában húzódó, kiálló él. Ez a vonal az autó első illetve hátsó része felé folytatódik és középvonalként egyetlen masszív tömbben egyesíti a teljes karosszériát. A tengelyek körül elhelyezett elektromos hajtásrendszeren és a padlólemezbe integrált akkumulátoron kívül nincs szükség egyéb csatolt

részekre vagy túlnyúlásokra a motor vagy az akkumulátor számára. A 2019-es Frankfurti Nemzetközi Autószalonon bemutatott négy látványos Audi jármű azt szemlélteti, hogy az egy kabinos formaterv válik az elektromos járművek korának követendő példájává.

Az Audi AI:TRAIL esetében a funkciót követi a forma. A belső térben az oldalsó ablakoknál húzódó él éppen ott biztosít extra helyet a bent ülőknek, ahol a legnagyobb szükségük van rá: a váll és a könyök magasságában. Ugyanakkor ott kínál további teret, ahol az utasok leginkább észreveszik, hiszen az egészen mélyen induló ablakok még a kerekek között is megnyitják a kilátást egészen a talajig. A formatervezők célja itt az volt, hogy a járműben helyet foglalók a lehető legjobb kilátást élvezhessék, gyönyörködjenek az őket körülvevő természetben és környezetükben, megszüntetve a belső tér és a külső világ között húzódó határvonalat.

Amikor az autó mozgásban van, az utasok figyelmét nem elsősorban az út maga köti le, az szabadon vándorolhat és a legkisebb részletet is megfigyelhetik az őket körbevevő szabad térben. Az AI:TRAIL modellben az utasok nyugodtan hátradőlhetnek és élvezhetik a magától értetődő békét és harmóniát, ami körbeveszi őket.

A helikopter utasfülkéjéhez hasonlóan a szélvédő körbeöleli a jármű orr részét. A bent ülőknek – mind elől, mind oldalt - zavartalan a kilátás az útra vagy az ösvényre. De nem csupán a tanulmány első és oldalsó részét borítja üveg. Szinte a teljes tető – a szélvédő felső peremétől egészen a hátsó spoilerig – tökéletes kilátást kínál az ég és az autót körbevevő táj felé. Az egymással szembe nyíló ajtók alatt található oldalsó küszöbök automatikusan kitolható fellépőként szolgálnak. Ez megkönnyíti a tetőcsomagtartó be illetve kipakolását. Masszív keresztlengőkarok, MacPherson tekercsrugóval szerelt rugóstagok illetve adaptív csillapítás

biztosítják a megfelelő erőteljességet és a biztonságos vezetési stabilitást. Az abroncsok különleges kialakítása már első ránézésre szembeütő, annak profilja látszólag ugyanis az abroncs oldalán folytatódik. Mögöttük azonban olyan támasztó szerkezet helyezkedik el, amely összeköttetésben áll a mintázattal és a futófelülettel. Ez a kialakítás lehetővé teszi, hogy az abroncsok – a rugóstagokon felül – további 60 milliméterrel toldják meg

A KÖNNYŰSZERKEZETES ÉPÍTÉSMÓD ÉS A MAXIMÁLIS KAROSSZÉRIAMEREVSÉG TERMÉSZETESEN KIEMELTEN FONTOS MŰSZAKI CÉLKITŰZÉSEK, KÜLÖNÖSEN A TEREPJÁRÓSOKNAK. ÉPPEN EZÉRT AZ AUDI AI:TRAIL KAROSSZÉRIÁJA A LEGKORSZERŰBB ACÉL, ALUMÍNIUM ÉS SZÉNSZÁL ELEGYÉBŐL KÉSZÜLT. ENNEK EREDMÉNYEKÉPPEN – ÉS A NAGY KAPACITÁSÚ AKKUMULÁTORCSOMAG ELLENÉRE - AZ AUTÓ SÚLYA MINDÖSSZE 1750 KILOGRAMM.

a rugóutakat. Ez nem csupán tovább javította a modell terepes képességeit, de elképesztő kényelmet is biztosít a bent helyet foglalóknak. Az abroncsok szintén rendelkeznek változtatható, érzékelővezérelt nyomásszabályozóval. Optikai érzékelők és az elektronikus menetstabilizáló (ESC) rendszer közösen dolgozik az útfelület jellegének, állapotának feltérképezésén és annak megfelelően igazítja az abroncsok légnyomását.

**HANGOLD VEZETŐI TUDÁSODAT
A TÉLI SZEZONRA ÉS FEJLESZD
KÉSZSÉGEIDET, HOGY NE ÉRJENEK
VÁRATLAN SZITUÁCIÓK!**

LEGYÉL AKÁR EGY FELELŐS VEZETŐ, AKI A KOLLÉGÁIT AKARJA BIZTONSÁGBAN TUDNI, VAGY EGY TUDATOS SOFŐR, AKI TELJES KONTROLLT AKAR TÉLEN IS AZ AUTÓJA FELETT, MI FELKÉSZÍTÜNK! GYERE EL ZSÁMBÉKRA, AZ EGYIK LEGFEJLETTEBB ÉS LEGMODERNEBB VEZETÉSTECHNIKAI ÉS RENDEZVÉNY KÖZPONTBA, A DRIVINGCAMPBE, AMELY SZEMÉLYAUTÓS, MOTOROS, OFF-ROAD ÉS SPECIÁLIS TRÉNINGEKET IS KÍNÁL!

HA 2019 DECEMBER 31-IG A WWW.DRIVINGCAMP.HU/HU/TRENINGEK/SZEMELYAUTO-TRENINGEK/TELI-FELKESZITO-TRENING OLDALON BEÍROD A **DCHMIFERFIAK1010** KÓDOT, **10% KEDVEZMÉNNYEL** VEHETSZ RÉSZT A 4 ÓRÁS TÉLI FELKÉSZÍTŐ TRÉNINGÜNKÖN!

Ồ K A NỘK

BESZÉLGETÉS DR. KARDOS MÁRIÁVAL, A GOODWILL PHARMA TÁRSTULAJDONOSÁVAL

AZ ÖRÖKÖS TANÁCSADÓ

írta: BARNA ANDRÁS *fotó:* HILBERT PÉTER, GOODWILL PHARMA

Amikor egy jó történetről ír az ember, akkor elég nehéz megállni, hogy ne sodorják el a saját kliséi, amiben jellemző módon a rendhagyó mivolt és a szuperlatívuszok kéz a kézben járnak. A legkevesebb kedves halmozása mindig kijár egy sikertörténetnek, mert annak minden epizódjában szinte tapintható a küzdelem maga. Dr. Kardos Máriának, a Goodwill Pharma társtulajdonosának pályafutása is ilyen: a nulláról indul, ami az örökös tanulás mellett később kiteljesedik egy holtomiglan-holtodiglan kapcsolatban, melynek máig tartó kohéziója lett a siker, egészen pontosan a sikerük alapja.

DR. KARDOS MÁRIÁVAL A GOODWILL PHARMA SZEVEDI KÖZPONTJÁBAN TALÁLKOZUNK.

A GYÓGYSZERCÉG ÉPÜLETEI MÁR MÉRETEIK RÉVÉN IS CSALÁDIAS HANGULATRÓL ÁRULKODNAK. A TELEP RENDEZETT HANGULATÁT EGY KIS HALASTÓ TESZI TÖKÉLETESSÉ, DE A „GYÓGYSZER-GYÁRI BIRTOKON” VAN EGY KIS KONYHAKERT IS, AMI TÚL A BIOTERMESZTÉS HASZONÉLVEZETI RÉSZÉN, TERÁPIÁS ÉS CSAPATÉPÍTŐ FUNKCIÓVAL IS BÍR.

Jó vendéglátók módjára szinte mindenki velünk foglalkozik, amikor fotós kollégámmal megérkezünk. Kedvesen betessékelnek egy nagy tárgyalóba, néhány percet várunk kell még. Nem ülünk le, hanem gyógyszer-történeti időutazásba kezdünk, amelyben megannyi Szent-Györgyi Albert-kép a kalauzunk – nem véletlenül. A doktornő a Nobel-díjas professzor legnagyobb tisztelői közé tartozik.

Időközben a doktornő is megérkezik, zöld ruhában, tökéletes frizurával – igazi üzletasszony. Arcán vidámság és örök mosoly. Elég nehéz elképzelni összeráncolt homlokkal, de ahogy mondja: „beleáll a dolgokba, ha kell, fontos, hogy mindig tiszta víz legyen a pohárban”.

Egy ideig engedünk a hivatali stílusnak, majd dobva a protokollt közvetlenebb hangvételre váltunk, ami önkéntelenül historikus lavinák sorozatát indítja el. A történet fő ága egy pillanat alatt ezernyi oldalhajtással ágazik el, mert Marcsi olyan sokoldalú, hogy konklúzióként csak azt vonhatom le magamban: ennyiféle dologra csak egy nő képes odafigyelni.

Diskurzusunkat egy félpillanat erejéig dr. Jójárt Ferenc, Marcsi férje is „meglátogatja”. Egy pillanat alatt kedves helyzet alakul ki, ami spontán jött családi idillt teremt. Élek a gyanúperrel, hogy a doktor úr nem egy halaszthatatlan dolog miatt, hanem sokkal inkább a családfői gondoskodás miatt kukkantott be.

– Barna András: Kezdjük mindennek a gyökerétől: hogyan és miért lettél orvos?

– Dr. Kardos Mária: A történetnek párhuzamosan akár több kezdőpontja is lehet. Egyrészt nagyon nehéz és szerény körülmények között nőttem fel, a kitörés vágya már önmagában is motivált, de mindig is úgy képzeltem el, hogy én valami szépet, valami jót, valami nagyszerűt csinálok majd később az életemben.

Másrészt nagyon sokszor betegeskedtem, emiatt sokat vittek orvoshoz. Biztosan befolyásolt ez is, mert nagyon sokszor játszottam „orvososdit”, állandóan a babáimat gyógyítottam. Harmadrészt

– már a gimnáziumi évek alatt – egy osztálytársam édesapja volt rám nagy hatással, aki szintén orvos volt, jó és szerény, ami nagyon inspirálólag hatott.

Mindezek ellenére hezitáltam a gimnázium után. Az emberekért való tenni akarás két irányt is előrevetített: egyfelől a jogi, másfelől pedig az orvosi vonalat. Mivel a természettudományok jobban mentek és jobban is érdekelték, ezért az orvosi egye-

temet választottam. A tanulmányaim végén több szakirány szóba került, és végül a szemészi vonalat választottam, mert úgy gondoltam, hogy ez később család mellett jobban menedzselhető.

Az egyetem után négy évre a hódmezővásárhelyi kórház szemészeti osztályára kerültem, itt készültem fel a szakvizsgámra. Igen kemény időszakot éltem, éltünk meg, ugyanis időközben férjhez mentem, és megszületett az első lányunk. Ráadásul a férjem is ekkor szakvizsgázott, úgyhogy együtt bújtuk a könyveket.

– Hogy ismerkedtetek meg? Egyetemi szerelem?

– Inkább azt mondanám, hogy ott fordult a kapcsolatunk a célegyenesébe, de már a gimnáziumba is együtt jártunk, igaz, akkor még csak az osztály volt közös. *(Nevet.)* Az egyetem befejezése után házasodtunk össze. Én utána, ahogy mondtam is, Hódmezővásárhelyre kerültem, később a Feri is itt lett orr-fül-gégész, de ő még néhány vargabetűt leírt, mivel több szakirányban is elindult. Ugyan csak egy emelet választott el minket, de hol ő ügylet, hol én.

– Erre szokták mondani, hogy ez a hosszú házasság titka.

– Kétségtelenül van igazság a dologban. *(Nevet.)* De tulajdonképpen amíg meg nem született az első gyerekünk, addig ezt szerencsére elég rugalmasan tudtuk kezelni.

– Akkor ez egy idilli állapotnak is nevezhető időszak volt?

– Kettőnk szempontjából igen, ami a tágabb közérzetet illeti, úgy nem. A szakvizsga és az első

csemere után dolgoz hétköznapiak következtek. Mondhatom, hogy amit itt ezen az osztályon el lehetett érni, azt elértem. Új technikákat és új műtéti megoldásokat hoztam be, amit sok esetben elég nehéz volt elfogadtatni az intézmény erősen hierarchikus rendszerében. Ez pedig később rányomta a bélyegét a hangulatomra, és persze a személyzeti osztályra is. A második kislányom megszületése utáni időszakban némileg fellélegezhettem. A szülési szabadságom harmadik-negyedik hónapjában – talán Magyarországon elsőként – Szegeden nyílt egy olyan privát klinika, ahol már lézeres műtéteket is végeztek. Megkerestek, és én igent mondtam. Itt rugalmas volt az időbeosztás, ami ugyan nem jelentett napi szintű elfoglaltságot, de az édesanyám segítségével nélkül még így is nehezen boldogultam volna. Ő igazi tyúkanyó volt, aki nemcsak összetartotta a családot, hanem folyamatosan haladt a korról is, nagyszerű asszony volt. A magánklinikai praxis időszaka arra mindenképpen jó volt, hogy eldöntsem, hogy Hódmezővásárhelyre már nem akarok visszamenni. Olyannyira nem, hogy az enyémhez hasonló okok miatt a férjem is úgy döntött, hogy otthagyja a kórházat, az ő számára a menekülési utat a gyógyszeripar jelentette.

– Jól érzem, hogy ez elkövetkezendő időszak az újratervezés időszaka lett?

– Igen, és erre egy picit bővebben is kitérnék, hiszen ez a megváltozott helyzet a saját pályafutásomra is erősen kihatott.

Egy kérdésben eltökéltük magunkat: hogy mindenféle akkori és mostani tendenciával ellentétben mi itt akarunk maradni Szegeden. Ide kötött minket minden, nem akartunk elmenni.

A férjem elhelyezkedett egy gyógyszeripari cégnél, amely pár év után egy másik vállalattal fúzióra lépett. Új vállalati struktúra jött, aminek hatására a szegedi munkahelye és beosztása megszűnt. Munkát kellett keresnie, de sajnos a szóba jöhető új státuszok mind Budapest-központúak voltak.

Igen kemény időszak következett. Mintha csak ma lenne, úgy emlékszem erre. Hat hétig szinte megállás nélkül operáltam, a férjem pedig munkát keresett. Én lettem egy rövid ideig a családfenntartó.

Helyzetünk konszolidációját Feri egy korábbi munkahelyi kapcsolata alapozta meg. Egy volt kollégája bemutatott és ajánlott neki egy olyan terméket, amivel úgy gondolták, érdemes lenne idehaza is elindulni. Ez egy speciális infúzió volt, amit kórházak számára kellett értékesíteni. Tulajdonképpen ez lett az ő első gyógyszeripari vállalkozása, ami ugyan egy svéd–magyar vegyesvállalkozás formájában működött, de olyan kicsi volt, hogy a mi kisházunk volt az irodája. Rögös volt az út, de mondhatom, hogy ebből a kisházból és egy öreg íróasztal mellől nőtt ki aztán minden.

– Ha jól értem a végszóból, akkor a Goodwill Pharma is ebből a kisházból indult?

– Igen. Feri, mintha csak megérezte volna az idők szelét, a vegyesvállalat mellé megalapította a Goodwill Pharmát, ami egy ideig mondhatni alapjáraton ketyegett, szűk tevékenységi körrel. Az első időszakban leginkább gyógyszeripari állásközvetítéssel foglalkozott.

– Mi indokolta egy önálló vállalkozás létrehozását?

– A férjem mindenféleképpen portfóliót akart bővíteni. Több dologgal akart foglalkozni elsősorban

EGY KÉRDÉSBEN
ELTÖKÉLTÜK
MAGUNKAT: HOGY
MINDENFÉLE
AKKORI ÉS
MOSTANI
TENDENCIÁVAL
ELLENTÉTBEN
MI ITT AKARUNK
MARADNI
SZEGEDEN

azért, hogy ne csak egy lábon álljunk. Hozzáteszem, hogy ebben az időszakban még más volt a gyógyszeripari helyzet. Nem volt ennyire túlszabályozott, mint ma, és kevesebb piaci szereplő vett benne részt. Mi tulajdonképpen együtt nőttünk fel ezzel piaccal, és ennek köszönhetően jól tudtuk követni az igényeket is, ami aztán a Goodwill Pharma tevékenységi körének bővülését is magával hozta, hiszen mi mindig azt nyújtottuk, amire éppen szükség volt.

Összességében már a kezdetek kezdetén megfogalmaztuk a hitvallásunkat és a célt, amit el szerettünk volna érni. Ez pedig nem szólt másról, mint arról, hogy bármit is csinálunk, azt csináljuk úgy, hogy ezzel a magyar gyógyszeripart vagy magyar egészségügyet tudjuk támogatni, azaz tudjunk nagyban gyógyítani. Szóval az álom az bennünk volt.

– Tényleg álomszerű, de akkoriban lehetett azt hinni, hogy ez majd tud működni?

– Hogy ekkoriban beleláttuk-e a mai valóságot, azt nem állítom, viszont az akkoriban rendelkezésünkre álló lehetőségekből láttuk a kivezető utakat.

– Ezt az előremutató gondolkodást jó néven vették a szűkebb és tágabb kórházi környezetben?

– Nem. A kórházi pályafutásom alatt én is számtalanszor szembesültem olyan helyzetekkel, amelyek gátat szabtak a fejlődésnek, és amelyben a hierarchikus viszonyok árnyoldala mellett tetten lehetett érni a szakmai féltékenységet is. Azt éreztem, hogy egy-egy dolog megvalósítása kapcsán nem partnerként tekintenek rám, hanem riválisként. Tulajdonképpen ekkor és emiatt döntöttem el, hogy akkor itt elég volt.

– Elindult a Goodwill Pharma...

– Igen, ahol én tulajdonképpen már a kezdetek kezdetén felvettem az örökös tanácsadói státuszt, és ezt a beosztásomat a mai napig is tartom. *(Nevet.)* Szóval az elején a munkaközvetítés mellett marketingtevékenységgel is foglalkoztunk, projekteket vezényeltünk le. Később viszont szembesülnünk kellett azzal, hogy amikor már egy program jól teljesített, akkor arról azt gondolta a megbízó, hogy ezt már önállóan is folytatni tudja, és mi kikerültünk a képből. Az ilyen és ehhez hasonló helyzetekből levont konklúziók vitték a Goodwillt abba az irányba, hogy saját termékekkel kezdjünk el foglalkozni. Felépítettünk az első saleses csapatunkat, mellé megcsináltuk a marketinget, később pedig ezt a kettőt összekapcsoltuk, és ezután kezdtünk el saját gyógyszerfajlokat vásárolni.

– Szerintem ma alapvetően elég éles kontúrral el lehet választani azokat, akik azt mondják, hogy jó házastárs-sal, családtaggal együtt dolgozni, ab ovo együtt vállalkozni, és vannak, akik ezt zsigerből elutasítják. Erről neked mi a véleményed? Végül is elég kardinális döntéseket hoztatok a jövőtökre nézve. És úgy mellesleg elég nehéz elképzelni, hogy egy nézetkülönbség után egymásnak háttal alszotok el.

– Érttem a kérdést! *(Nevet.)* Szerintem túl régen, pontosabban elég régen együtt vagyunk már ahhoz, hogy ilyenkor a konfliktusok kezelésére alkalmas mechanizmusok működésbe lépjenek. Itt azért hadd jegyezzem meg, hogy anélkül,

felvesszünk egy új kollégát, akkor három mondat biztosan elhangzik az első napján. Az egyik az: „Mostantól egy csapat vagyunk, engem Marcsinak szólítanak, és kérlek, hogy mostantól tegeződjünk.” A másik: „az ajtóm mindig nyitva áll”, a harmadik pedig az, hogy: „nem szeretem a mellébeszélést”. Ez utóbbi kettővel, ha mindenki jól áll hozzá, kitűnően működhet a rendszer. Ez talán egy második

lenül csak helyi probléma, hanem megfigyelhető tendencia a világban is.

– **Említetted, hogy a férjed egy ötletgyáros. Milyen nálatok egy vasárnapi ebéd? El tudjátok költeni ötletelések vagy Goodwill Pharma nélkül? Ki tudtok innen kapcsolni?**

– Hát elég nehezen. Azt szoktuk mondani: egy szív, egy dobbanás vagyunk. A Goodwill Pharma

fel, hogy már rég elmúlt tíz óra. De ez fordítva is igaz, ha valamelyikünknek rossz napja volt, akkor kevésbé fogékony arra, hogy még otthon is ezzel foglalkozzon. Egyet viszont betartunk, közvetlenül a lefekvés előtt biztos nem kerül szóba egy ötlet sem.

Ferinek reggel jönnek az ötletei, én meg éjjel ébredek fel, és jegyzetelek. Ma már ritkábban, de régebben, ha készültem valamire vagy írtam egy

REKLÁMFILMFORGATÁS

válasz arra is, hogy miként kerülhetők el a kényelmetlen helyzetek, ha pedig mégis előfordul ilyen, akkor azt jobb megbeszélni. Összintéség nélkül nem működnek a dolgok.

Úgy vélem, hogy ezeket a dolgokat elég jól tudom kezelni, és kell is, hiszen ekkora létszámnál – most több mint száz van – már sajnos elég nehéz kivédeni az elszigetelődést, ami nem feltét-

a harmadik gyerekünk, és emiatt nem tudunk úgy létezni, hogy nem gondolunk rá. Akkor tudok csak, ha elmegyünk nyaralni, vagy beülünk egy színházba. Persze próbálunk kitalálni mindenféle szabályokat. *(Nevet.)* Például megbeszéltük, hogy este tíz után nem beszélünk gyógyszeriparról. De az az igazság, hogy ha mind a ketten benne vagyunk egy pozitív spirálban, akkor senkinek nem tűnik

beszédet, és éjjel egy jó gondolatra ébredtem, azt azonnal leírtam, mert reggelre elfelejtettem. Szóval egy notesz és egy toll mindig van az éjjeli-székényemen.

– **A gyerekeitek hogy viselik az „állandó” ötletelés légkörét?**

– Nyilván megkaptuk mi is, hogy mindig csak a cégről beszélünk. Voltak próbálkozásaink, hogy

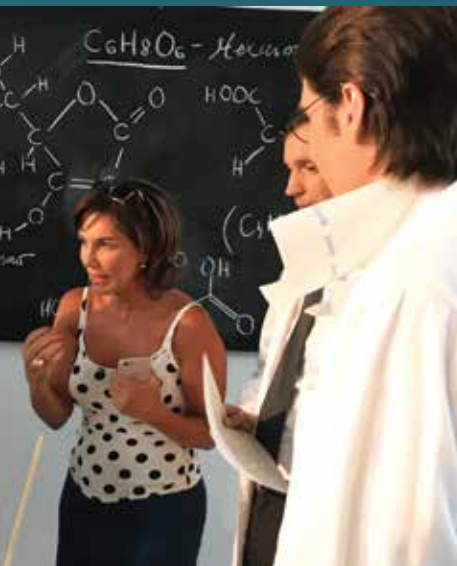
ezt megoldjuk, jobban mondva tereljük egy kicsit őket. Olvastunk ehhez kapcsolódó irodalmat is, amit próbáltunk átültetni a hétköznapokba, némileg tanító jelleggel is, de kevés sikerrel. Ennek fényében ma már azt vallom, hogy erre a helyzetre, annak megértésére a gyerekeinknek igazából meg kellett érniük. És arra is, hogy mindennek ára van, amire nagyjából most jön rá mindkettőjük.

nem akarják folytatni a dolgot. Foglalkoztatok ti már ezzel a kérdéssel vagy gondolattal?

– Részben egyet is érthetek ezzel, de szerencsére vannak ellenpéldák. Azt kell mondanom, hogy a lányaink, ha régebben ellen is álltak ennek, ma már egyértelműen kinyíltak. Látják benne a lehetőséget, a szárnyalást. Ami probléma a kérdéskörben, az az, hogy idehaza erre nincsenek referenciák, hiszen

erős hajtóerőt adott. A mai fiataljainak többségéből ez a láz hiányzik vagy közönyösséggé fordul, és a végén az a kérdés jelenik meg: „hogyminek csináljam?”

– Elkalandoztunk ugyan, de ettől függetlenül szerintem jól érzékelhető a cég fejlődése. Ez hogyan mutatkozott meg portfólióban az idők során az induláshoz képest?

SZENT-GYÖRGYI ALBERT ÖZVEGYÉVEL

– Ők egyébként vitték tovább az orvoslást?

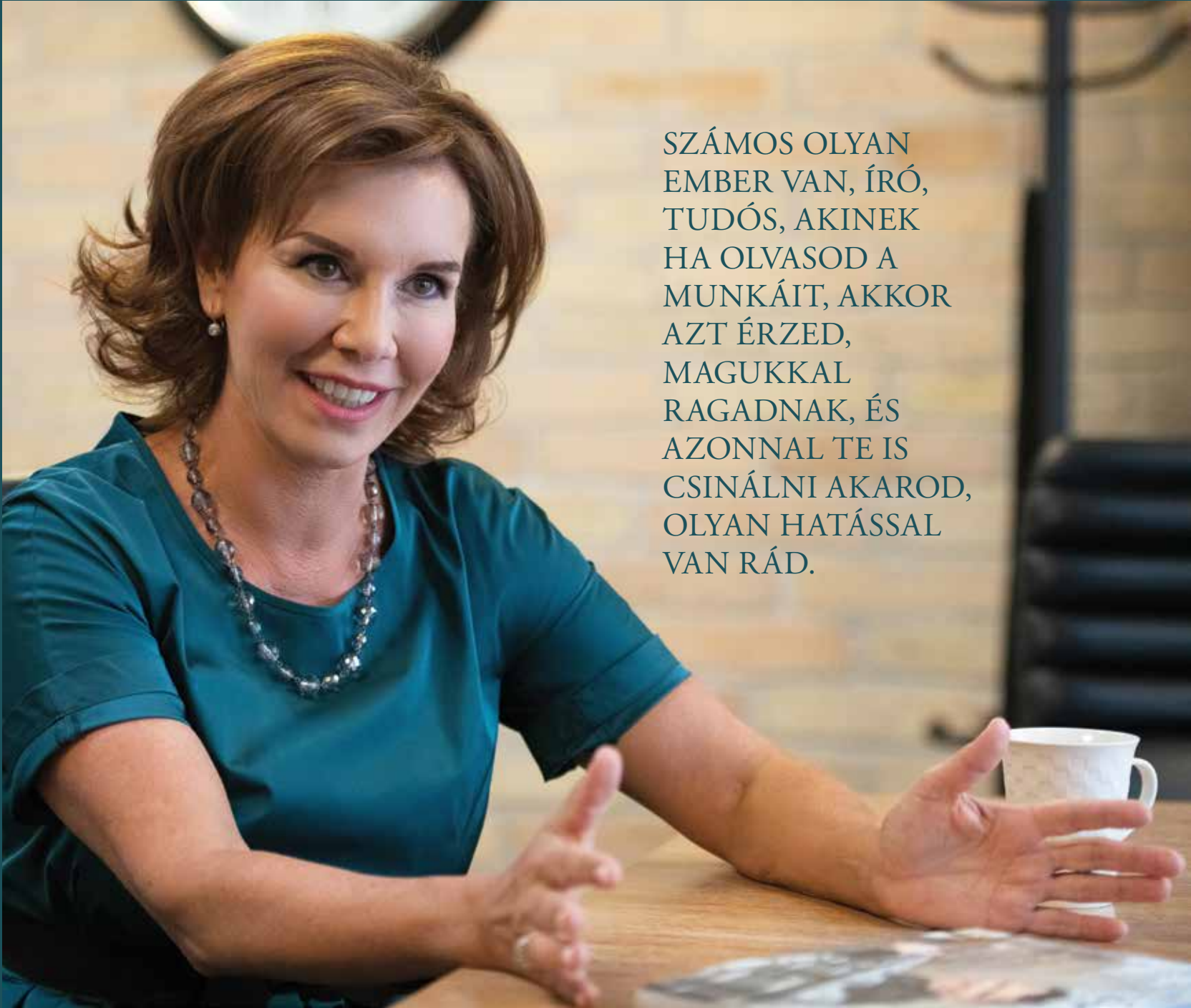
– Részben. A nagylányom jogászként tanácsadó a cégnél, közben készül a szakvizsgájára, a kisebbik viszont az orvosira jár.

– Csak azért kérdeztem, mert nem olyan régen valaki azt mondta nekem, hogy manapság a családi vállalkozások esetében nagy probléma az utódlás kérdése, mert sok esetben a gyerekek

tulajdonképpen ők lesznek az első második generációsok, ellentétben a fejlett nyugati államokkal, ahol már vannak dinasztialis példák.

Azt is figyelembe kell venni, hogy ők is dédelgetnek álmokat, és nem biztos, hogy pontosan a mi álmainkat álmodják tovább. Ezt nem is kérhetjük tőlük. A másik nagy probléma ennél a generációnál a motiváció, míg nálunk a kitörési vágy egy nagyon

– A portfóliófejlesztésünknek az volt az alapja, hogy olyan termékekkel lépünk piacra, amelyek a cég fejlődését biztosítani tudják. Ugyanis álló helyzet nincsen, vagy csak pillanatnyi ideig. Valami vagy felfelé megy, vagy lefelé. Ahhoz, hogy stabilan növekedni tudjunk, saját brandnév alatt hoztuk be a termékeinket, amelyek jellemzően bérnyújtásban készültek, és egy részük még a mai napig is így

SZÁMOS OLYAN
EMBER VAN, ÍRÓ,
TUDÓS, AKINEK
HA OLVASOD A
MUNKÁIT, AKKOR
AZT ÉRZED,
MAGUKKAL
RAGADNAK, ÉS
AZONNAL TE IS
CSINÁLNI AKAROD,
OLYAN HATÁSSAL
VAN RÁD.

készül. Ezek mellé csatlakoztak be később az egyéb speciális gyógyászati célra szánt tápszerek és táplálékkiegészítők, ahova odatarozik a C-vitamin is.

A vállalat fejlődésére még egy mondat erejéig visszautalva, becsempésznek egy kis jövőképet is. Úgy gondoljuk, hogy a cég lendületben tartásának csak egy motívuma az átgondolt portfólió kialakítás. Ahhoz, hogy a növekedés folyamatos tudjon maradni a gazdasági és pénzügyi oldalt is erősíteniünk kell. Éppen ezért – nem előre szaladva az időben – tervezzük, hogy néhány éven belül tőzsdére visszük céget, ami egyfelől elkerülhetetlen egy bizonyos cég nagyság fölött, másfelől egy ilyen finanszírozási lehetőség felgyorsíthatja a fejlődésünket.

– Szóba került a C-vitamin, úgy sejtem nem véletlenül. Honnan ered a rajongásod Szent-Györgyi Albert iránt?

– Számos olyan ember van, író, tudós, akinek ha olvasod a munkáit, akkor azt érzed, magukkal ragadnak, és azonnal te is csinálni akarod, olyan hatással van rád. Szent-Györgyi Albert egy ilyen ember volt, akinek én rengeteg munkáját olvastam, de nemcsak az írásai, hanem a személyisége is ilyen volt: rendkívüli és szuggesztív.

Egyszer a barátaimtól kaptam a Szent-Györgyi örökségből egy kéziratot. Korábban ki volt függesztve az étkezőnk falára, ma már az irodám falát díszíti. Ránézve sokszor beszélgettünk arról a férjemmel, hogy vajon aki ma bemegy a patikába C-vitamint venni, az tudja-e, hogy ez Szent-Györgyi Albert munkásságának köszönhető. Igaz, hogy sok mindent elneveztek róla, viszont mégis méltatlanul keveset kerül szóba. Így lett bennünk egyre erősebb az a tulajdonképpen triviális gondolat, hogy a

C-vitaminunkat Szent-Györgyi Albertnek nevezzük.

– A Szent-Györgyi Albert özvegyével történő megismerkedésedek túlmutat a protokolláris kapcsolat szintjén, hiszen született egy alapítvány is.

– A férjem vette fel a professzor özvegyével a kapcsolatot, akihez később ki is utazott, majd ő viszonzta a látogatást, és eljött hozzánk. Egy nagyon kedves törékeny nő, akire ma már egyfajta családtagként is tekintünk. A C-vitaminunk egyértelműen Szent-Györgyi Albert előtt tiszteleg. A nevét viselő alapítvány gondolatát pedig az alapítófiánknak is tekinthető jobbítás, tenni akarás hívta életre, és ami nem melleleg Szent-Györgyi professzor szellemiségét fémjelzi.

Mi azt tettük ezzel az alapítvánnyal, amit az erőforrásaink engedtek. Azért hoztuk létre a Szent-Györgyi Albert Orvosi Díjat, mert szerintünk az erkölcsi elismerés nagyon fontos dolog, és talán előbbre való, mint az anyagiak. Azt gondoljuk, ha valaki itthon tud vagy próbál valamit fejleszteni, vagy itthon akar tanítani, azt meg kell becsülni, mint ahogy azt is, aki emberként szól a beteghez. Mert manapság ez is egyre ritkább, mint ahogy az is, hogy egy orvos végigkíséri a páciense sorsát az elejétől a végéig, és nem csak betegséget kezel.

Azt gondolom, hogy az orvos-beteg kapcsolat az az utóbbi évek alatt igencsak „összekutyulódott”. De, hiszem, hogy azok a fiatal orvosok, akik azért lettek azok, mert gyógyítani akarnak, és él bennük egy belső motiváció, hogy másokon segítsenek, azokat soha nem darálja be majd a rendszer. Mert ők mindig fognak magukra figyelni. Szerencsére rengeteg ilyen kollégát ismerek, és azt is mondha-

tom, hogy akik idáig alapítványi díjat vittek haza, ők mind ilyen orvosok. Ezt a hivatást csak úgy lehet szerintem jól csinálni, ha valaki a szívével is lát.

A díj egyébként abban segít, hogy aki megkapja, annak adjon egy plusz lendületet, adjon nekik egy „igen, én azok közé tartozom” csoportérzést. És amikor az orvosszakma negatív oldaláról vagy tapasztalatairól beszélnek, akkor a jó orvosnak legyen egy olyan tudata, hogy én nem ilyen vagyok, és nem is vagyok egyedül.

– Hogyan nevezik a díjra az orvosokat?

– Tulajdonképpen történetekkel lehet javaslatokat tenni, ami egyfajta egyediséget is ad a dolognak, hiszen a háttér megismerése fontos része a folyamatnak. Nagyszerű és megindító történeteket ismerünk meg.

– A díj még fiatal, hiszen 2017-ben adták át először. Van már valamilyen respektje a szakmán belül?

– A második évben már jól érzékelhető visszajelzéseket kaptunk.

– Sok esett szó már a munkáról. Amikor megbeszélitek, hogy nem dolgoztok, akkor hogyan pihentek?

– A napi kikapcsolódást a kerékpározás jelenti, de azért ez is hordoz magával „veszélyeket”, hiszen lehet közben beszélgetni. *(Nevet.)* De rendszeresen járunk edzeni is, mert valahol az adrenalint el kell égetni. De engem a kert is tökéletesen kikapcsol, nemcsak itthon, hanem bent a cégnél is. Ott tizenhat ágyásban vannak zöldségeink, gyümölcsjeink. Adott esetben a napközbeni feszültség levezetésére is kiválóan alkalmas. Nemeszser megyek ki gyomlálni, ha van olyan, ami miatt felhúzómagam.

De olyan is előfordul, hogy kiviszem magammal az egész irodát, és közösen gyomlálunk, amolyan biotréningként. *(Nevet.)*

De itt szeretném megjegyezni, hogy – ma divatos szóval élve – fontos az úgynevezett „énidő”

vagy családtag vagyok, vagy barát. Jó az, ha valakinek elpufoghatom magam, ha olyan a helyzet. *(Nevet.)*

Visszatérve a kérdésre: arra már rájöttünk, hogy a teljes kikapcsolódást az jelenti, ha elutazunk. Erre

A férjem Rotary-tag, amin keresztül támogatunk rászoruló családokat. Kapcsolatban állunk klinikával is, amelyet szintén segítünk anyagilag, hogy jobb ellátási körülményeket tudjanak biztosítani. Emellett számos mentorprogramunk is fut, ahol tehetséges diákokat támogatunk. Továbbá első szponzorai voltunk a tollaslabdacapatnak és névadói vagyunk a jégkorongcsapatunknak is.

– Azzal, hogy rajtad keresztül egy kicsit jobban megismerhettem a céget, az az érzésem, hogy – kis túlzással – a tevékenységek mintha a karitatív munkátok egyfajta speciális eszköze lenne, szűkebb és tágabb értelemben is.

– Mi azok közé a vállalkozók közé tartozunk, akik nem szerettek volna elmenni sem az országból, sem pedig Szegedről. Éppen ezért azt szeretnénk, hogy ha mások is megtalálnák itt a boldogulásukat. Ha valakinek vannak ötletei, vagy álmodik egy nagyot, attól még nem kell elmenni, hanem hinni kell abban, hogy a munkájukkal itt is tudják szolgálni a gyökereiket. Az, hogy mi aktívan részt veszünk Szeged életében, nyilván a lokálpatriotizmusunkból is eredeztethető. A támogatásaink és a karitatív tevékenységeink pedig túlmutatnak azok anyagi vonzatán, hiszen

a jelenlét bizalmat épít, és példaként is szolgálhat, ami megerősíti azt, hogy itt is, ebben a kisvárosban is lehet jó állást találni és karriert építeni.

is. Ezért, amikor a heti vagy havi beosztásomat állítom össze a naptáramban, akkor ott én szerepelek az első helyen. Mert csak akkor tudok 100 százalékosan teljesíteni a munkában, a családban anyaként és feleségként, ha egészséges vagyok. És van még egy nagyon lényeges momentum, ami az ember tágabb környezetét jelenti, hiszen valahol

az itthoni karnyújtásnyi közelség nem alkalmas, mert állandóan kényszerhelyzetben érzem magam.

– A nagyban gyógyítani és a jobbítás, azaz a Goodwill Pharma jövőképe ma hova mutat?

– Tulajdonképpen az alapítványunk létrehozása egy fontos karitatív állomása a cégnek, de mi korábban is aktív tagjai voltunk a környezetünknek.

A cikket tovább olvashatja a **MiFerfiak.hu** oldalán, használja a QR kódot!

FRESH HOTEL

8600 Siófok,
Amancsics u. 1.

+36 30 161 0143

www.freshhotelsiofok.hu
info@freshhotelsiofok.hu

Egy igazán Fresh szálloda
Budapestről csupán 1 órányira

A kiváló elhelyezkedésű apartman szálloda a sóstói horgásztó mellett található, de a Balaton-part és a Sóstói Szabadstrand is kényelmes sétával elérhető. A siófoki Galerius Élményfürdő alig 3 km távolságra helyezkedik el. Tágas, 2 illetve 3 légterű apartmanjaiban elfér az egész család, de baráti társaságban eltöltött pihenések tökéletes helyszínéül is szolgál.

www.freshhotelsiofok.hu

OTAM 85 GTS

A FŐGONOSZ HAJÓJA

írta: MIFERFIÁK *foró:* OTAM

Melyik volt a valaha legjobb James Bond főgonosz hajó? Nem kérdés, hogy a már nem gyártott Sunkskeer Predator 108 a 2006-os Casino Royale-ból. De ha a James Bond producerei – az új film a Bond 25 kódnév alatt készül, és jövő áprilisban jelenik meg – egy vadiúj hajót keresnek a főgonosz számára, akkor jó lesz, ha felhívják az olasz Otam hajógyártót.

A genovai szuperyacht gyártó nemrég mutatta be lopakodó, teljesen fekete Otam 85 GTS hajóját, ami tökéletes lenne a Bond 25 főgonosza, a Bogém rapszódia Rami Malekja számára. Májusban titokban mutatták be a 85 GTS hajót, amely most fejezte be az első körös összeszokási tesztet. Az eredmények pedig megrázták az új tulajdonost.

A 2600 lóerős iker MTU 16V dízel motorok hajtják a fenyegető megjelenésű hajót, amely 85 láb hosszú testével 45 csomóval száguld végig Genova

kikötőjén – ez 52 mérföld/óra. Ugyanolyan lenyűgöző élmény a lopakodó hajó fedélzet egész nap 38 csomós utazósebességgel hajókézni.

A 85 GTS yacht a francia észépítész, Joseph Dirand rajztáblájáról származik, aki a szuperautók dizájnójából merített inspirációt. Olyannyira, hogy a 85 GTS első vázlatain – amit most Cara Montana-nak hívnak – Dirand funky sirálysárny ajtókat tervezett a tetőre.

Nem mintha a kész 85 GTS kevésbé lenne lélegzetelállító. Tüszérű testétől a széles tatig és a gyors hajóprofilig a yacht sebességért kiállt. A tervező elhagyta a korlátokat az

A 85 GTS YACHT A FRANCIA ÉSZÉPÍTÉSZ, JOSEPH DIRAND RAJZTÁBLÁJÁRÓL SZÁRMAZIK, AKI A SZUPERAUTÓK DIZÁJNJÁBÓL MERÍTETT INSPIRÁCIÓT. OLYANNYIRA, HOGY A 85 GTS ELSŐ VÁZLATAIN – AMIT MOST CARA MONTANA-NAK HÍVNAK – DIRAND FUNKY SIRÁLYSZÁRNY AJTÓKAT TERVEZETT A TETŐRE.

előlső rész körül, hogy ne szakítsa meg ezeket az elegáns vonalakat. Inkább egy gyors kirándulóhajónak szánták, semmint egy felfedező jachtnak a 85 GTS-t, ahol rengeteg hely áll rendelkezésre a napimádásra – a yacht tetején ráadásul egy teljes hosszúságú napfénytető is van, amely egy gombnyomásra működtethető.

Szálláshelyből sincs hiány arra az esetre, ha valaki az éjszakát a jachton töltené.

Az alsó fedélzeten nem egy, hanem két, teljes szélességű főhálószoba van – egy elől, egy pedig hátul -, hogy biztosítsák a vendégek számára is azt a kényelmet, amit a tulajdonosoknak. Az első Otam 85 GTS a Cannes Yachting Festivalon debütált.

EGÉSZSÉGÜNK HÁTTÉRÉBEN

...nap mint nap!

Szent-
Györgyi
Albert

NOBEL-DÍJ 1937

ORVOSI DÍJ
2020

A Szent-Györgyi Albert C-vitaminok megvásárlásával Ön támogatja a Szent-Györgyi Albert Orvosi Díj díjalapját.

www.szentgyorgyialbertorvosidij.hu

www.goodwill.hu

Az étrend-kiegészítő fogyasztása, nem helyettesíti a változatos, vegyes étrendet és az egészséges életmódot!

Goodwill

BESZÉLGETÉS SZŐKE ZOLTÁNNÁL
A BOSCH AUTOMATIZÁLT ÜZLETÁG ALELNÖKÉVEL

A GÉPEK FORRADALMA

írta: BARNA ANDRÁS *fotó:* HILBERT PÉTER, BOSCH, MIFÉRFIAK ARCHÍV

Vég nélkül lehetne sorolni azokat a hollywoodi alkotásokat, amikben az ember alkotta robotok már a hétköznapi életünk szerves részévé váltak. A filmes fantázia jövőképeiben azonban mindig megszólal a vészharang is az intelligens gépek térnyerésével kapcsolatban. Az alaposan túlmisztifikált jelenség már jó ideje velünk él a hétköznapijainkban is, mondhatni lemászott a filmvászonról, magával hozva az összes negatív és pozitív sztereotípiáját. Hogy mennyire misztikum és mennyire lehet a jövőnk része, arról Szőke Zoltánnal, a Bosch Budapesti Fejlesztési Központ Vezetéstámogató Rendszerek és Automatizált Vezetés üzletágának alelnökével beszélgettem.

„Inkább pénzt veszítek, mint hűsítést.”

“I would rather lose money than trust.”

Robert M. Anderson

KÖRÜLBELÜL FÉL ÉVVEL EZELEŐTT JÁRTUNK A BOSCH BUDAPESTI KÖZPONTJÁBAN. A GYÖMRŐI ÚTON UGYANAZ A FIATALOS NYÜZSGÉS FOGAD BENNÜNKET, MINT HAT HÓNAPPAL EZELEŐTT. A HELY SZÁMOMRA TOVÁBBRA IS AZ EGYETEMI CAMPUSOK HANGULATÁT IDÉZI.

A színes udvari cirkulációt mindenféle kutyúkkal felszerelt tesztkocsik látványa teszi egy kicsit futurisztikussá. Néha azon kapja magát az ember, hogy áthajtva a sorompón átlépett egyfajta csillagkapun. A fél évvel ezelőtti összképet csak a távolban magasodó portáldaru géme bontja meg, jelezve azt, hogy már elindult a Bosch Budapesti Fejlesztési Központ építésének második üteme.

Szóke Zoltánnal az irodájában találkozunk, de ezúttal ez csak közbenső állomás lesz. Kivételes helyzetben vagyunk, ugyanis betekintést kapunk egy külső szemek elől elzárt szentélybe is, ahol a mesterséges intelligenciával történő fejlesztések,

tesztelések folynak. Zoli mondhatni lapunk állandó szakértőjévé avansált. Legutóbb az önvezető autók témakörét segített körbejárni, most pedig a mesterséges intelligencia világában lesz a kalauzunk. Nem véletlenül: mint egy korábbi beszélgetésünkben kiderült, a fiatal mérnök ebből írta a diplomamunkáját.

– **Barna András: Az ember azt gondolná, hogy a mesterséges intelligencia egy viszonylag friss dolog, holott már jó régen itt van közöttünk.**

Milyen távolról kell indítanunk a történetét?

– Szóke Zoltán: Azt szokták mondani, hogy a mesterséges intelligencia a modern kor hype-ja, pedig ez nem egy újkeletű dolog, a története minimum

hatvan évre nyúlik vissza. Azért került most az előtérbe, mert a különböző technológiai újítások lehetővé tették azt, hogy olyan megoldások szülessenek, amire az elmúlt 50–60 évben nem volt lehetőség.

Az elérhető adatok mennyiségének tekintetében egy óriási „boom-ot” élünk, illetve élünk meg. Elképesztő, de egy statisztikai adat szerint a világon megtalálható adatmennyiség 90 százaléka az elmúlt két évben jött létre. A legfőbb segítséget azonban a számítógépek számítási kapacitásának fejlődése jelentette, ez tette lehetővé azt, hogy olyan megoldások, amik a szakirodalomban évek óta léteznek, implementálásra kerüljenek.

AZ ELÉRHETŐ ADATOK
MENNYISÉGÉNEK
TEKINTETÉBEN EGY
ÓRIÁSI „BOOM-OT”
ÉLTÜNK, ILLETVE
ÉLÜNK MEG.

– **Tulajdonképpen hogy kell elképzelni a mesterséges intelligenciát?**

– Amikor egy feladat megoldására készül egy program, az klasszikus esetben úgy néz ki, mintha valaki egy receptet írna. Egy ilyen program akár több tízmillió sorból is állhat, hiszen minden egyes felmerülő kérdésre kell, hogy legyen egy szabály. Azonban a világon vannak olyan komplex problémák, amikre szinte lehetetlen ezt a szabályhalmazt

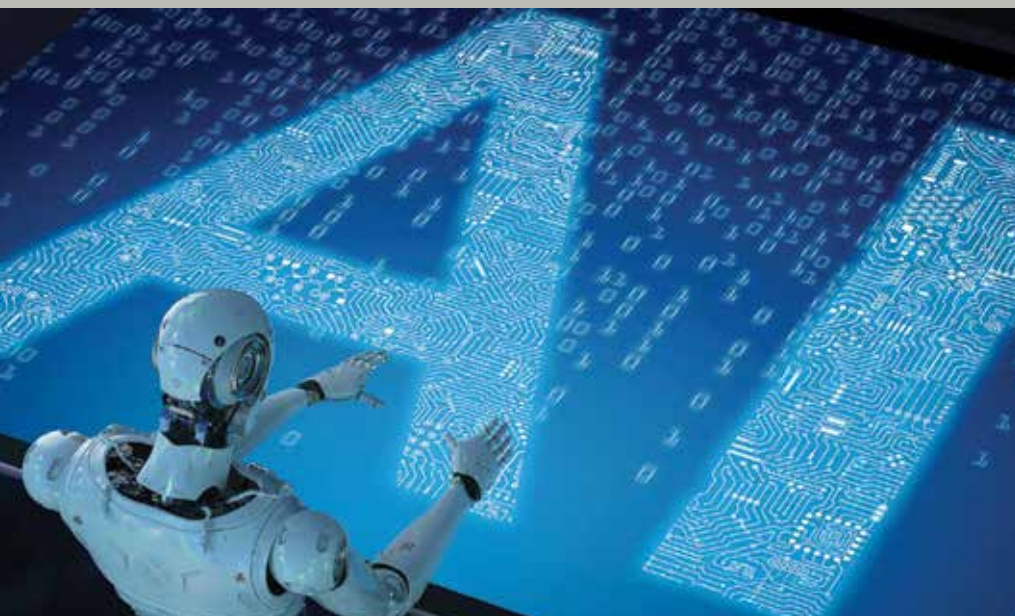
társasjátékban többször is megverte a világbajnokot, mégpedig úgy, hogy ez nem volt leprogramozva.

A komputer megfigyelt több mint egymillió játékot, és megpróbálta levonni a következtetéseket, hogy milyen lépéseket kell ahhoz tennie, hogy végül meg tudja nyerni a játékot. Talán ez volt az origó, az áttörés, ami újra ráirányította a figyelmet arra, hogy hogyan tudjuk a gépeket megtanítani egy olyan dolgra, amit mi sem tudunk megfogalmazni és leírni.

létrehoztam egy weboldalt, aminek a grafikai elemei, színek, karakternagyság stb., alkalmazkodtak a felhasználó egyéni igényeihez. Kvázi a számítógép megtanulta, hogy az egyes felhasználóknak mik a preferenciái, és az oldal dinamikusan átszabta magát erre.

– **Húsz év telt el azóta, mára meddig jutottunk?**

– A mesterséges intelligencia egy óriási nagyszámú halmaz, amibe beletartoznak irodalomban, technológiában évek óta nagyon jól ismert, egyszerű

soronként megírni, mert nem tudjuk szabályokkal megfogalmazni a problémát. És itt jön valójában képbe a mesterséges intelligencia, ami úgy működik, hogy nem mi próbáljuk megfogalmazni ezeket a szabályokat, hanem hagyjuk azt, hogy a számítógép önmaga jöjjön rá.

– **Mi hozta az igazi áttörést a kérdéskörben?**

– A legismertebb mérföldkő talán az volt, amikor az AlphaGO nevű mesterséges intelligencia a go

– **A mesterséges intelligenciából írtad a diplomamunkádat. Miért ezt választottad?**

– Ez egy jó kérdés, és hozzáteszem rögtön azt is, hogy ha ma valaki elolvasná a dolgozatomat, akkor ezt minden bizonnyal széles mosollyal tenné. *(nevet)* Egyébként pedig azért, mert izgatott, hogyan tudunk emberek viselkedéséből tanulni, egészen pontosan hogy tudjuk ezt digitalizálni.

A diplomamunkám röviden arról szólt, hogy

matematikán alapuló megoldások is. Például azok a nagyon egyszerű, lineáris algebrával leírt klaszifikátorok, amelyek az elmúlt másfél évtizedben már elég erőteljesen megjelentek különböző ipari megoldásokban.

De a mesterséges intelligenciához tartozik az úgynevezett gépi tanulás is, ezen belül a – mondjuk így – legfelkapottabb terület a mélyháló, mélytanulás: a deep learning. Az áttörést itt az ImageNet

Challenge hozta meg, amelyben az volt a feladat, hogy a kutatók olyan programokat készítsenek, amelyek képesek képeken látható dolgok felismerésére. Évekig klasszikus megoldások mentén haladtak minimális előrelépés mellett. A legjobb megoldások is csak 70–80 százalékos pontossággal tudták azt megmondani, hogy az adott képen mi látható. Az igazi váltást azt hozta meg, amikor a mérnökök neurális hálót építettek és tanították milliányi képpel.

ahogy az ember tanul, ahhoz hasonló módon lehet tanítani ezeket a hálózatokat is különböző adatokkal.

A végeredmény, pontosabban a tanítási eredmény mindig attól függ, hogy mennyi adattal tanítjuk a hálózatot, és hogy az adat mennyire diverzifikált.

– Most jöhetne az a bulváros kérdés – a filmek után szabadon –, hogy mennyire kell félnünk, vagy egyáltalán kell-e félnünk ettől a technológiától?

és nem tud autót vezetni sem. Azok a megoldások, amik belekerülnek mondjuk egy önvezető autóba, azok semmi mást nem tudnak, mert egy adott feladatra vannak specifikálva. És még egy nagyon fontos dolgot említsünk meg, hogy mi intelligens megoldásokról beszélünk, nem pedig tudatról. Tehát mi intelligens gépeket szeretnénk, nem pedig tudattal rendelkező gépeket. De a fejlesztések iránya sem mutat erre.

Ez a hálózat már kiváló eredményt ért el, ami adott esetben meghaladta az emberi képességeket is. Ez a pont volt az, amikor a tudomány erőteljesen elkezdett foglalkozni a neurális hálózatok fejlesztésével. Ez a technológia egy picit az emberi agy működését próbálja lemásolni, imitálni, természetesen digitális formában. Egy neurális hálózatban, akár csak az emberi agyban, kis cellákat hoznak létre, úgynevezett neuronokat, ezeket pedig összekötik egymással. És

– Elméleti alapja lehet a hollywoodi filmeknek, de azért attól a szuperintelligenciától, amit a vásznon látunk, még fényévnyi távolságban vagyunk. A jelenleg kifejlesztett, illetve fejlesztés alatt álló megoldások nagyon-nagyon specifikusak, mert általában egyetlenegy problémát tudnak megoldani, hiszen erre lettek kifejlesztve. Az AlphaGo, a számítógép, ami góban megverte a világbajnokot, csak ennyit tud, semmi mást. Például nem tud sakkozni,

A gépek mindig is segítették a modern embert a munkájában. A mesterséges intelligencia egy következő lépcsőfoka annak, hogy a technológia még több segítséget tudjon nyújtani az embernek. Ennek hatására az életminőségünk növekszik majd, és rengeteg időt is megspórolunk, mivel az ismétlődő feladatok helyett inkább kreatív dolgokkal tudunk majd foglalkozni.

– **Nyilván előrébb vagyunk technológiában a húsz évvel ezelőttihez képest. Mennyivel vagyunk ma jobbak?**

– A technológiai fejlődésnek köszönhetően ugyanakkora energiaigénnyel ma nagyobb számítási kapacitás jön létre, viszont ebben azért van egy csavar. Ugyanis azok a problémák, amikre ma keressük a megoldásokat, szintén nagyon komplexek, sokkal

tudjuk, milyen adatról van szó, és pontosan mire akarjuk használni. Van három-négy olyan multinacionális IT cég, akik meglátták az üzleti lehetőséget az adatok tárolásában.

– **A rendszer tanítása hogy történik? Tegyük fel, hogy egy utcaképet kell tételesen feldolgozni. Hallottam, hogy ezt az úgynevezett „címkézést” manuálisan végzik, ez valóban így működik?**

komplexxebek, mint mondjuk két évtizeddel ezelőtt.

Ugyan nőtt a számítási kapacitás, nőtt a tárhelyek elérhetősége és a megfizethetősége, de ugyanilyen ütemben nőtt az igény a számítási kapacitás növelésére is.

A gépi tanulásnak az egyik alapja az adat, az adatok elérhetősége és értelmezése. Mostanság azt szokták mondani, hogy „az adat a ma olaja”. És ebben van is némi igazság abban az esetben, hogyha

– Bizonyos gépi tanulási technológiáknál – a legelterjedtebbeknél – ez így működik. Az adatot pontosan feliratozni kell, mert ha ezt nem tesszük meg, akkor az algoritmus nem képes arra, hogy önmagától felismerje. Ez egy iszonyatosan nagy munka, és ezért mondtam azt, hogy az adatnak, a jó és címkézett adatnak, nagyon nagy értéke van.

– **Egy adott probléma megoldását szolgáló adatmennyiséget hogy lehet hatékonyan kezelni?**

– Ma is használunk különböző tömörítési megoldásokat, és ez a rendszer is hasonlóan működik. Annak a hatalmas anyagmennyiségnek, amivel tanítjuk ezeket a gépeket, bizonyos aspektusait az algoritmus eltávolítja. Becsomagolja önmagába azt az információt, amit a későbbiekben használva egy valós helyzetben alkalmazni fog. A kérdés mindig az, hogy mennyi anyagot akarunk becsomagoltatni, és az a csomag mekkora lesz. Ilyenkor meg kell találni az optimális összhangot. Ez akkor ideális, amikor a csomag még nem túl nagy, és csak a feladat megoldásához szükséges adatokat tartalmazza. Ebben az esetben az algoritmus minden helyzetben a megfelelő döntést tudja hozni majd. Alapvetően a gép jó eséllyel mindig fel fogja ismerni azt, amire megtanítják. Ha mondjuk gyalogosfelismerésről van szó, akkor a rendszer egy ismeretlen helyzetben is tudni fogja, hogy a gyalogos az egy gyalogos.

A tudomány, pontosabban a mesterséges intelligencia, és a gépi tanulás ott kötődik össze, hogyha valaki képes a gépi tanulásra képes algoritmusokat megírni, kifejleszteni. Egy fejlesztőmérnöknek, akinek a mesterséges intelligencia a fő szakiránya, tudnia kell, hogy a bemenetben mi a hasznos adat. Ez azért fontos, mert az algoritmus csak így tud megfelelő és jó döntéseket hozni.

– **Hogyan kell elképzelni egy mesterséges intelligenciával foglalkozó mérnök munkáját? Projektek vannak vagy más a metodika?**

– A feladat mindig a problémával kezdődik, amit meg kell oldani. Erre keressük a legjobb és a legmegfelelőbb megoldást, ami a mesterséges intelligencián alapul. Ilyenkor különböző megoldásokat vizsgálunk, ezek előnyeit, hátrányait, és ezután határozzuk

EGY OLYAN ALGORITMUS
ESETÉBEN, AMI GÉPI
TANULÁSON ALAPSZIK,
A LEGFONTOSABB KÉR-
DÉSEK EGYIKE, HOGYAN
TUDJUK VALIDÁLNI,
ELLENŐRIZNI.

meg azt az irányt, amerre szeretnénk haladni. Ezután jön ennek a kidolgozása, aminek természetesen az a célja, hogy a végén eljussunk a prototípustól a felhasználó számára is elérhető végtermékig.

– Mi jelenti a technológiában a legnagyobb kihívást?

– A legnagyobb kihívás jelenleg a gépi tanulásban, egészen pontosan a gépi tanulás egyes ipari alkalmazásaiban az, hogy sok a biztonságkritikus terület. Például az önvezető autó ilyen. Egy olyan algoritmus esetében, ami gépi tanuláson alapszik, a legfontosabb kérdések egyike, hogyan tudjuk validálni, ellenőrizni. Ugyanis – legalábbis egyelőre – nem tudjuk megmondani azt, hogy gép által generált szabályok minden esetben a helyes döntést hozzák-e, mivel nem látunk bele.

A klasszikus megoldásokban – ahogy az elején is említettem – mi írjuk a receptet sorról-sorra, tehát pontosan tudjuk, hogy mi történik a különböző helyzetekben. Gépi tanulásnál a gép tanulta meg a szabályokat, és nincsen vizualizálható program. Így nem tudjuk, melyek ezek a létrehozott szabályok, és azt sem, hogy ezek helyesek-e, jók-e.

– Mégis, hogyan tudjuk ellenőrizni a rendszert?

– Úgy vélem, sőt biztos is vagyok abban, hogy mielőtt a mélytanuláson vagy neurális hálózatokon alapuló algoritmusok hoznak döntéseket, kell hogy legyen közbenső lépcsőfok, ahol több rendszer párhuzamosan fut. És ebből az egyik olyan klasszikus alapokra épül, amit mi hoztunk létre, és az általunk meghatározott szabályok szerint működik. Ezzel a megoldással elérhetjük, hogy a két rendszer egymást ellenőrizi és egyben ki is terjeszti.

Van egy másik út is, amivel a döntési pontosságot emelhetjük, mégpedig az, hogy nem várjuk el

a rendszertől, hogy egy nagy, komplex problémát oldjon meg, hanem a feladatot részekre bontjuk. Az ilyen, pici részekre tagolt problémát egy jól megírt algoritmus 99,99 százalékos pontossággal helyesen fogja megoldani, és így a rendszer is jól ellenőrizhetővé válik.

Én személy szerint kevésbé hiszek azokban az interneten vagy itt-ott látható megoldásokban, amikor úgy akarnak megtanítani egy autót vezetni, hogy felvesznek egy csomó képet, mindenféle forgalmi helyzetben, hegyek között, országúton stb., és ezt betáplálják a neurális hálózatba, az autó pedig megtanul vezetni. A dolog egyébként viszonylag jól működik, de csak viszonylag. Csak az a kérdés, hogy ez a viszonylag 70–80 százalék-e, vagy pedig 99,9999... és még nagyon sok kilences. A valós élet komplexitása olyan magas, hogy én nem hiszek azokban a megoldásokban, amiket a szakirodalom csak „end to end”-nek hív. Ezek nem bontják a feladatokat kisebb egységekre, hanem „leegyszerűsítik a dolgot” azzal, hogy ezermillió órányi autózás közbeni képpel tanítják az algoritmust, aminek a végén a rendszer tudja vezetni majd az autót. Sikerélmény van, de óriási kockázati tényezők mellett, amelyeket szerintem egyikünk sem merne bevállalni.

– A legtöbb navigációs rendszer is adatot gyűjt, és ezután egyedi alternatívákat is felajánlana, megtanulják a szokásainkat, igazodnak is hozzánk. Ezek is mesterséges intelligencián alapulnak?

– Igen, ez egy nagyon egyszerű alkalmazása a mesterséges intelligenciának. De nem csak a szokásaidat tanulja meg, hanem azt is, hogy általában milyen gyorsan vezetsz. Ki lehet próbálni például

azt is, hogy ugyanazt a címet beütve egyikünknek ezt, a másikunknak azt az útvonalat ajánlja majd fel, sőt ennek fényében az is elképzelhető, hogy az érkezési időben is lesz különbség. Szóval megtanulja a vezetési stílust és számos preferenciát, például azt, hogy a felhasználó általában milyen útvonalakat részesít előnyben, és még sorolhatnám.

De az élet nagyon sok területén alkalmaznak már mesterséges intelligencián alapuló rendszereket. Például az online értékesítésben állandóan figyelik,

hogy mik a választási lehetőségek, de az orvostudomány is alkalmazza már őket a daganatos sejtek felismerésére. A mesterséges intelligenciára úgy kell tekinteni, mint egy eszközre, ugyanolyan eszköz, mint száz éve mondjuk az autó volt.

– A Boschnál már korábban elhangzott, hogy kiemelt figyelmet kap a mesterséges intelligencia fejlesztése, Németországban is letették egy új létesítmény alapjait, ami ezzel a területtel foglalkozik majd. Magyarország is egy jelentős fejlesztőbázisa a cégnek, itt is van részleg már, ami ezzel a területtel foglalkozik?

– A terület olyan dinamikusan fejlődik, hogy a Boschnak is több ezer mesterséges intelligenciával foglalkozó mérnökre lenne szüksége. Idehaza a bázis egy része már megépült, és fejlődik tovább. Természetesen az alkalmazási terület és a fejlesztés nem korlátozódik le csak az önvezető autókra, hanem olyan feladatokkal is foglalkozunk, amiket nem tudunk klasszikus módon megoldani, csak mesterséges intelligencia alkalmazásával. Idehaza néhány évvel ezelőtt kezdtük el felépíteni a mester-

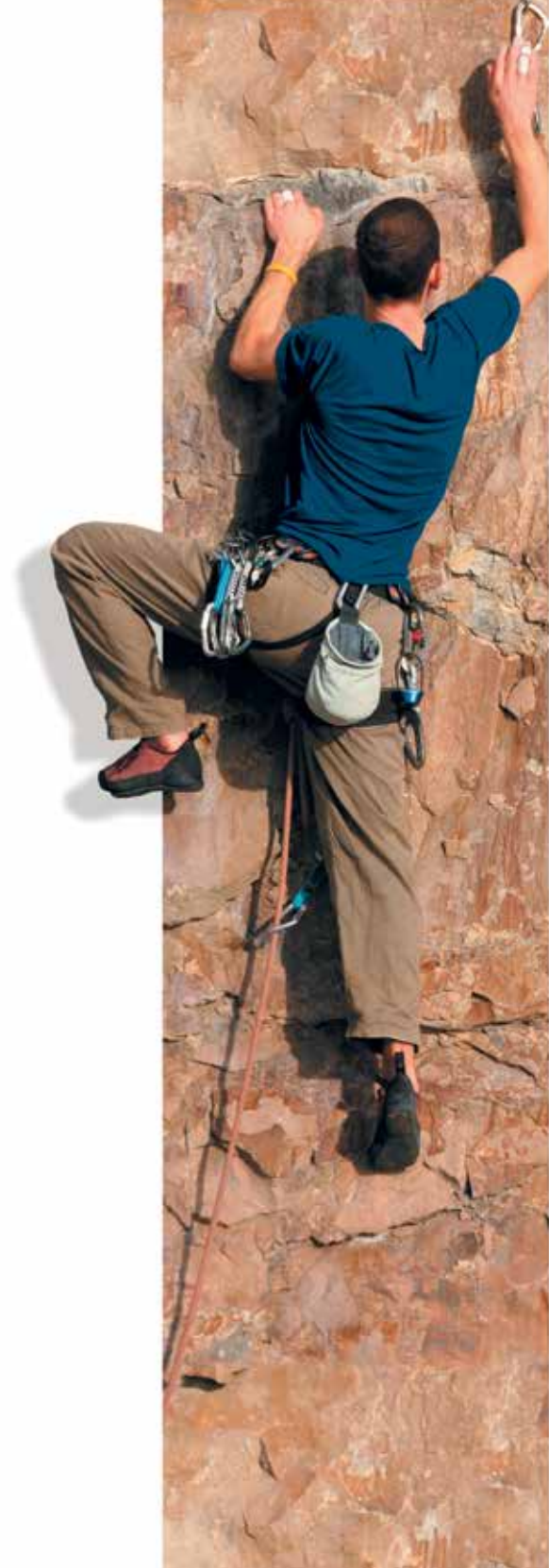
séges intelligenciával foglalkozó csapatunkat, amire nagyon büszkék vagyunk, mert sikerült több jó szakembert, kutatót és néhány nagyon tehetséges egy-két nagyon jó végzős diákot magunkhoz csábítani. Itt jegyzem meg, hogy ezzel egy pici alternatívát is tudunk nyújtani azok számára, akik a külföld felé kacsintottak, mert nem találtak idehaza olyan megfelelő munkahelyet, ami ezzel a területtel foglalkozott volna.

A cikket tovább olvashatja a **MiFerfiak.hu** oldalán, használja a QR kódot!

Mi biztosan tudjuk a válaszokat kérdéseire, ha

- okostelefont, vagy táblagépet használ
- adatait rendszeresen több helyről szeretné elérni
- naptárat szeretne megosztani a hatékony munkavégzés érdekében
- gondot okoz a különböző verziójú szoftverek alkalmazása
- közösen szeretne egyidejűleg több földrajzi helyről dolgozni a dokumentumokon munkatársaival
- adatait védett és biztonságos környezetben szeretné tudni

1087 Budapest, Könyves Kálmán krt. 48-52.
Tel.: +36 [1] 204 7730
e-mail: mail@grepton.hu
www.grepton.hu

TRIOTREND
BELTERI AJTÓK

MINŐSÉGI AJTÓRENDSZEREK

TRIO TREND KFT.

1117 Budapest, Nádorliget u. 8/F.

tel/fax: +36-1-216-6662, +36-1-455-0491

e-mail: infobp@triotrend.hu ♦ www.triotrend.hu

HYMER VISIONVENTURE A JÖVŐ LAKÓAUTÓJA

írta: MIFERFIAK *foto:* HYMER

Nemcsak a legújabb autó modelleknek, hanem lakóautóknak is van minden évben kiállítása. A düsseldorfi seregszemlén ezúttal talán a Hymer gyár VisionVenture koncepciója volt a legnagyobb dobás. A különleges lakóautó ugyan csak egy prototípus, de gyár szerint minden adott hozzá, hogy 2025-ig ebben a stílusban alakuljanak át a guruló csigaházak.

Tanulmányautókat inkább személyautókból szoktak készíteni, de a német Hymer most a jövő lakóautójának prototípusát készítette el. A VisionVenture alapját egy Mercedes-Benz Sprinter adja, amit alaposan átalakítottak. A négykerék-hajtású változat futóművét megemelték, és terepgumikkal szerelték, hogy oda is el lehessen vele jutni, ahová nem vezet út. A BASF céggel közösen készítette el ezt tanulmányt a Hymer. A vegyipari konzern közreműködésére azért volt szükség mert igyekeztek

A FUTURISZTIKUS FORMÁJÚ FELÉPÍTMÉNY SÖTÉTZÖLD SZÍNE IS ELTÉR A LAKÓKOCSIKON MEGSZOKOTT FEHÉRTŐL. A FÉNYEZÉS A NAP-SÜTÉS HŐJÉNEK NAGY RÉSZÉT VISSZAVERI, ÍGY A KAROSSZÉRIA 20, A BELSŐ TÉR PEDIG 4 FOKKAL LEHET HŰVÖSEBB.

olyan újfajta anyaghasználatot megvalósítani, amely nemcsak javítja a minőséget, hanem sokkal jobban megfelel az egyre extrémebb időjárási körülményeknek is. Egy lakóautó ugyanis élete során szinte mindig tűző napon áll, akár menet közben, akár a kempingben leparkolva.

Ezért fontos, hogy minél jobb közegot teremtsen a belső tér a kényelmes pihenéshez. Például emiatt tértek el a fehér festéstől és alkalmaztak infravörös

sugarakat visszaverő terepzöld színeket, mert ezzel a felülettel és hozzájuk párosított 10 centiméter vastagságú külső falakkal sikerült elérni, hogy a külső felület felmelegedése 20°C-kal csökkent, míg a beltér hőmérséklete 4°C-kal alacsonyabb egy hagyományos lakóautóéhoz képest. Láttunk már Hymer lakóautókat egyedi karosszériaformával, a koncepciónál most azért maradtak a Mercedes-Benz Sprinter formájánál, mert így a gyári okosberende-

zések, mint a LED-es fényszórók és a vezetési segédletek érzékelői is megmaradtak eredeti funkciójukban. Megmaradt a Sprinter összekerekékmeghajtása is, így a VisionVenture minden területen elbaldogul. Javítottak a karosszéria terepjáró képességén is, hiszen a váz alsó peremét és a kerékjáratokat borító gumiszerű anyagot 3D nyomtatással készítették el. Ezek pótlása megfelelő tervrajzok és alapanyag esetén nem igényel gyári közreműködést.

A HYMER SZERINT
HA NEM IS PONTOSAN
A VISIONVENTURE
FORMÁJÁBAN, DE AZ
ÚJFAJTA ANYAGOK 2025-
BEN JELENTHETNEK MEG
A SOROZATGYÁRTÁSBAN.

A belső tér kialakításánál maximálisan támaszkodtak a korábbi Hymer-tulajdonosok visszajelzésére, illetve megvizsgálták a tulajdonosok által épített lakóautók belsejét is. Teljesen nyitható a hátsó rész, a hátfal ledöntésével terasz keletkezik, nagyok az itt lévő ablakfelületek, felnyitva pedig az eső ellen is védelmet nyújtanak. A tetősátor is érdekes, a hét centi vastag falát hideg vagy forró levegővel lehet felfűjni egy perc alatt, így kellemes hőérzetet ad. A futurisztikus tanulmányautók gyakran rideg stílusúak, de a Hymer lakóautójának berendezése nagyon otthonos lett, természetes anyagokat használtak, bőrt, fát és még bambuszt is. A fürdőszoba falát vékony réteg kővel borították, a mosdót és vécét egy ajtóval el lehet választani, hogy teljes legyen a zuhanyzás élménye. A tetősátorba lépcső vezet fel, amibe tárolóhelyek kerültek, ez a megoldás a kisméretű lakásokból lehet ismerős. A lakóautó igazi vonzereje az üvegezett hátsó rész, ami ki is nyitható, így szép tájon kempingezve páratlan teraszt lehet varázsolni belőle. Szóval nincs más hátra mint kalandra fel!

VIVA

Café

Havonta frissülő borválaszték

SZIK MÁTYÁS

Háromszoros
Magyar Bajnok Sommelier

Szik Máttyással összegyűjtöttük
a legkiválóbb pincészetek borait,
így hozzánk bármikor bejöhetsz
egy jó palackért.

**MI
TÖBBET
NYÚJTUNK**

Energia
egy jobb élethez.

OMV

INTERJÚ RÁDI LÁSZLÓVAL,
A MAXLINER HUNGARY KFT. TULAJDONOSÁVAL

A KEIET VARÁZSA

írta: BARNA ANDRÁS *fényképezte:* HILBERT PÉTER, MAXLINER

Rádi László pályája tanmesei fordulatokkal tűzdelt karriertörténet, amiben a szorgalomra és folytonos tanulásra épül minden, no és persze a kitartásra. Beszélgetésünk alatt egyetlenegyszer sem hangzik el az a két szó, hogy „szerencsém volt”. A vállalkozók egy klasszikus sikersztórija az övé, amelyben szokás szerint nem feltétlenül az elért cél jelenti a lényegét, hanem az odáig vezető út, és az ember, aki azt végigjárta.

Rádi Lászlót már több mint másfél évtizede ismerem. Kapcsolatunk rendhagyó módon vált felebarátivá, mert gyakorlatilag hosszú éveken át csak telefonon beszéltünk. A vonalvégről éltem meg a karrierje fejlődését, aminek időközi summája következik, de immáron személyesen.

Ma már mindenképpen más megítélés alá kerülnek a vidéki vállalkozások, de néhány évvel ezelőtt még egyáltalán nem volt így. Mátészalkának – ahol e karrier kicsúcsosodik – nem volt túl jó a reputációja, pedig tulajdonképpen itt épült fel az ország első ipari parkja és itt épült fel a Maxliner Hungary Kft. bázisa is két lépcsőben. A kerítésen belül rögtön azt érzi az ember, hogy itt sarkosan elvágólag rendben van minden. Ez az épületen belül sincsen másként.

Amikor Lacival kezett fogunk, úgy érzem, mintha tegnap találkoztunk volna, pedig hát van annak már vagy nyolc éve is. A negyvenes éveim végén járó üzletember jó nagy ívet írt le az útkeresésben, míg megtalálta igazi küldetését az autóipar egy különleges szegmensében. Vállalkozásait folyamatosan végig kísérte a benzingöz, noha egykor matematika–fizika szakon startolt a debreceni egyetemen, később pedig közgazdász végzettséget szerzett. Ma elsődlegesen pick-up felépítményeket és kiegészítőket

forgalmaz, épít be, autókat alakít át a speciális igényeknek megfelelően, nagy darabszámban.

– **Barna András: Nagyon közhelyes kérdésekkel kezdem: hogyan lettél vállalkozó és miért, és milyen út vezetett odáig, hogy így boldogulj?**

jártam, és engem tulajdonképpen ott ért a rendszerváltás, aminek hatására elkezdtük megtanulni azt, hogy mi az a politika és mi az a piacgazdaság.

A nyolcvanas évek hiánygazdasága idején a sógorom, aki egyébként agrárvonalon dolgozott,

innen lehet számítani a dolog origóját. Minden, amit azóta csinálók kapcsolódik ehhez a szektorhoz, vagy ebből indult ki. Később, 1993-ban, a fehérgyarmati autóalkatrész üzlet nyitásakor lettem egyéni vállalkozó is.

– **Ha jól emlékszem, akkor nem ennek apropóján ismerkedtünk meg, hanem kenőanyagok kapcsán.**

– Igen, van egy máig is működő vonala a tevékenységünknek, ami ezzel foglalkozik. Speciális ipari kenőanyagokat és Energy Release ipari sűrűdáscsökkentőket forgalmazunk. Ezt a céget 2004-ben alapítottam, kifejezetten az amerikai importra, de ez a vállalkozás most kissé háttérbe szorult a Maxliner mellett.

– **Akkor továbbfejlődött az autóalkatrész-ágazat?**

– Igen. Elsősorban minden márkára kiterjedő kiskereskedelmi tevékenységet folytattunk. Mondhatom, hogy a piacra akkor kilépő Unix Trade és a Bárdi fivérek egyik legnagyobb vevői voltunk. Később lettem Bosch-nagykereskedő, akkubázis is. Ebben a szegmensben talán azért értünk el sikereket, mert – kicsit előre gondolkozva – szakmai szlenggel élve: „polcra rendeltem” nyugati autóalkatrészeket, amivel jelentősen nőtt a boltjaink választéka. Ilyen nem nagyon fordult elő vidéken. A szakma öregjei csak legyintettek, mert ők azt mondták, hogy legalább tíz év kell, míg ez a piac érdemben beindul. Szerencsére nem nekik lett igazuk. Ekkor már tíz-tizenegy alkalmazottal dolgoztunk.

– **Megmaradtatok családi vállalkozásnak?**

– Igen, és ez így van a mai napig. Igaz, ma már mindenki – bátyám, sógorom – külön-külön viszi

– Rádi László: Amikor a rendszerváltás szele ide is elért, kétségtelenül hatással volt ránk, ahogy mindenki másra is. A hirtelen jött szabadság persze nem jelentette egyből azt, hogy vállalkozásba kezdjen az ember, akkoriban ezt az érzést leginkább a bevásárlóturizmus testesítette meg.

A gimnázium után a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetemen matematika–fizika szakra

kitalálta, hogy felújítás helyett inkább egy új karosszériába építi át a meglévő autóját. Ebben az időben alkatrészhöz jutni még igen nehéz volt, talán az adta számára az ötletet, hogy elindítson egy autóalkatrész-kereskedelemmel foglalkozó vállalkozást, ahova aztán engem is odacsábított. Később a bátyámmal és vele megalapítottunk egy ezzel a tevékenységgel foglalkozó céget. Ez 1991-ben történt. Nagyjából

a saját cégét. Én másban láttam a jövőt. Úgy véltem, látva a nyugatot, hogy a nagy importőrök fogják vinni ezt a piacot, amivel elég nehéz lesz konkurálni vidéki székhelyről.

Az e-kereskedelem sehol nem volt még ekkor. A kilencvenes években még ultramodernnek számított, ha betárcsázós modemen tudtunk rendelni mondjuk a Unixtól.

Emlékszem elképesztő kísérletekre. Például a Unix Trade egy tv-toronyban rendelt szabad frekvenciát. Ez ma már nagyon viccesen hangzik, de azért sem kevésbé megmosolyogtató, hogy 1993-ban 120 ezer forintot kellett fizetni egy analóg telefonvonalért. Ekkor egy pedagógus körülbelül 11 ezer forintot keresett. Ma már ez szinte hihetetlennek tűnik, hogy ilyen volt a hőskor.

Összegezve azt mondhatom, hogy az említett nagyok kinőtték magukat, saját ágazatukban igen sikeresek lettek. Én úgy véltem, valamire specializálódni kell. Több oldalhajtással is próbálkoztunk, de a végére két dolog maradt: a speciális ipari vegyi áru és a pick-up alkatrészek kereskedelme. A döntés kézenfekvőnek tűnt, hiszen ezen a téren már kialakult egyfajta stabil szakmai tapasztalatunk és egy ehhez

kapcsolódó, jól működő kapcsolatrendszerünk. Úgy vélem, hogy ez annyira egyedi része a szegmensnek, hogy ezzel nehezen lehet majd versenyezni. Persze kihívással is járt, de ezen gondolat mentén jött létre a Maxliner Hungary Kft. tizenöt évvel ezelőtt. Az első évben rögtön a mínusz kettőre süllyedtünk, mivel az egyik nagy partnerünk csődje rengeteg pénzt elvitt tőlünk. Mire sikerült gatyába rázni a dolgainkat, jött a világválság.

Két lehetőségünk maradt: vagy kiárúsítunk mindent és bezárunk, aztán más irányba indulunk, vagy pedig megpróbálunk túlélni, bízva abban, hogy egyszer lesz fentebb. A döntés, mondhatom, egyszemélyi volt, annak minden kockázatával. De végül is nem adtuk fel, és folytattuk.

– Akkor mekkora volt a céglétszám?

– A legkisebb létszámunk három-négy fő volt, és amennyire lehetett, minimalizáltuk a költségeket. Ez idő tájt ez volt a legjobb megoldás, amit választhatunk. Ismét elkezdtünk mindent újból felépíteni, apró kis sikereknek örülhettünk. 2012 körül már lehetett érezni, hogy egy újabb fellendülés jöhet, és ekkor érkezett el annak az ideje is, hogy megvalósítsuk, amit 2006-ban elterveztünk. Ekkor még Fehérgyarmaton béreltünk egy pár ezer négyzetméteres telephelyet. 2013-ban indítottuk el a mátészalkai bázisunk kialakításának első fázisát, tulajdonképpen azt a helyet, ahol most beszélgetünk. Ez egy műhelyből, egy raktárból, egy összeszerelő csarnokból és egy fényezőüzemből állt. A második etap, egy nagyobb épület pedig 2017-ben épült meg, majd 2018-ban folytattuk a gyártó részleg bővítését. Jelenleg 4500 négyzetméter üzemi és raktárterületünk van, ami a valóságban és kapacitásban ennél többet jelent. Vásároltunk két olyan

mobil polcrendszert, ami az egyik épületünkben 70, a másikban 100 százalékkal növelte meg a magasraktári raktárkapacitásunkat.

– Az infrastrukturális fejlődés mit hozott magával?

– Elindítottuk a saját gyártást, összeállítottunk egy olyan pick-up tartozékpallettát, amiről merem állítani, hogy talán Európában is, de Közép-Európában egészen biztosan egyedülálló. A saját termékeink mellett a világ legnagyobb és legkorszerűbb felépítménygyártójának a képviselője vagyunk, és az utolsó nagy európai gyártó termékeit is mi forgalmazzuk. Ezek a gyártók a pick-up piac elsődleges beszállítói, tehát azt a gyári minőséget hozzák, amit mi is képviselünk általuk.

Az igazi mérföldkövet a Maxliner történetében az jelentette, hogy elindítottuk a komplex járműépítési megoldást. Ez azt jelenti, hogy a gyárból közvetlenül hozzánk érkezik meg az autó, akár alváz, akár platós kivitelről legyen szó, és mi a szivargyújtótól a futóműemelésig mindent megépítünk, átalakítunk rajta úgy, ahogy azt a vevő megrendelte. Biztos vagyok abban, hogy idehaza mi végeztük a legális átalakítások többségét. Vannak olyan termékcsoportok, ahol a mi cégünk az egyetlen, amelyik sorozatátépítési engedéllyel rendelkezik. Termékfejlesztésre és hatósági engedélyezésre minden évben jelentős összeget fordítunk.

A tiszta jogi helyzetnek köszönhetően szerződött partnere vagyunk több importőrnek, a Toyota Central Europe-nak, a Ford Közép-Kelet Európának, a Porsche Hungáriának, a Wallis Automotive Europe-nak.

– Ma hányan dolgoztok?

– 26–28 fő a létszámunk. Egyelőre viszont nem gondolom, hogy ezt tovább tudjuk növelni, aminek

A man in a pink checkered shirt and khaki pants stands in the center of a wide aisle in a large warehouse. He has his arms outstretched, gesturing towards the high industrial shelving units on both sides. The shelves are filled with wooden pallets and various goods. The ceiling is high with a white metal truss structure. The floor is a smooth, light-colored concrete.

JELENLEG 4500 NÉGYZETMÉTER ÜZEMI
ÉS RAKTÁRTERÜLETÜNK VAN, AMI A
VALÓSÁGBAN ÉS KAPACITÁSBAN ENNÉL
TÖBBET JELENT. VÁSÁROLTUNK KÉT
OLYAN MOBIL POLCRENDSZERT, AMI AZ
EGYIK ÉPÜLETÜNKBEN 70, A MÁSIKBAN
100 SZÁZALÉKKAL NÖVELTE MEG A
MAGASRAKTÁRI RAKTÁRKAPACITÁSUNKAT.

részben az az oka, hogy ez egy nagyon szűk és hullámzó piac. Szerencsére jól tudunk alkalmazkodni a hektikus körülményekhez. A stratégiánk pozitív hozadékként ma ott tartunk, hogy a nehéz üzemi körülmények között dolgozó autók nál – legyen szó például rendőrségi, honvédségi járművekről – eljutottunk arra a szintre, hogy nem azt adjuk el, amink van, hanem azt gyártjuk és építjük meg, amire az ügyfélnek szüksége van. Hogy ez működik, azt jól példázza, hogy elnyertük a Porsche Hungária alvállalkozójaként 140 Volkswagen Amarok átépítését, de lent a műhelyben készül a Nemzeti Közúti járművek számára kilenc darab Toyota Hilux speciális kialakítása is.

– Említetted a hektikus üzletmenetet. Ezekhez a hullámzó körülményekhez hogyan lehet alkalmazkodni? Mindig van egy B terv?

– Az én agyam harminc éve folyamatosan jár, tehát olyan nincs, hogy ne legyen még egy ötlet a fejemben. Nyilván ezeknek csak a minimális része valósul meg. De vallom, hogy egy ilyen kis családi céget két dolog tud életben tartani: az egyik a folyamatos tanulás, illetve a világ és a piac változásainak követése, a másik pedig a megújulásra való törekvés. Mindig valami újjal kell előállni. Úgy gondolom, ha ugyanazt a dolgot próbálsz mindig ismételni, akkor lehet ugyan, hogy az egy pár évig működik, de egy idő után vagy az igény szűnik meg, vagy később túl sokan csinálják már, és a tortából egyre kisebb szelet jut majd.

Mi, amikor nem tudjuk kihasználni a kapacitásunkat, akkor vagy raktárra gyártunk, vagy terméket fejlesztünk, mert erre a nagy munkák idején kevesebb idő jut.

– **A cég beruházásai már saját erőből készültek el?**

– Nem azért fejlesztettünk, mert pályázat volt, hanem azért kerestünk pályázati lehetőséget, mert beruházásokra készültünk. Az egész 2017-es projekt megvalósulásának költségvetésében elenyésző hányad volt a pályázati összeg. A legutóbbi beruházásunk, az új csarnok és a fényszűrő bővítése kis technológiai módosítással nagyságrendileg nettó 320–330 millió forintba került. De ez ne tévesszen meg senkit, mert amikor a tulajdonviszonyok után szoktak érdeklődni, akkor mindig azt mondom, hogy a bank után rögtön én jövök. *(Nevet.)* Komolyra fordítva a szót, azt gondolom, hogy ma jobbak a hitellehetőségek, főleg a jól prosperáló cégek számára. Közgazdász vagyok, de nem látok a jövőbe, ám úgy vélem, egyre közelebb vagyunk ahhoz az időhöz, amikor a trend megfordul. Ma ugyan kisebb kockázatú hitelekkel lehet

kölcsönhöz jutni, de ami nagyon fájó, az a forint árfolyama jóformán bármelyik valutához képest.

A thai földi gazdaságnak is vannak problémái, de pont az ellentéte a miénknek: ott ugyanis túl erős a nemzeti valuta, a thai baht, ami az elmúlt tíz évben a duplájára erősödött. Ez minket fájóan érint, mert az üzletre mért hatását igen nehéz már érvényesíteni az árainkban. A helyzetet tovább nehezíti

a kínai tömeggyártás erősödése. Hiába a gyengébb minőség, ezzel a problémával nekünk is szembe kell néznünk. Az anomália az, amikor szembesülsz azzal, hogy amerikai céggel szerződsz, és az áru Kínából érkezik. Szóval órákig lehetne ragozni az ilyen és ehhez hasonló történetek sokszínűségét. Egy biztos, hogy az aftermarket piac jelentős befolyásoló és nem

mellesleg megtévesztő tényező is, már ami a minőséget illeti.

– **Hagyjuk most a közgazdaságtant, és egy gondolat erejéig engedd meg, hogy kicsit emocionálisabb hírokat pengessek. Nem akarom, hogy megkövezzenek, de kíváncsi vagyok arra, hogy a térségi elhelyezkedésből származott-e valami hátrányotok, vagy előfordult-e miatta**

negatív megítélés. Korábban nem volt túl jó PR-ja a városnak. Nem volt nehezebb elindulni innen?

– Értem, mi a kérdés, és nem is sértődöm meg, hiszen tények vannak. Az, hogy itt kezdtem el felépíteni a jövőmet, a lokálpatriotizmusomnak köszönhető, ami a gyökerek és a természet szeretetéből

ÉDESAPÁM VASUTAS VOLT, AZ ÉDESANYÁM POSTÁS, SZÓVAL, HA ÉN NE ADJ' ISTEN, RENDŐR LETTEM VOLNA, AKKOR KIADTUK VOLNA A NAGY ÍVŰ MONDÁS KLASSZIKUS HÁRMASÁT.

adódik. Ha nem itt élnék, akkor is visszajárnék. A szatmári táj, a folyó és a sok holtág semmivel nem összehasonlítható a számomra. Én imádom. Nyilván, ha egy hegyi embert elvinnél az alföldre, az soha az életben nem fogja megszokni a végtelen síkságot, és fordítva is így van. De ha már valamilyen szinten a lokálpatriotizmusnál tartunk, akkor mindenképpen meg kell jegyeznem, hogy ahol most mi vagyunk, az az ország első ipari parkjai között van. Mátészalka az ország első települése, ahol

a 19. század végén először felgyulladt a villany a háztartásokban. Arról nem is beszélve, hogy Európa optikai fellegvára is, ahol a Magyar Optikai Művek egyik nagy egysége üzemel, és kisebb részben még ma is prosperál, más hasonló profilú – például a Zeiss – cégekkel egyetemben. A rossz megítélését az egykori feketevonatnak köszönheti, aminek itt volt a végállomása. De ma már ez csak a múlt.

A kérdés érzelmi oldalán túl, mondhatni, edzettebbé tett az a küzdelem, hogy Mátészalkáról

és Fehérgyarmatról építettem fel egy ilyen céget. Nyilván mérlegre tettem más a kockázati tényezőket is. A mai napig jó érzéssel tölt el, ha egy ügyfél többszáz kilométerről is személyesen hozzánk jön el egy autó átalakításra.

– **Hétköznapi nyelven: szólva olcsóbb itt?**

– Először azt hittem – ez a tévedéseim egyike. *(Mosolyog.)* Valamelyest olcsóbb ugyan, az ingatlanárakat nézve, de ha megtérülést nézek, akkor drágább itt. Talán a munkabér minimálisan alacsonyabb,

A cikket tovább olvashatja a **MiFerfiak.hu** oldalán, használja a QR kódot!

mint Budapesten vagy annak vonzáskörzetében, de ez sem minden tekintetben igaz. A szakembereket itt is meg kell fizetni. Több pro és kontra felsorolható a vidéki székhelyválasztással kapcsolatban.

Az élet mindig felkínál páratlan lehetőségeket, nekem például azt, hogy Amerikában vihettem volna tovább egy vállalkozást. Nem mertem felvállalni, mert nem tudtam eldönteni, hogy ezzel jól vagy rosszat teszek-e a gyerekeimnek.

– **Hány gyereked van?**

– Kettő, egy lányom és egy fiam. A lányom 2018-ban végzett nemzetközi gazdálkodási szakon, a fiam másodéves az egyetemen, programozónak tanul. A lányom egyébként itt dolgozik a cégnél, tanulja azt, amit az iskolában nem tanítanak meg és természetesen tapasztalatot is szerez.

– **Szeretnéd, hogy tovább vigyék a vállalkozást?**

– Természetesen nincsenek idekötve, és ha úgy alakul, nem is lesz kötelező a családi vállalkozásban dolgozniuk. De a lelkem mélyén nagyon szeretném, ha tovább vinnék a boltot. Sokat elmélkedem ezen. Egy kicsit tudományosan is foglalkoztam a family business és az úgynevezett átörökítés kérdésével. Sőt elvégeztem egy MBA-t is, hogy a családi vállalkozások problémáinak tudományos megközelítését és a válságmenedzselést jobban megismerjem. Ha belegondolunk, akkor ma azt láthatjuk, hogy a rendszerváltás időszakában létrejövő vállalkozások tulajdonosainak java része már a hetvenes éveiben jár. Az ismeretségi körömben nem egy olyan élethelyzetet látok, ahol ez a probléma húsbavágó kérdésként jelentkezik, mert az új generáció nem akar az ősök nyomdokaiba lépni.

Én egyébként kötöttem a gyerekeimmel egy „megállapodást”, mert ők eredetileg külföldön vagy Budapesten képzelték el a jövőjük folytatását. A lányommal az egészséggünk arról szól, hogy dolgozik a cégünknel, és megtanulja azt, amit csak a gyakorlatban lehet igazából elsajátítani, azután dönt.

– **A szüleid mivel foglalkoztak egyébként?**

– Édesapám vasutas volt, az édesanyám postás, szóval, ha én ne adj' isten, rendőr lettem volna, akkor kiadtuk volna a nagy ívű mondás klasszikus hármását. *(Nevet.)* A viccet félretéve: amióta az eszemet tudom, a szüleim mindig csináltak valamit a munka mellett. Az édesapám komolyan méhészkedett, ami már tradíció a családunkban, mivel négy-öt generációra visszavezethető ez a tevékenység.

– **Hogyan regenerálódsz általában a munka után?**

– Talán mondanom sem kell, hogy imádok horgászni, hiszen ez a sok víz a környezetemben szinte vonzza ezt a hobbit. Emellett a kert is kapcsolat, ahogy az olvasás is. Viszont ez utóbbi csak akkor hatékony pihenés, ha nincsen túl sok dolog a fejemben. Ha van, akkor öt oldal után visszakapcsolok munkaüzemmódba. A cég profiljával együtt jár a sok utazás, ilyenkor igyekszem a kellemeset a haszonnal összefésülni.

– **Hallgatva téged, úgy érzem, a klasszikus vállalkozói sorsot élted, amelyben minden megvolt, és ami bizonyos tekintetben ellenállóvá is teszi az embert. Fel tud még idegesíteni valami?**

– Természetesen fel tud, bár az elmúlt húsz év valóban harcedzetté tett. Az olyan szavak, mint a „szerintem”, „ő azt mondta”, a „nem én voltam”, a „tökéletes” és az „így szoktuk” kifejezések

időnként kihoznak a sodromból, mert a

hibák nagy része valahol ezekre vezethető vissza.

– **Volt már szó B tervről, öröklésről. Hogyan látod a jövőt?**

– Közhelyszerű, de annyira felgyorsult minden, hogy folyamatosan tanulni kell és haladni a korrallal, mert ami ma helytálló, az holnapra már elavul. Hiába az egykor jól elsajátított tudás, ma már ezzel nem lehet életben maradni, csak a megszerzett tapasztalat segíthet, de az is csak akkor, ha képezi mellé magát az ember. Az, hogy ma van piaca a pick-up kiegészítőknél, nem jelenti azt, hogy pár év múlva is lesz.

Vannak nagyon távlati terveim, de inkább a közeljövővel érdemes foglalkozni. És most ne beszéljünk a jó eséllyel bekövetkező válságról, és ne beszéljünk a gazdasági problémákról. Önmagában a környezetvédelmi előírások szigorodása akkora csapást mérhet erre az iparágra, ami szerintem igazából még nem is tudatosult az emberekben. A változtatások, legyenek azok akármilyen kicsik, elő fognak idézni egyfajta pillangóeffektust, ami minden bizonnyal ránk is kihat majd. De erre mindenképpen fel lehet készülni. Nekünk egyelőre szerencsénk van, hiszen azok az autók, amelyekkel dolgozunk, teherautóknak számítanak, és rájuk egyelőre nem vonatkoznak „olyan szigorú” szabályozások, mint a személygépkocsikra. De ez csak egy átmeneti állapot.

Bízom benne, hogy ezzel a vállalkozói szemlélettel, növekvő kapacitásunkkal, a folyamatosan bővülő termékpalettával és komplex szolgáltatásainkkal a Maxliner hosszú évekig befolyásos szereplője lesz a pick-up piacnak.

TOP 10 KERÉKPÁR

A VILÁG 10 LEGDRÁGÁBBJA

írta: MIFERFIAK fotó: GYÁRTÓK

10 | LAMBORGHINI X CERVELO P5X – 20 000 DOLLÁR

A Lamborghini név leginkább a drága sportautóiról ismert a Cervelo-val összeállva azonban egy különleges 25 darabos versenykerékpár sorozatot is piacra dobtak.

Minimalista, robusztus, ergonomikus és kompakt leginkább ezekkel a szavakkal jellemezhető P5X különleges vázszerkezete kiváló aerodinamikai tulajdonsággal rendelkezik, amely nagy sebességnél remek egyensúlyt biztosít a kerékpáros számára.

Sokan emlékszünk még, hogy milyen volt gyerekként a macskaköves utcákon, vagy a vidéki utakon kerékpárunkkal suhanni. Szerencsére a kerékpározás szeretete a legtöbb felnőttben is megmaradt, így a fiatal felnőttek körében a kerékpár napjainkban is különösen népszerű közlekedési eszköz. A megfizethető és környezetbarát átlagos kerékpárok mellett természetesen létez-

nek drágább modellek is, melyek valamilyen különleges tulajdonsággal, vagy egyedi dizájnnal bírnak. De a komoly versenykerékpárok között is találhatóak drága darabok, a világ 10 legdrágább kerékpárjának a listájára azonban ezek nem férnek be, ide ugyanis csak a nagyon gazdagok számára készült igazi luxuserképpárokkal van esély bekerülni.

9 | ASTON MARTIN
ONE-77 FACTOR
CYCLE
39 000 DOLLÁR

A Lamborhinihez hasonlóan a patinás Aston Martin is megcsinálta a maga luxus kerékpárját. A britek a Factor Bikes céggel álltak össze a One-77 Factor Cycle megalkotására, melyet elsősorban kerékpár rajongóknak és gyűjtőknek szántak. A karcsú és elegáns One-77 Factor szénszálas aerodinamikus váza, érzékelőket, Wi-Fi és Bluetooth technológiát is rejt.

8 | CHROME HEARTS
X CERVELO
MOUNTAIN BIKE
60 000 DOLLÁR

Az ékszereiről és luxustermékeiről ismert Chrome Hearts is megcsinálta a maga kétkereken guruló ékszerét, amihez a Cervelo segítségét vette igénybe. A szénszál fekete szín, a gót betűk és az ékszerek kissé chopperes érzést adnak ennek a nagyon drága és elegáns, már-már műalkotás szerű járműnek, melyet inkább eltudnánk képzelni egy galériában, mint az utakon. A Chrome Hearts gyöngyszemét az ára is inkább a gyűjtők, mintsem a fitness rajongók látókörébe állítja.

7 | TREK MADONE
7 DIAMOND
75 000 DOLLÁR

A Trek kerékpárjai nagyon népszerűek a kerékpárrajongók körében, különösen az amerikai cég versenykerékpárjai néznek ki profin, melyek rengeteg jó tulajdonsággal bírnak és egy életre szólnak. Nincs ez másként a Trek Madone 7-Diamond esetében sem, melynek exkluzivitását a vázba épített gyémántok és a váz elejére felszerelt fehér és sárga arany laposcska emeli.

6 | AURUMANIA GOLD BIKE CRYSTAL EDITION 114 000 DOLLÁR

Az Aurumania egy svéd dizájn cég, mely limitált arany kerékpárja igazán hagyomány őrzőnek és drágának néz ki. A hihetetlenül karcsú és könnyű váz 24 karátos arannyal van bevonva, mely néhány ponton gyémánt és kristály berakást is kapott. A sok csillogás mellett a kézzel varrott bőrrrel bevont ülést és a kormányt pedig csak egy igazi műkedvelő tudja értékelni. A minimalista és egyszerű dizájn elemekből építkező extravagáns gyémántberakásos arany kerékpárból mindössze 10 darab készült.

5 | KAWS 160 000 DOLLÁR

A Kaws kerékpárt a Trek Madone mutatta be, mint a stílus, a kényelem és az elegancia tökéletes megtestesítőjét. A kerékpár tervezésében Lance Armstrong,

a 7 Tour de France győzelmétől megfosztott amerikai kerékpárversenyző legenda is bekapcsolódott.

Így nem meglepő, hogy a látványos dizájn elemek mellett a Kaws nagyon könnyű aerodinamikus vázzal, kényelmes üléssel és kormányval rendelkező tökéletesen és könnyedén irányítható versenykerékpár.

4 | TREK YOSHITOMO NARA SPEED CONCEPT 100 000 DOLLÁR

A Trek Yoshitomo Nara kerékpárja igazán szórakoztató és mókás a világos kék és sárga színekben pompázó mesefigurás vázával. Az UFO fejű, bokszesztyűt viselő gyerek képregény figurák, a Livestrong (Lance Armstrong rákellenes alapítványa) logó alatt egy igazi országúti versenykerékpár található melyet a szűk helyeken való gyors manőverezésre optimalizáltak.

A kerékpár révén a Trek 200 000 dollárt gyűjtött a rákellenes szervezetnek egy árverésen.

3 | 24K GOLD MEN RACING BIKE 393 000 DOLLÁR

A legdrágább kerékpárok képzeletbeli dobogójának legelső fokát a 24K Gold Racing Bike kerékpárral a Goldgenie foglalja el. A teljes egészében kézzel készült aranyozott versenykerékpár maga a kifinomultság. A váz mellett a kormányt és a kerekeket is 24 karátos arannyal vonták be, mely igazán lenyűgöző megjelenést kölcsönöz a járművünknek, amit csak fokoznak a gyémánt és drágakő berakások. A kényelmes bőrülésen helyet foglalva pedig elgondolkodhatunk, hogy mennyire szerencsés emberek is vagyunk.

2 | TREK MADONE BUTTERFLY 500 000 DOLLÁR

Képzeljünk el egy kerékpárt, amely szó szerint szárnyakat ad nekünk. A Trek félmillió dolláros pillangója pedig ilyen. A tervező, Damien Hirst ugyanis valódi pillangószárnyakat használt fel, amit nem hagytak szó nélkül olyan állatvédő szervezetek, mint

például a PETA. A végül elárverezett kerékpárból befolyó csinos összeg pedig a Sotheby's rákellenes programjába került.

7 | 24K GOLD EXTREME MOUNTAIN BIKE 1 MILLIÓ DOLLÁR

A világ legdrágább, 1 millió dollárba kerülő kerékpárját Hugh Power tervezte. A fat bike vázát, kerekét és kormányát is teljes egészében 24 karátos arannyal vonták be. Az arany váz mellett már szinte említésre sem méltó a barna krokodilbőr ülés, valamint a gyémántberakások, melyhez 600 darab fekete gyémántot és 500 darab arany zafírt használtak fel 6 illetve 4,5 karát értékben.

BESZÉLGETÉS VARGA BALÁZZSAL

AZ ÓRAÉPÍTŐ

írta: BARNA ANDRÁS fotó: HILBERT PÉTER, PHESTOM

Szerintem nem állok messze az igazságtól, ha azt mondom, tízből kilenc pasinak óramániája van. Ha az illető nem is mániákus, egy jó óra akkor is megdobbantja a szívét csakúgy, mint mondjuk egy jó autó látványa. Ez a velünk született rajongás azonban a legritkább esetben fajul el odáig, hogy nekiálljunk órát készíteni. Legalábbis többségünknel egészen biztosan nem. Persze ahogy mondani szokás, kivételek mindig akadnak. Varga Balázs is egy ilyen kivétel.

Sokat vacilláltam azon, hogyan lehetne aposztrofálni Varga Balázs történetét. Azt is írhatnám, hogy elképesztő pályafutás, ami a maga vargabetűit leírva tulajdonképpen a véletlenek sorozatán keresztül teljesedik ki, és válik mára egyfajta különleges karrierré.

A harmincas éveinek vége felé járó fiatalember fotóskofferszerű táskával érkezik. Az interjúnk után még tárgyalni megy, ezért a nagy cókómók a kezében, ami – mint kiderül – nem más, mint egy mini óraszalón. A kis bőröndben bársonyos

gondoskodásban egymás mellett sorakoznak az elkészült alkotások, amik mellé megannyi sokat látott és különleges alkatrész társul.

Bevallom, némi feszengést érzek a beszélgetésünk első perceiben. Ez talán egyfelől annak szólhat, hogy nem is tudja, milyen messziről indítsa történetét, másfelől pedig annak a szerény és ki nem mondott megállapításnak, hogy ő tulajdonképpen szakképzettség nélkül lett az órásszakma egyfajta szürke emnenciája. Végül is a balassagyarmati gyökereitől indulunk.

– **Barna András:** Klasszikus esetben az lenne az első kérdés, hogy lettél te órákészítő, és elő is fog jönni ez a kérdés is a diskurzusunk során. De igazából te kezdetben nem is erre fordítottad az irányt. Hanem merre?

– Varga Balázs: Kicsit ellentmondásos módon, annak ellenére, hogy mindig is vonzott a mérnöki pálya, német nyelvtanárnak készültem, de elbuktam a szigorlaton, ami némileg a kedvemet is szegte, így nem folytattam tovább ezt a vonalat. Inkább édesapám nyomdokaiba léptem, aki munkavédelmi szakmér-

nök, többszörös szakértő, és igen magas szinten is végezte és végzi a munkáját. Mondjuk úgy, hogy beálltam mellé az iskola után. Tulajdonképpen érdekelt is ez a terület, ami feltételezhetően annak is volt köszönhető, hogy gyerekkoromban milliószor bementem vele dolgozni, ha úgy adódott. Ez volt az első munkahelyem, és bíztam abban, hogy itt majd el tudom indítani az életemet. Az itteni munka azonban csak félsiker volt, mellette mindenféle egyéb dolgot is elvállaltam, hogy kiegészítsem a fizetésemet. Aztán később a cégnél, ahol külsős-

ként dolgoztunk, kiírtak egy pályázatot, ahol én futottam be nyertesként. Így lettem egy nagyvállalat országos munkavédelmi vezetője.

Az új munkaköröm rendkívül stresszes volt, két gyárért is feleltem, és szinte egyedül csináltam mindent. Néha azt éreztem, hogy nem munkavédelmis vagyok, hanem egy Excel-tábla-menedzser. A helyzetet úgy próbáltam meg orvosolni, hogy elkezdtem keresni valami olyan dolgot, amivel teljesen ki tudom kapcsolni az agyam.

– És mire jutottál?

– Mindenféle gondoltam, végül eszembe jutott, hogy nagyjából hatéves koromban megjavítottam a nagymamám csörgőóráját. Nem tudom, hogyan sikerült, de valószínűleg ez mellékes is. A sikerélmény viszont megmaradt az emlékeimben, és új erőre kaptam bennem. Ennek az emlékeknek a nyomán elkezdtem felújítani mindenféle régi órát, persze nem bonyolódtam nagy mélységekbe, az esztétikai megújítás volt a cél. Az elején az egész nem szólt másról, mint a kapcsolódásról, csak jóval később kezdtem el azon gondolkodni, hogyan lehetne ebből egy kis pénzt csinálni. De még ekkor sem igazából az üzleti része vonzott

a dolognak, hanem inkább a kihívást kerestem a munkában. Jellemzően először az ismeretségi körömből kerültek ki a munkáim, később az interneten kutakodtam, és pár ezer forintos órákat vásároltam, amiket felújítottam.

– Mi volt a következő lépcső?

– Később, amikor ez már úgy-ahogy ment, elkezdtem olyan órákat is keresni, amiket itthon nem lehetett kapni. Ezek alapvetően orosz órák voltak. Felvettem a kapcsolatot különböző orosz cégekkel, és onnan hoztam be olyan, viszonylag kis értékű időmérőket, amiket az európai piacon nem lehetett kapni.

Mindez úgy bonyolódott, hogy egy kukkot sem beszéltem oroszul, az ottaniak pedig angolul. Szóval kalandos volt a levelezés e tekintetben, magyarról angolra, onnan oroszra és vissza. Örültem kaotikus volt. *(nevet)*

Mindeközben elkezdtem gyűjteni a régi szovjet zsebórákat, a Molnijákat. Egyszer az jutott eszembe, hogy ezek az órák olyan jó méretűek és szépek, hogy simán elmennének akár még karórának is. Elkezdtem utánanézni az interneten, létezik-e ilyen beépíthetőség. Először a magyar oldalakon, ott nem volt találat, viszont az angol nyelvű keresés

már hozott sikereket. Ez lendületet adott ahhoz, hogy én is megpróbáljam. Fél évig készültem fel az első beépítési folyamatra, és egy másik fél év volt, mire ez is készült. Az is az igazsághoz tartozik, hogy egy órától kértem segítséget, aki a dolog oroszánrészét elvégezte. Ekkor én még tulajdonképpen csak az ötletgazda voltam. Két-három napi viselés után egészen konkrétan a kezemről vették meg az órát a munkahelyemen, egy olyan áron, ami mindenféle realitást nélkülözött.

– Hányat írunk ekkor?

– Ha jól emlékszem, ez 2012 tájékán volt. De ugye megint nem volt óráim,

úgyhogy nekiálltam a következőnek. Ennél viszont már megfordultak az arányok, és javarészt én csináltam mindent. Elkészült, megint boldog voltam, de csak két napig, mert megint megvették a kezemről. Akkor jöttem rá, hogy én itt valamibe nagyon beletenyereztem.

Ez volt az a választóvonal, amikor komolyabban elkezdtem foglalkozni a dologgal, olyannyira, hogy néhány hónappal később otthagytam a munkahelyemet, és megalapítottam a céget is óragyártásra. Ez utóbbi is kalandos volt, ugyanis én nem vagyok órás. Úgy emlékszem arra a napra, mintha ma lenne.

Álltam a hivatali ablak előtt, és azon „totóztunk” az ügyintéző hölgygel, hogy minek nevezzük a tevékenységemet. Kiderült, hogy az óragyártáshoz nem kell órás végzettségűnek lenni, viszont ahhoz kell, ha mondjuk elemet akarok cserélni. Kicsit nehezen volt érhető ez számomra, de a lényeg az volt, hogy a probléma megoldódott és eleve erre a tevékenységre szerettem volna kiváltani az engedélyt.

– **Nem volt túl bátor dolog 19-re lapot húzni, és mindent felégetve egy teljesen új irányba elindulni?**

– De, egy bizonyos fokig meg is lett a böjtje a dolognak. Két pokoli év következett, hiszen munkahelyem már nem volt, de még nem ismert senki.

– **Nem gondoltál arra, hogy társulj?**

– Voltak lehetőségeim arra, hogy befektetőkkel társuljak, volt közöttük például egy hihetetlenül jólelkű, becsületes ember és egészen biztosan nem klasszikus befektetőként állt volna hozzá a dologhoz (*mellesleg azóta is a visszatérő vásárlóim között van*). Nehéz szívvel – mert akkor nagyon jól jött volna bármilyen segítség – több embernek is nemet mondtam. A macacsságomnak az volt az oka, hogy a kezdetek kezdetén elhatároztam, hogy ezt egyedül fogom végigcsinálni. Mégpedig azért, hogy ha egyszer valaki valakik megkérnek arra, hogy meséljem el a történetem, akkor el tudjam mondani nekik, hogy én ezt az egész

vállalkozást – ami tulajdonképpen egy stresszkezelő bohém dolog volt – húsz-ezer forintból indítottam el annak idején. Erre nagyon büszke vagyok. Egyfelől azért, mert nagyon jó ezt kimondani, másfelől meg azért, hogy ha valaki ezt a történetet egy rossz időszakában hallja, akkor tudjon ebből valamit meríteni. Hozzáteve azt, hogy úgy építettem fel ezt az egészet, ahogy tudtam, a maga hibáival együtt. És ez igaz a weboldalkészítéstől kezdve az alkatrészbeszerzésig mindenre.

– **A két sötét év után hogyan láttad meg az alagút végét?**

– Saját márkás órákat szerettem volna készíteni, így jött létre a Phestom, mely márkánév tulajdonképpen egy mozaikszó. Megjegyzem, hogy a Phestom

szóban, a márka logójában és a cégemben is minden apró részletnek van valami jelentősége. Először a Molnijákból, pilóta jellegű számlappal csináltam órákat. A logómban a szárnyas motívum tehát a repülésre utal, a közepén a „dp” elem pedig egy szimbolika, ami egybeolvasva örvözi a múltat fémjelző orosz F betűt, és nem mellesleg az angol főnix szó kezdőbetűjét is jelzi.

– **Az alagút végét tehát az jelentette, hogy elkezdtél saját márkás órákat készíteni?**

– Nem, sajnos nem. Építettem néhány darabot, volt is belőle készletem, de be kellett látnom, hogy nem ismernek. A zsebóra-beépítéses megkereséseim tartottak úgy-ahogy életben, és nem utolsósorban a szüleim, akik nagyon hittek bennem és ebben a dologban is. Mindennek ellenére, hogy őszinte legyek, a második év végén már erősen gondolkoztam a B terven is.

Hogy az áttörés mikor következett be, azt valójában nem is tudom. Egy biztos, hogy volt egy vevőm, aki egyszerre megvette két órát is. Tulajdonképpen ez a két óra húzott ki a slamasztikából, ezután kezdett arra tökémm lenni, hogy tényleg el tudjak kezdeni az egészzel normálisan foglalkozni.

– **Színhagyomány útján terjedtél, ha lehet ezt így mondani?**

– Igen, abszolút. A legritkább esetben hirdetem magam, mert magamévá tettem egy Horatius-idézetet, ami egyben a filozófiámmá is lett: „Az alkotót alkotása dicséri.” Úgy gondolom, hogy ha valami jó, akkor ahhoz nem reklám kell, hanem ajánlás. Ezért a gondolatért minden bizonnyal számos marketinges megkövezne. Talán ez alól az adhat felmentést, hogy én nem vagyok egy üzletember, hanem csak egy vidéki srác, aki szeretett volna elérni valamit, és úgy érzi,

hogy most eljutott egy olyan szintre, ami már nagyjából az, amit ő gondolt. Ma ott tartok, hogy határaimat feszegetem.

– **Ma mi az irány? Leporoltad a saját márkát, vagy másra koncentrálsz?**

– Az irány kettős. Egyfelől megy a zsebóra-beépítés, aminél most a minél több kézimunka lett a fő csapásirány. Másfelől a saját márkán is folyamatosan dolgozom, aminek a keretei között több projekt is zajlik. Ennek egyik gyümölcse a kezemen látható expedíciós óra, ami egy valódi túlélő időmérő. Tényleg túlélő órának terveztem, ugyanis rendkívül komplex körülmények között kellett volna működni; őserdőben, sivatagban és az antarktisi körülmények között is.

Ennél az óránál nemcsak a méret és a külső védelem kitalálása volt a kihívás, hanem a speciális belső rész elkészítése is. Tudni kell, hogy minden szerkezet egy optimális hőmérséklet-tartományban szeret vagy tud igazán jól működni. Nagy hőingadozás esetén elfordulhatnak problémák. Tehát a feladat összefoglalva az volt, hogy az óra szélsőséges körülmények között is működni tudjon, és kellően védett legyen.

Az óra teljes tesztje még nem volt meg, de azt már tudjuk, hogy a meleget igen jól bírja. Ebben az órában az az unikális dolog, hogy van benne egy, a test melegétől működő adaptív hőpajzs, ami teljesen passzív módon egy mikroklimát hoz létre a belső térben. Ez egyébként egy nagyon egyszerű fizikai elven alapuló technológia, csak bonyolultan hangzik, és nem mellesleg jól is. *(nevet)* A megoldással egyébként rögtön két legyet ütünk egy csapásra, mivel ezzel a technikával az ütéscsillapítást is megoldottuk. Egyet viszont nem lehet elmondani az óráról, mégpedig azt, hogy szép lenne, viszont jó vagy jó lesz, annak ellenére, hogy ennek a fejlesztésével most leálltam.

– **Ezek szerint maradtak a zsebóra-beépítések?**

– Részben, de itt is prioritást kellett váltanom, mert nagyon sok munkám lett. Nem feltétlenül volumenben kell érteni, hanem munkaórában kellett az energiáimat átcsoportosítani. Erre azért volt szükség, mert egy napon azon kaptam magam, hogy szinte csak lupén keresztül látom a családomat és a kisfiamat.

– **Hány munkaórát vesz igénybe egy zsebóra átalakítása?**

– Legkevesebb 30 órát tölt az asztalomon több fázisban, de az szinte mindennek az alapja, mondhatni a legegyszerűbb változat. Ha minden résztvevő mun-

– **Az elején kiderült, hogy nem vagy órás. Hogyan fogadott be ennek ellenére az órásszakma?**

– Én nem veszem el egy óras munkáját sem, és mindig megadtam nekik a tiszteletet. Magam is dolgozom órásmesterrel. Benne vagyok például Vályi Huba tanár úr csoportjában, ami egy óras szakmai fórum, és ahova meghívtak egyébként. Mindenki tudja rólam, hogy nem vagyok órás. Úgy vélem, bármelyik szakmabeli érzi, hogy megfelelő alázattal kezelem a helyzetet. Nem vagyok rest kérdezni, érdeklődni. Nincsen egyetlen olyan

káját számoljuk, akkor 45–50-ről beszélünk és ez eloszlik nagyjából másfél-két hónapra. Az eddigi legkomolyabb elkészítése 320 aktív munkaórát vett igénybe.

– **Egy nap mennyit lehet fölötte görnyedni?**

– Ez sok mindentől függ, nagyjából 10–12 órát, de lehet, hogy ezalatt csak egyetlen alkatrészt készítek el. De ezt sem lehet egyfolytában, mert minél jobban koncentrálok és fáradok, annál nagyobb a hibázási lehetőség, és akkor kezdek mindent előlről. A szemterhelésről nem is beszélve. Én legtöbbször szabad szemmel dolgozom, de ha lupé van rajtam és szerszámkeresésre felnyitom a másik szemem, és nagyjából három percig nyitva van, akkor olyan fejfájást sikerül összeszednem, hogy aznapra meghalt a munka.

pillanat sem, amikor azt érezhetné bárki is, hogy én egy órásnál többet tudok.

– **Banális kérdés következik: de azért meg tudsz javítani egy órát?**

– Igen, ma már meg tudok, de az sem titok, hogy mindezt autodidakta módon tanultam meg, a legkülönbözőbb módokon, ha kellett, YouTube-videóról. Kétségtelen, hogy ezt jó néhány orosz szerkezet bánta. *(nevet)* Ma már bátrabban belenyúlok egy bonyolultabb órába is, de van néhány olyan márka, amihez még mindig nem érzem magam elég felnőttnek.

Most úgy néz ki, hogy teljesülhet egy álmom, és építhetek egy Patek Philippe-et, ami számomra az órák etalonja.

– **Mit takar jelen esetben ez az átépítés?**

– Egy Patek Philippe zsebóraszerkezetet építenék át karóratokba. A megbízó kifejezetten arra kért, hogy mindent tegyünk bele a projektbe, amire a Phestom jelenleg képes, de nyilván maradjunk a jó ízlés határain belül. Túl egy szakmai vágy beteljesülésén, ez egy presztízsmunka is, amiben az ember meg tudja mutatni, hogy mire képes. Ez egy nagyon fontos dolog, és nem a pénzről szól.

– Képzeletben már most hallom a hozzáértők felzúdulását, úgyhogy a legnagyobb tisztelet mellett meg kell kérdeznem, hogy miért jó egy zsebórát karórává alakítani. A te részedet még értem, mert ez egy technikai bravúr és az önmegvalósítás egy fajtája, de a viselőjének?

– A tudat, az, hogy egy antik órát hord a kezén egy olyan korszakból, amikor karóra még nem létezett, ez egy erős motiváció lehet. Régebben azt gondoltam, hogy azért, mert mostanában a nagyméretű órák a divatosak, de egyre többen keresnek kisebbet is, tehát ez megdőlni látszik.

Az engem illető részben van igazságod, hiszen az alkotói vágy és a végtermékben megtestesülő sikerélmény nálam így teljesedik ki. Mindennek ellenére azt gondolom, hogy amit én megcsinálok, azt elvileg bárki más is meg tudná csinálni. Emiatt ásom bele magam olyan dolgokba, amik speciálisak, és csak rám jellemzőek. Azt remélem, hogy ettől az egyediségtől gondolja majd valaki, hogy adott esetben engem keres meg, ha beépítést akar csináltatni, vagy éppen a saját márkámból akar vásárolni egy darabot. Csak példaként: 2017-ben húsz

egyedi fejlesztésem volt, amiből mondjuk ötöt-hatot észre lehet venni bárkinek, van újabb öt-hat, amit csak hozzáértő szemmel lehet, és van még mellette nyolc olyan, amit csak én tudok.

Számomra tehát az a fontos, hogy az óráim a rám jellemző stílust, gondosságot és technikai megoldásokat adják vissza, függetlenül attól, hogy zsebóra-át-

A cikket tovább olvashatja a **MiFerfiak.hu** oldalon, használja a QR kódot!

építésről vagy pedig saját márkás fejlesztésről legyen szó. A visszajelzések pedig egyértelműen azt igazolják vissza, hogy e tekintetben jó úton járok. Szó esett az elején arról, hogy jelenleg a határaitam feszegetem. Egészen pontosan viszont inkább a jelenleg használt technológia határait értem el, amit már csak egy nagyobb, látványosabb ugrással tudok átlépni. Aki ismer, tudja, hogy amikor ilyet mondok, akkor már régen túlvagyok a gondolati szakaszon. Legközelebb talán már erről fogunk beszélgetni.

INTERJÚ GALLAI GÁBORRAL

INGATLANBOOM – LUXUSKUTYAHÁZAK

írta: BARNA ANDRÁS fotó: WAFF.HU

Manapság az ingatlanpiaci helyzet a média hálás témája. Mi azonban nem a meglévő árnyoldalakat domborítjuk az alábbiakban, hanem egy sokkal izgalmasabb és speciális vetületét mutatjuk be olvasóinknak. Gallai Gábor ötlete egy igazi „faipari start-up”, melynek darabjai láttán minden további nélkül állítható, hogy új front nyílt a kutyaházak piacán.

GALLAI GÁBORRAL BESZÉLGETVE MEGLEGYINT A DÉJÀ VU ÉRZETE:

ugyanis a fiatalember azok közé tartozik, akiknek mindig van egy ötletük. De ahogy az lenni szokott, az ötletek vagy szárnyra kelnek, vagy – rosszabb esetben – gúzsba kötve várják a megvalósulásukat, vagy egyszerűen csak érlelődnek az emberben. Gábor kutyaházak elképzelése a legutóbbi kategóriába tartozik. Néhány évvel ezelőtt kerékpározás közben, látva a porták elagrott eblakjait, született meg a fejében luxusku-

tyaházak gondolata. Ekkor azonban még nem érezte dolgot kellően időszerűnek ahhoz, hogy belevágjon, amit leginkább – ahogy mondja – a piaci helyzet indokolt. A reklámmal, weboldalakkal foglalkozó Gábor – noha nem engedte még el eredeti tevékenységeinek kezét – mára teljes mellszélességgel az új

vállalkozásán dolgozik. Pár év múltán a projekt startgombját az nyomta meg benne, hogy szinte csont nélkül ment át az elképzelése a kiterjedt ismeretségi hálóján. Büszkén mondja, egyetlen kritika sem érte a luxuskutyaházak, egészen pontosan a modern kutyaházak gondolatát.

– **Barna András: Biztos vagyok benne, hogy az emberek többségének – legyen**

bármekkora állatbartát is – viszonylag elég hétköznapi elképzelése van vagy lehet a kutyaházakról. Itt még csak trendekről sem lehet beszélni, mivel leginkább a funkcionalitás a döntő, nem pedig a kinézet. Hogy jött az ötlet, hogy te vigyél ebbe egy kis extravaganciát?

– Gallai Gábor: Nagyon leegyszerűsítve három dolog mindennek az alapja: a kutyák és a fának mint alapanyagnak a szeretete, és az, hogy mindig is szerettem volna valamit gyártani, értéket előállítani. Persze nyilván ha csak ezen múlna, akkor az ember otthonra készítené magának egyet és kész, viszont én látom ebben a lehetőséget. Egy évvel ezelőtt határoztam el, hogy belevágok, hiszen az ötletet már egy jó ideje dédelgettem magamban. A tanulmányaim után szinte csak vállalkoztam. Tapasztalataim alapján úgy vélem, hogy manapság kétféle módon lehet meghódítani egy piacot – szinte bármilyen tevékenységről is legyen szó –: vagy olcsó árral, vagy pedig nagy hozzáadott értékkel. Én ez utóbbit szeretném megvalósítani.

– Az embereknek szerintem viszonylag letisztult képük van arról, hogy nézzen ki egy kutyaház, és a piaci kínálat sem egy ötletbörze e tekintetben. Nyilván a te olvasatodban ez másként fest. Hogyan álltál neki a tervezésnek, kirajzolódott valamiféle koncepció a fejedben?

– Igazából körbenéztünk a világban, hogy mi az a szóba jöhető vonal, ami az általunk preferált kategóriát és minőséget képviseli. Tulajdonképpen inspirálódtunk, aztán Szász Lóránt építész barátom segítségével elkészültek az első vázlatok. Ezekben természetesen már az ő saját ötletei is teret kaptak és számos jellegzetes építészeti stílus is. Így a kínálati rész három alappillérét a Bauhaus, a skandináv és a modern stílus alkotja jelenleg.

– Nem akarok elébe menni a dolgoknak, de érdekelne, hogy megfordult-e a fejedekben esetleg más építészeti stílus konvertálása vagy más ötlet is?

– A fejünkben sok minden forog. (Never.) Talán a legközelebbi az egy kicsit mesésőbb, bohémabb hangulatú, nem feltétlenül egyenes vonalakkal határolt ház lehet. De érdekes és jóleső, hogy sokak fantáziáját megmozgatta ez a projekt. Számos grafikustól, dizájnerstől, de még egy Kossuth-díjas építészstől is kaptunk ötleteket, vázlatokat. Szóval tervezés tekintetében elképzelhető, hogy tágabbra nyitjuk a kapukat.

– Az egyedi megjelenés mellett mitől különleges a te kutyaházad?

– Egyfelől attól, hogy Magyarországon, de még külföldön sincs olyan kínálat, amelyik igazodna adott esetben bármelyik építészeti stílushoz, vagy

egyediséget képviselne. Mi azok számára nyújtunk alternatívát, akik ügyelnek arra, hogy a környezetükben minden harmonizáljon és professzionális legyen. Tehát ha van egy szép ház, egy szép kert, akkor abban ne rontsa el egy OSB lapból készült kutyaház az összképet, hanem legyen az stílusban is odavaló.

Egyébként az eddig visszajelzéseink nagyon pozitívak, nemcsak a kinézet, hanem az összeszerelés minőségében is.

– Többféle méretben gyártotok?

– Igen, jelenleg négyféle méretben készülnek a házak, ezek gyakorlatilag bármilyen kutyának megfelelőek. De ha extrém nagy házra lenne szükség, igény szerint azt is legyártanánk.

– Egyébként megrendelésre teljesen egyedi házakat is legyártotok?

– Előkerültek már kockás papírra felvázolt elképzelések, de egyelőre ez még nem opció. De nem tartom kizártnak, hogy kivételes esetekben akár ezekkel is foglalkozzunk.

– A házaik speciális szolgáltatásokkal is rendelhetők. Ma ez trendi?

– Extraként rendelhető applikációval szabályozható infrapaneles fűtés is, de itt jegyezném meg, hogy nem célunk, hogy elmenjünk az okos kutyaházak irányába. Mi modern, minőségi, tartós kutyaházat szeretnénk gyártani. Véleményem

szerint nincsen értelme teleaggatni mindenféle olyan dolgokkal egy ilyen házat, amire valójában nincsen szükség, csak elmondható, hogy van benne. Másfelől meg költségnövelő is.

– Ha körbenézünk a piacon, akkor azért valljuk be, ha nem is ilyen minőségben, de óriási a kínálat.

– Ez kétségtelenül így van, de mindenki az ár felől közelít, és ha még jobban megnézzük, akkor azt is látni fogjuk, hogy mindenki ugyanazokból az alapanyagokból, ugyanazokkal a színekkel és megoldásokkal, formavilággal gyárt kutyaházakat. Ez nem baj, hiszen ezek a cégek tömeggyártásra rendezkedtek be, mi viszont egyedi gyártók vagyunk.

– A külföldi piacokra mennyire lehet rálátni, ott találtak hasonló példákat?

– Ezzel kapcsolatosan nincsen átfogó képünk. Nagyjából elmondható, hogy európai viszonylatban nem találkoztunk a miénkhez hasonló alternatívával, de ettől még lehet, hogy van. Amerikában már láttunk egy-két hasonló megoldást, leginkább a melegebb részeken. Ott viszont nagyban megkönynyíti a tervezést, hogy szinte csak egyféle időjárás körülménynek kell megfelelni.

– Szóba kerültek az alapanyagok. A dizájn mellett ez lehet a második legfontosabb tényező. Nyilván ebben is mások vagytok.

– A mi házaink eleve nem lapra szereltek, mert annyira komplexek, hogy azt nem lehetne házilagos kivitelezéssel megoldani. Ez már a prototípusok legyártásakor bebizonyosodott, így a későbbiekben sem tervezem ezt a megoldást. A házaink – ha mondhatom így – a faipari alapanyagok egyik csúcspontját jelentő háromrétegű víz- és „főzésálló” fenyőből készülnek, ami rendkívül tartós, és még tíz év táv-

tában sem vetemedik. Ugyanezt a minőséget képviselik a használt ragasztók és a festékek is. Tehát mi, ellentétben a piaccal, nem az ár felől közelítünk.

– Ha már árat említetted, mennyibe kerül egy általatos gyártott kutyaház?

– A házaink 1000 eurótól indulnak, de ez sok mindentől függ, méret, stílus stb. Hogy stílszerű legyenek, a kivitelezés teljesen komplett, minden olyan kiegészítőt tartalmaz, amit egyéb házak esetében utólag kell megvenni.

– Mennyi idő alatt készül el egy ház?

– Három-négy hét.

– Elindultunk egy néhány évvel ezelőtt kipattant ötlettől, és elérkeztünk a tágabb értelemben vett máig. Hogyan látod ma az ötletet jövőjét?

– Ha azt veszem, hogy tavaly decemberben indítottam el a projektet, és májusra készen volt három prototípus és a tevékenységhez kapcsolódó kommunikáció, weblappal, arculattal, akkor azt mondom, hogy ez elég jó ütem. Persze bennünket is sújtott a szakemberhiány, de úgy tűnik, hogy mára ez a dolog is sínre került. Végre megtaláltuk a megfelelő kivitelezőt, a törökbálinti MW Design személyében, akik azt a precizitást és pontosságot nyújtják, ami elengedhetetlen egy ilyen prémium terméknel. Eddig hét házat adtunk át, úgyhogy ez is előremutató. Ami az értékesítési irányt illeti, azt egyelőre magunk végezzük, de úgy gondolom, hogy később a kertépítő cégeken át történő eladás lehet egy további alternatíva. De, mint mindenben, követjük a fokozatosság elvét.

– Tervben van a portfólió bővítése?

– Igen, a kültéri házak után, hamarosan jönnek a beltéri kutya és macska otthonok, a már tőlünk tapasztalt minőségben és színvonalon. Valamint a terveim között szerepel innovatív kutyajátékszerek

forgalmazása is. Az első termékünk egy úgynevezett okoscsont lesz, ami egy motoros, csont formájú játék, amit okostelefonnal lehet irányítani, akár úgy, hogy a gazdi az ujjával húzogatja a telefonja képernyőjén. De mindemellét képes lesz majd interaktív módban is működni, így amikor a kutya otthon van egymaga, akkor különféle időközönként beindul. Ez egyébként rendkívül jól oldja a kutyusok szegregációs szorongását.

– Mit hozhat a távolabbi jövő? Teljesen beleárad magad ebbe az iparágba?

– Egy biztos: most erre koncentrálok! Természetesen vannak más ötleteim is, amelyek szintén a fához, illetve fatermékekhez kapcsolódnak, és már össze is álltak a fejemben nagyjából, de egyelőre még érelem magamban, ahogy te mondtad, úgyhogy erről még korai beszélni.

BESZÉLGETÉS MADARÁSZ RÓBERT
RENDŐR ŐRNAGGYAL, A NEMZETI LOVAS
DÍSZEGYSÉG PARANCSNOKÁVAL

SZOLGÁLAT LÓLÉPÉSBEN

írta: BARNÁ ANDRÁS *foto:* HILBERT PÉTER, LOVAS ALEGYSÉG

Egészen biztos vagyok abban, hogyha a rendőrség bármilyen kontextusban szóba kerül a közbeszédben, akkor jellemzően negatív sztereotípiák egész sorát indíthatja el. És feltehetően az is igaz, hogy kevés olyan eset van, amikor bármelyikünk szívesen találkozna szolgálatban lévő rendőrrel, akár vaj van a fején, akár nem. Most azonban a testület egy olyan alegységét mutatjuk be, ami túlmutat a karhatalmi szerepvállaláson és sokkal magasabb célok megvalósításán dolgozik. Egyfelől a rendvédelem reputációjának javítását, másfelől pedig a honi lótenyésztésben való aktív részvételét is feladatának tekinti. Hogy ez az egész hogy válik egy kerek egységgé, azt Madarász Róbert rendőr őrnagy, a Nemzeti Lovas Díszegység parancsnoka mesélte el.

KARHATALOM, REND-
VÉDELEM, FEGYVERES
TESTÜLET – EGYIK SEM OLYAN
MEGHATÁROZÁS, AMIKET
SZÍVESEN ÍRNÁNK LE RÓZSASZÍN
TOLLAL. A TÖRTÉNELMI MÚLT
ÉS A RENDSZERVÁLTÁS UTÁNI
ÉVEK MEGÉLT KÁOSZA MÉG
SOKÁIG KÍSÉRTENI FOGJA A
RENDŐRSÉG MEGÍTÉLÉSÉT.
ENNEK ELLENÉRE AZ EMBER
VISZONYLAG GYORSAN
HAJLANDÓ FELÜLÍRNI
VÉLEMÉNYÉT, HA BELÜLRŐL
NÉZ KIFELEÉ. VALAMI ILYESMIT
ÉREZTEM ÉN IS, AMIKOR
ÁTHAJTOTTAM A MOSONYI UTCAI
LAKTANYA SOROMPÓJÁN.

A lovas alegység a sokat látott kaszárnya egyik sarkában található, de már messziről is jól látható, hogy ott a mozgás nem gépesített. Lassú tempóban haladok feléjük, mellettem javarészt már nyugdíjazott rendőrautók állnak sorfalat, amit amolyan spontán időutazásként élek meg.

Hajszálpontosan 10.00-kor fogunk kezét Madarász Róbert őrnagy úrral. A fiatal parancsnokot mintha skatulyából húzták volna elő. Rendőr társasági díszegyenruhában fogad, annyira elegáns, hogy némiképp alulöltözöttnek érzem magam egy pillanatra. Nem ez a napi viselet, most a mi tiszteletünkre vette fel. Próbálom fürkészni, de nem túl sok sikerrel. Abban biztos vagyok, hogy szereti az egyenruhát és az ezzel járó vonalas fegyelmet és rendet. Messzebb ebben a pillanatban nem jutok, később persze minden jóval oldottabbá válik, főleg, amikor a lovacról mesél. Időközben lóháton megjelenik az alegység három munkatársa, kettőjük lovas rendőri szerelésben, a harmadikuk pedig a díszegység huszáröltözésében.

Ráhangelődésként a beszélgetésünk az istállóban kezdődik. Az 1886-ban elkészült épület mostanra már kiérdemelte az ipari műemlék titulust is, ugyanis szinte változatlan állapotban van megépítése óta. Jóllehet az épület a korát nem tagadhatja meg, de ehhez képest a szerkezete jó állagúnak mondható, olyannyira, hogy egy nagytatarozás után akár régi fényében pompázhatna – meséli Madarász őrnagy úr. Mozgalmas itt az élet, rengeteg gyerek látogat el ide, de ők is számos iskolában, óvodában megfordulnak. Van egy pónijuk is, amely akár terápiás lóként a bűncselekmények során sérült gyerekek gyógyulásában is közreműködik.

Menet közben rengeteg mindenről szó esik, de a részletekbe már az irodájában megyünk bele, ami igazi munkaterület. A kis helyiségben megannyi lovasfotó és megszámlálhatatlan mennyiségű serleg és díj sorakozik. Mint kiderül, amit látunk, az csak egy minimális töredéke annak a több száz ereklyének, amit az évtizedek során kaptak vagy nyertek lovas rendőrök a különböző versenyeken.

Lovas rendőrök díszegyenruhában: megfigyelhető a tudatos profilépítés

FOTÓ: SEBESTYÉN JENŐ

Lovas járőr a Budai Várban: Figyeljük meg az emberek reakcióit!

Karmelita Kolostor: Megjelenés a Budai Várnegyedben, a Vándor nevű fedező mén a rendőrlőexporthoz alapja lehet a tenyésztésben.

– **Barna András: Miért választotta ezt a hivatást?**

– Madarász Róbert: Ez egyfajta genetikai örökség, néhány generációval korábban kezdődött. A nagyapámnak a második világháború előtt huszonkét lóva volt. A jószerecsének és az ő társadalmi státuszának köszönhetően sikerült elérnie azt, hogy a lovait ne vigyék el a keleti frontra, és azt is, hogy a németek se vigyék el őket. Aztán jöttek az oroszok, és nemhogy a huszonkét lovat, hanem mindenüket elvitték, mondhatni még a nagyapám borotváját is. Ezt szegény ha-

talmas traumaként élte meg. Később a háború után az országban elsőként megalakult túrkevei termelőszövetkezetben dolgozott, itt is lovakkal foglalkozott. Az egész életét körbevették a lovak, akárhova is nézett az ember a házukban, ott mindenhol valami lóval kapcsolatos dolgot láthatott. A második világháború orosz rekvirálása nemcsak őt, hanem az egész családjukat megviselte, ezért engem kifejezetten távol akartak tartani a lovaktól és a lovaglástól. De a gyerekek olyanok, hogy minél jobban tiltanak valamit, annál jobban akarják csinálni.

– **Ez igaz, de annyi lehetőség van, hogy az embernek egészen biztosan az utolsóként jutna az eszébe, hogy lovas rendőr legyen.**

– A sors keze némiképp benne volt ebben. Mielőtt kapcsolatba kerültem volna a rendőrségi lovasegységgel, előtte tíz évig kiképzői munkát végeztem a testületnél. Emellett pedig módszereket dolgoztam ki arra, hogyan lehet egy tömegkezelést minél kulturáltabban alkalmazni. Kiemelten öt évig dolgoztam az ülődemonstrációk rendőri kezelésén.

A tömegkezelés egy nagyon szerteágazó feladat, aminek egyik oldalhajtásaként kerültem kapcsolatba a lovas szolgálattal.

Itt felmerült a kérdés, hogy a lovas rendőrt miként lehetne minél hatékonyabban, minél állampolgár-barátabb módon, „kvázi” a hétköznapokban megjeleníteni. Ez nemcsak szakmai kihívást jelentett, hanem egy célt is kijelölt. Ki akartuk

domborítani, hogy Magyarország egy lovas nemzet, és mi ezt a mindennapokban is láthatóvá tudjuk tenni. Úgy éreztük, hogy ez nem jelenik meg kellően idehaza.

De mondok más, kevésbé urbánusabb dolgot. Ha a tanyavilágban, ahol jellemzően idős emberek laknak és állattenyésztéssel foglalkoznak, elgurul egy rendőrautó, akkor annak egészen más az optikája, mint ha egy lovas rendőr sétál arra. Míg az előbbinél bekapcsolnak a sztereotípiák, az utóbbinál ez fel sem merül, sőt már messziről integetnek az embernek. A ló – ha furcsán is hangzik – egy kapcsolatfelvételi lehetőség, egy áttételes kommunikációs csatorna, amit az állat iránti szeretet vált ki.

– **Hány főből áll az alegység?**

– Harmincan vagyunk, és negyven lovunk van. A lovas alegység egy mikro-közösség, a rendőrségen belül talán az egyik legkisebb szervezeti elem. Éppen ezért bizonyos esetekben közösségi döntéseket kell hoznunk, amit vezetőként megbeszélések az állománnyal. Ilyen előfordult a határvédelemben is, amikor embercsempészek útvonalának felderítése volt a feladatunk. Erre nagyon büszkék

vagyunk, mert az első komoly információk kiértékeléséig nem hitték, hogy ilyen teljesítményre vagyunk képesek.

Ma már az is nyilvánvaló, hogy egy-egy nehéz helyzetben a lovas rendőrök jelenléte nemcsak az állampolgárokat, szurkolókat, demonstrálókat képes befolyásolni, hanem példamutatósunkkal magát a rendőri állományt is.

– **Vannak olyanok, akik annyira bátrak, hogy szembeszállnak egy lovas rendőrrel?**

– Igen, de jellemzően mi is mindig csoportban vagyunk, így azért elég nehéz. És valljuk be, elég nagy örültség egy 700 kilós állat elé állni. De persze mindig akadnak kivételek, és olyan elképesztő esetek is, például Franciaországban, ahol az afrikai menekültek egy késsel elvágják a lovak inait.

– **A rendőrlovak egyébként hatósági személynek számítanak?**

– Ez egy jogi kategória, ha valaki a lovat bántja, az nálunk nem számít hivatalos személy elleni erőszaknak, de Nyugat-Európában van olyan hely, ahol igen. Ha történik ilyen eset, akkor azt állatvédelmi szempontból lehet számonkérni az elkövetőtől.

– **Hogyan lesz vagy lehet valakiből lovas rendőr?**

– Alapvetően kétféle motiváció a jellemző. Az egyik az, hogy valakit a lovak iránti szeretet hoz ide, a másik, hogy testületen belül kerül kapcsolatba velünk, és úgy dönt, hogy ezt választja.

– **Ilyen alacsony létszám mellett meg lehet felelni az elvárásoknak?**

– **A lovak beszerzése hogyan történik?**

– Régen ez úgy történt, a 60-as évektől 1993-ig, hogy egy bizottság járta az országot, és magántenyésztőktől vásároltak lovakat. Ezt akkor könnyen megtehették, mivel a beszerzési eljárások még nem voltak ilyen szigorúak. Ma már ez az út a 6-8 hónapos közbeszerzési jogi aktusnak köszönhetően nem járható. De

– Nálunk eléggé erőltetett a menet. Az elvárásom az, hogy az állomány 70 százalékának azonnal bevethetőnek kell lennie, ha a helyzet úgy kívánja. Nem ritka, hogy az, aki délelőtt egy állami ünnepségen huszárként veszi fel a szolgálatot, az délután rendőrként biztosít egy labdarugó mérkőzésen. Ezt csak egy olyan állománnyal lehetséges megcsinálni, akik között szinte soha nincs beteg. Ez csak így tud működni. Szerencsére nálunk mindenki elhivatott e tekintetben, nagyon jó a morál, sőt, ha van egy-két kiemelt esemény, például október 23-a vagy egy Nemzeti Vágta, akkor „morgás van”, ha valaki esetleg kimarad belőle.

maradjunk még '93-nál. Ekkor a rendőrségnek saját ménese volt Somogyárdon. Ez állami tulajdon volt, ahol nem kifejezetten rendőrllovakat, hanem inkább sportlovakat, illetve lósportra alkalmas lovakat tenyésztettek. Érdekességként meg kell jegyezni, hogy ekkor még a rendőrség és a határőrség állományában 440 ló állt szolgálatban, szemben 2007-tel, amikor már csak 60. Egy ilyen alacsony létszám mellett már nem indokolt egy amúgy is veszteséges ménes fenntartása, így ez az utánpótlás vonal kikopott a lehetőségek fegyvertárából. Dél-Koreában még mindig szolgál olyan ló, amelyik somogyárdi nevelésből

származik, ami már akkor előrevetítette rendőrlovak exportjának gondolatát, de erről majd később.

A saját ménes egyébként azért volt jó, mert ha valamilyen oknál fogva egy ló nem volt alkalmas szolgálatra, akkor egyszerűen visszavitték, és becserélték egy másikra. Persze ez előnyökkel és hátrányokkal is járt. Az előnye az volt, hogy az istállókban csak hadra fogható lovakat tartottak, a hátrányt pedig az jelentette, hogy nagyobb volt a lóállomány amortizációja. 2007-től 2012-ig nem történt lóbeszerzés, így aztán elkezdett öregedni az állomány, és 18-20 évesen nyugdíjazni kellett a lovainkat.

Egyébként 1993-ig szinte minden megyében létezett lovas rendőri szolgálat. Mivel azonban ez egy nagyon drága része volt – és még ma is az – a rendőrségi költségvetésnek, ezért ezeket az elsők között szüntették meg, amikor pénzügyi gondok jelentkeztek az állami szektorban. Mára rajtuk kívül Szabolcs-Szatmár-Bereg és Hajdú-Bihar megyében vannak lovas rendőrök. Az utóbbi idők nagy eredménye, hogy Zala megyében is fejlesztik ezt a vonalat, és Veszprémben is van egy nagyon kicsi ilyen szolgálat. Jelenleg három fő áll lovaskiképzés alatt, hiszen nemcsak közterületi szolgálatot látunk el, hanem a lovakat és a lovas rendőröket is itt képezzük ki. A 2012–2013-as év vízváltó volt a szolgálat történe-

tében, hiszen az előregedő állomány utánpótlásáról kellett dönteni. A beszerzést egy ötfős bizottság végezte az akkori vezetővel, rajta kívül még két, a lovak kiképzésért felelős szakemberrel, az alosztály állományában dolgozó állatorvossal és patkolókováccsal.

– Nem hozzáértőként is gondolom, hogy a rendőrlovaknak különleges kritériumoknak kell megfelelniük. Mennyivel másabb, vagy egyáltalán másabb-e ma a kiválasztásuk, mint akkor, amikor

megvolt még a ménes.

– A somogyárdi ménesnél ugyan létezett egy erős tenyésztési vonal, viszont az ottani lovaknak volt egy hátrányuk, mégpedig az átlagosnál gyengébb pataszerkezet. Ezért különféle pataerősítőt kellett számukra biztosítani, hogy elbírájék a mindennapos városi terhelést, ahol legtöbbször aszfalton kellett szolgálatot teljesíteniük. A rendőrlovak elé támasztott követelményszint nem változott. Azt szeretjük, ha a lovaink marmagassága minimum 172 centiméter, ez tulajdonképpen az első szűrő a kiválasztásnál. Emellett fontos, hogy a lónak jó legyen a tömegessége, és a csontszerkezete, hogy jól lehessen rá izmot építeni. Alapvetően pedig a military szakágra jellemző anatómiai elvárásokat támasztjuk a lovainkkal szemben. Ezeken kívül én a viselkedését vizsgálom a lónak, amiben olyan szempontokat veszek figyelembe, hogy mennyire érdeklődő az ember iránt, mennyire

bátor, és hogy reagál az új ingerekre. Kíváncsi, vagy pedig egyből menekülő típus-e. A ló nem lehet rosszindulatú, és nem menekülhet úgy, hogy rúg vagy ágaskodik, illetve ha olyan élethelyzetbe kerül, hogy menekülni akar, akkor ezt előre- vagy oldalkitöréssel teszi. Ez utóbbi egy belvárosi forgalomban okozhat nagyobb problémát, ezért azokat a lovakat, akiknek ilyen a természetük, kizárjuk, ugyanis ezt a tulajdonságát a ló az élete végéig megtartja.

– **Ha már itt tartunk, hadd kérdezem meg, hogy állományon belül hogyan választják ki, hogy ki melyik lóval dolgozik?**

– Tulajdonképpen ez egyfajta kémia, ami vagy kialakul ló és lovasa között, vagy nem. Ha működik, akkor jól együtt tudnak dolgozni, ha nem, akkor más párosítást kell keresni.

– **A beszerzésnél tartottunk, és említette, hogy megváltozott feltételek miatt jelentősen beszűkültek a lehetőségek. Mi lett a megoldás?**

– Végül is a mezőhegyesi ménes mellett döntöttünk. Azért Mezőhegyes, és azért állami ménes, mert egyedül ők vállaltak cseregaranciát. Ugyanis a leggonoszabb kiválasztás mellett sem tudunk minden élethelyzetet produkálni. Így, ha a lóról kiképzés közben kiderül, hogy idegrendszerileg alkalmatlan a feladatra, mert nem bírja mondjuk a belvárosi forgalmat, akkor van módunk kicserélni.

– **Egyébként miért pont a nóniusz lett kiemelve a magyar lófajták közül?**
– Egyfelől ez a lófajta a legalkalmasabb arra, amire mi alkalmazni akarjuk.

Másfelől, és ez egy történelmi tény, a második világháború alatt és után ez a lófajta volt az, amit a legkevésbé „loptak szét”, akár keletről, akár nyugatról beszélünk. A háború után nyugatra menekítették a lipicai és a gidrán tenyészlátállomány jelentős részét, ami maradt, azt meg az oroszok vitték.

A nóniuszok mezőgazdasági fogathámos lovak voltak, és alapvetően hobbicélra, versenyzési céllal nem tenyésztették, így sem a kelet, sem pedig a

nyugat nem látott benne fantáziát. Egyedül a román hadsereg vitte el a nóniuszokat, így a második legnagyobb tenyészet ott található.

– **Átlagosan mennyibe kerül egy ilyen ló?**

– Viszonylag egyszerű szabály mentén tudunk vásárolni, ugyanis a lovak árát az előző év átlagára szabja meg. Tehát 2019-ben a 2018-as átlagáron tudjuk a lovakat megvenni. Egyébként az ár meglepően kedvező.

A nóniuszokat nettó 600–660, a sportlovakat,

amelyeknél egyedi árszabást alkalmaznak, nettó 800–950 ezer forintért tudjuk megvenni. Azt azért tudni kell, hogy egy ló felnevelése sokkal többbe kerül, de az értékét alapján véve mégsem ez határozza meg, hanem az, hogy a végén mennyiért veszik meg.

Amikor mi annak idején 2013-ban ebbe a programba befogtunk, akkor egy nóniusz ára 400 ezer forint körül mozgott. Jelenleg mi most a veszteségcsökkenés stádiumában vagyunk, és hosszú távon az a cél, hogy a csökkenő veszteségből nyereségesek legyünk. Egyébként Európában egyetlen állami ménesről tudunk, ami profitot termel: a piberi ménes hátszágát maga mögött tudó

Hintó és huszár díszkísérete a körabeli főnemesi hagyományoknak megfelelően.

FOTÓ: SEBESTYEN JENŐ

bécsi spanyol lovasiskola. Ma Magyarországon egyetlen történelmi lófajtát sem lehetne fenntartani állami segítség nélkül.

Mi a piacépítés folyamatánál tartunk, egy olyan lófajtát képviselünk, amit Magyarországon tenyésztnek, történelmi és egyben nemzeti kincs. A nóniuszokat a világon nem, vagy csak nagyon kevesen ismerik. Minket olyan piaci szereplők, vásárlók keresnek meg, akik a nagy értékű, túlnemesített lovakat már nem tudják rendőri munkára hasznosítani. Mert rájöttek, hogy ezeknek a lovaknak már olyan aktív az idegrendszerük, és olyan többletképességeik vannak, amelyek a rendőri munkában gondot okoznak.

– **Mi mennyire tudunk ezen a piacon releváns szereplők lenni?**

– Vannak kecsegtető eredményeink. Már sok esetben ott tartunk, hogy létrejött egy második értékesítési vonal is, amikor valahol valakik már látták a lovainkat. Így kerültünk kapcsolatba tulajdonképpen a belga rendőrséggel is, akik a cseheknel találkoztak először nóniuszokkal. Már náluk is vannak lovaink, amiket másfél évvel korábban tudtak hadrendbe állítani, mint a saját vagy a holland tenyésztésű sportlovaikat.

Azért mindenképpen a realitás talaján kell kezelni egyelőre ezt a dolgot. Van egy kevésbé ismert lófajtánk, és úgy öt évtizedes tenyésztési elmaradásunk. Tagadni lehet, de ettől még így van. Azt a sportteljesítményt, amit ma a belga, holland, német lótenyésztés tud produkálni, csak tudatos, legalább 20–25 éves lótenyésztéssel lehet behozni.

Talán széles körben kevésbé ismert, de az első világháborúban két és fél millió magyar ló pusztult el, és ez csak a kimúlt lovak száma. Még a második világháború után is hozzávetőleg 800 ezer ló élt idehaza. Ehhez képest ma Magyarországon körülbelül 86 ezer ló van. Mondhatnánk, hogy a csökkenés egyfajta tendencia, de ez csak féligazság lenne, hiszen Lengyelországban ma is közel két és fél millió van, Belgiumban pedig – ahogy viccesen mondják – több ló van, mint lakos.

Úgy gondolom, hogy ma annak a lófajtának és tenyésztésnek van jövője, ami a sportban tud eredményt felmutatni. A magyar lósport legutóbb a londoni olimpián tudott öttusában bronzéremet szerezni, pedig nagyon kellenének az eredmények ahhoz, hogy a lótenyésztésnek további lendületet adjanak.

Élég csak a Kincsemre, vagy az Imperialra, vagy az Overdose-ra gondolni. A jószemű és tapasztalt tenyésztők elmondják, hogy nagyjából minden háromzeze-

dik csikó tehetséges. És ez még nem a jéghegy csúcsa, hiszen ebből a háromzezezezből azt az egyet ki kell tudni választani, észre kell venni. Csak az arányosítás végett érdemes megjegyezni, hogy például Mezőhegyesen évente körülbelül hatvan ló születik, ami azt jelenti, hogy nekünk ötvenévente van lehetőségünk egy ilyen tehetséges ló felfedezésére.

A mi munkánk célja a tenyésztésben és az üzletpolitikában az, hogy ennek a lófajtának egy olyan piaci igényt teremtsünk, ami képes arra, hogy később gazdaságilag rentábilis, azaz nyereséges üzletgá fejlődjön.

– **Ön hogyan látja ma ezt a piacot?**

– Jelenleg a lófajták közül kettő az, amelyekben a jegytelen fekete szín található meg tömegével, az egyik a nóniusz, a másik a holland fríz. Ez utóbbi rendkívül népszerű a hobbisportban és a díjlovaglásban. Ezt a nók kedvencének is számító lófajtát bizonyos országokban rendőri célokra is veszik. Kétségtelen, a nagy sörényével impozáns és elegáns látvány nyújt.

Megjegyzendő az is, hogy például az arab társadalmakban a fekete lovak bizonyos respekttel bírnak. Az izraeli rendőrség például kizárólag fekete lovakkal dolgozik, ami egyfajta optikai ráhatást is jelent adott bevetések esetében.

A mindennapokhoz visszatérve: ma egy rendőri célú fríz ló ára négy a nóniuszéhoz képest, viszont a terhelhetősége csak negyede a mi lófajtánknak. Ha sikerül elérnünk, hogy a holland rendőrség is Mezőhegyesről vásároljon lovakat – amire jó esélyünk van –, akkor az egy páratlan referencia lesz, és reményeink szerint elgondolkoztathatja majd más ország rendőrségeit is, akik eddig például csak Hollandiából szereztek be lovaikat. Az ár-érték arányról nem is beszélve.

A fríz lovat ma rendőri célra 14-16 ezer euróért vásárolják, és kevesebbet tud, mint a nóniusz, aminek az ára ma jelenleg átlagosan 3200–3500 euró.

– **Most már hosszú percek óta csak üzletről beszélgetünk, ami túlmutat a napi feladatokon, miközben a lovas rendőrség vezetőjének az irodájában ülünk. Hogyan tud ez az egész úgy kerek lenni, hogy azt ne lehessen félreérteni?**

– Mi az országnak, a nemzetnek az egyetlen hivatásos lovas szolgálati egysége vagyunk. Ez nagyon komoly felelősség. A gondolatvilágunk mögött az áll, hogy az emberek büszkéek legyenek a lovas szolgálatukra, és ha ránk néznek, akkor pozitív gondolatok jussanak az eszükbe. De mindeközben az is megjelenjen a sorok között, hogy mi próbálunk tenni a magyar lóért, hiszen erre a lehetőségünk

megvan, és ha megvan a lehetőségünk, akkor pedig kötelességünk is ezzel élni.

Hogy megláttuk ebben az üzleti lehetőséget, ezt az élet hozta, hiszen nemcsak nálunk, hanem még nagyon sok országban gondot okoz a lóutánpótlás. A túltenyésztett és túlnemesített lovak nehézségeket okoznak a rendőri munkában, ezért aztán sokak keresik a megoldást jelentő ló fajtát.

– **A felsővezetők, elöljárók mennyire támogatják ezt a dolgot?**

– Én itt a Készenléti Rendőrségnél azt tapasztaltam, hogy ha van egy jó ötlet, amit kellő módon alá tud az ember támasztani szakmailag, akkor szinte mindig megadják a lehetőséget. Ez egészen addig működik, amíg a munka a felvázolt ötlet mentén halad. Minden más esetben megálljt mondanak, teljesen jogosan.

Nekem egyetlen és nagyon fontos érvem van, amibe idáig senki nem akart és tudott belekötni, mégpedig az, hogy ezzel a tevékenységgel mi milyen kárt

okozhatnánk? Ugyanis a projekt csak előnyökkel járhat, ha nem is közvetlenül a rendőrségnek, de a magyar lovaséletnek, egy magyar lófajtának és ezen keresztül a magyar embereknek mindenképpen.

– **Az sem kevés, amit idáig elmesélt, de azt elárulhatom az olvasóinknak, hogy ennél sokkal több szakmai dologról is esett szó. Honnan ez a lexikális tudás?**

– Az irodám természetes szekrényében van a tudásunk fizikailag. *(Nevet.)* De rengeteget kell célirányosan hozzáolvasni még ezekhez. Ugyanis a munkám

során nagyon sok területről érkeznek hozzám kérdések, amelyekre tudni kell válaszolni. A magyar lovas rendőri munka mellett a magyar lovas katonai történelmet, a magyar lótenyésztés történelmét egyszerűen tudni kell. Ez tulajdonképpen a beosztásomhoz tartozó követelmény is a jogszabályi ismeretek mellett.

Oktatóként azt vallo, hogy az elméletnek és a gyakorlatnak mindig egyenlőségben kell lennie, ugyanis egyik sincsen a másik nélkül. Példának okáért a

nyelvtanulást szoktam felhozni. Az angol nyelv alapfokú elsajátításához hozzávetőleg 600 munkaóra szükséges, és az alapfokú lovaglás elsajátításához is közel ennyi. Egy középfokú nyelvvizsgálóhoz 2000 munkaóra szükséges, és a lovas rendőrnek is ennyi szükségeltetik ahhoz, hogy mindenféle feladatra alkalmas legyen.

– **Család?**

– Egyelőre az itt van az istállóban. *(Nevet.)*

De komolyra fordítva:

azt látni kell, hogy a napi feladatok mellett csakúgy, mint az üzleti életben, a napi nyolc órával nem lehet üzletet, karriert építeni. Az elmúlt öt évben a rendőrlé-exportba nettó 2500 munkaórát investáltunk a kollégáimmal a munkaidőn felül. Ez pedig rengeteg szabadidejét elviszi az embernek, ami jelenleg egy elég korlátozó szempont egyéb más tekintetben, így a magánéletben is.

A cikket tovább olvashatja a **MiFerfiak.hu** oldalon, használja a QR kódot!

Első ránézésre lenyűgöz. Vezetés közben rabul ejt.

XCEED

Az új Kia XCeed. Hamarosan Ön is megismerheti.

The Power to Surprise

Az új Kia XCeed merész formatervezése, sportos crossover kupé stílusa és a városi terepjárókat idéző, mégis egyedülálló hűtőrácsa vonzza a tekintetet. Egy autó azoknak, akik ki akarnak törni a megszokásból és izgalmas élményekre vágnak vezetés közben.

A hirdetésben megjelenített autó illusztráció. A Kia XCeed üzemanyag-fogyasztása (vegyes): 4,1–6,9 l/100 km; CO₂-kibocsátása (vegyes): 109–158 g/km. A megadott fogyasztási és károsanyag-kibocsátási értékek az aktuális jogszabályok által meghatározott mérési eljárás (EU) 2017/1153 szerinti mérésekből származnak. A fenti értékek meghatározása az RDE (valós vezetési feltételek mellett kibocsátás) vizsgálattal kiegészített új WLTP (könnyűgépjárművekre vonatkozó, világszinten harmonizált vizsgálati eljárás) szerinti mérési ciklussal történt. Az adatok tájékoztató jellegűek, egyes konkrét mérési eredmények ezektől eltérhetnek, különbségeket mutathatnak.

*Kia 7 éves vagy 150 000 kilométeres gyártói garancia. Érvényes az EU-tagállamokban (valamint Norvégiában, Svájcban, Izlandon és Gibraltáron), a helyi (országos) feltételek szerint. A tájékoztatás nem teljes körű, további részletek márkakereskedéseinkben, illetve a www.kia.com/hu/garancia oldalon.

WARCHITECT EZ MINDENNEK A TETEJE

írta: MIFERFIAK *fotó:* RUNGKIT CHAROENWAT

A túlszűfolt városokban a tető a legújabb ingatlantípus. Néhány esetben ezeket óriási kertekké változtatják, máskor külön struktúrákat építenek rájuk, amelyekkel a ház területét növelik.

EZ A TETŐLAKÁS EGY ÖTSZINTES BANGKOKI LAKÓHÁZ TETEJÉN TALÁLHATÓ. A TULAJDONOS SAJÁT MAGA SZÁMÁRA ALAKÍTOTTA KI AZ ULTRAMODERN KIS OTTHONT. A WARCHITECT A MAGÁNÉLETTET TARTOTTA ELSŐ SORBAN SZEM ELŐTT A TERVEZÉS SORÁN.

Egy kihasználatlan laposterőt alapul véve a thaiföldi WArchitect formatervező cég egyedi oázist faragott

ki Bangkok közepén. A „felhőkarcoló” lakásuk úgy néz ki, mintha semmi közepén állna, de valójában Bangkokban egy öt emeletes épület tetején található. Ott ahol korábban csak víztartályokat tároltak, most egy csodás tetőtéraszos apartman áll.

A hatalmas üvegfelületek ellenére a lakást úgy helyezték el, hogy az utcáról ne lássanak rá. Az építrészek a házat egy „határtalan doboznak” nevezik, amely a felhőkből emelkedik ki. És valóban, ez a

ház úgy néz ki, mint egy határok nélküli műalkotás, köszönhetően a bravúros mérnöki megoldásoknak. A lakás rejtve marad a közutak elől, hogy elkerülje a fát borító doboz és az épület közötti éles kontrasztot. A nagy, padlótól a mennyezetig érő üvegajtók nemcsak panorámás kilátást nyújtanak, hanem a hely illúzióját teremtik meg a 150 négyzetméteren,

A LAKÁS REJTVE MARAD A KÖZUTAK ELŐL, HOGY ELKERÜLJE A FÁT BORÍTÓ DOBOZ ÉS AZ ÉPÜLET KÖZÖTTI ÉLES KONTRASZTOT. A NAGY, PADLÓTÓL A MENNYEZETIG ÉRŐ ÜVEGAJTÓK NEMCSAK PANORÁMÁS KILÁTÁST NYÚJTANAK, HANEM A HELY ILLÚZIÓJÁT TEREMTIK MEG A 150 NÉGYZETMÉTEREN, EGY 1600 NÉGYZETMÉTERES HÁZBAN. A HÁZBAN LÉVŐ HELYISÉGEKET EGY BELSŐ UDVAR VÁLASZTJA EL EGYMÁSTÓL. AZ EGÉSZ BELSŐ TERET BALAU FA FEDI, AMELY MELEG ÁRNYALATOT BIZTOSÍT.

egy 1600 négyzetméteres házban. „A célunk az volt, hogy azt az illúziót keltsük, mintha a mennyezet egyetlen egyenes vonal lenne. Persze a valóságban süllyesztett mennyezetet használtunk, amittől a falszerkezet keskenynek hat.”

A viszonylagos privát szférát igénylő ügyfél elképzeléseinek megfelelően a lakás kevésbé a szórazottatásra, inkább a nyugodt pihenésre összpontosít. Minden szoba egy központi udvar körül forog, amely minden szögből látható, és egy kissé zöld növényzettel rendelkezik az „égen”.

Azáltal, hogy a bútorokat minimális teret kaptak, az építészek maximalizálták a helyet, megőrizték a belső fényt és levegőt. Az ebédlő, a nappali, a fürdőszoba, a konyha és a hálószoba mind kapcsolódik a kültéri környezethez, köszönhetően a Bangkok Lat Phrao kerületére néző kilátásuknak. A kiterjedt kültéri panoráma ellentétben áll a belső meleg hangulattal, amelyet a balau fa felhasználásával értek el.

A végeredmény egy intim és innovatív lakás, amely emlékeztetőként szolgál arra, hogy a legjobb építészeti megoldás olyan ötletekből születik,

amelyet a kényszer szül (*Bangkokban a korlátozott beépítési lehetőségek*). A WARchitect Skyscape apartmanja egyaránt gyönyörű és funkcionálisan egyben példája az új városi életnek.

A vezetés élménye

ZÖLD ÚT A JÖVŐNEK.

ÉLVEZZE KI AZ ÚJ BMW 3 PLUG-IN HIBRID
ELŐNYEIT MÁR 12 990 000 FORINTTÓL.

Leier Autó

9024 Győr, Szauter út 9. | Tel.: (+36 96) 513 213 | www.bmw-leierauto.hu

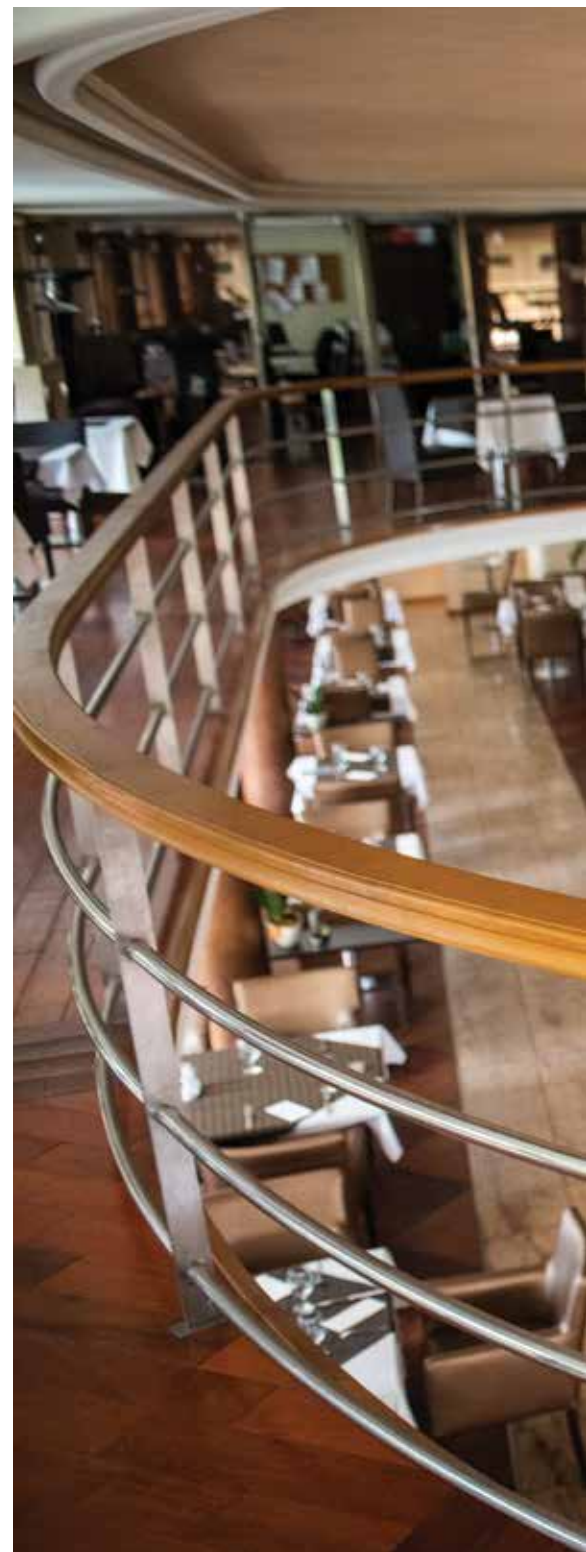
A kép illusztráció. Az ajánlat limitált darabszámú, 2019. július 1. után megrendelt, konkrét konfigurációval rendelkező (melynek pontos tartalma a honlapon megtalálható) BMW 3 Plug-in Hibrid modellel és visszavonásig érvényes. További információkért és az ajánlattal kapcsolatos további részletekért érdeklődjön a Leier Autó hivatalos BMW Márkakereskedésben, vagy keresse fel a www.bmw.hu/ajanlatok weboldalt! BMW 3 Plug-in Hibrid átlagfogyasztás: 1,4–1,8 l/100 km; CO₂-kibocsátás: 31–41 g/km.

BESZÉLGETÉS
VARGA BALÁZS SZÍNÉSSZEL

NYÍREGYHÁZÁTÓL
ÖKÖRAPÁTIIG

írta: BARNA ANDRÁS *fotó:* HILBERT PÉTER

A televíziózás és ezen belül a kereskedelmi televíziózás a sorozatok újkori reneszánszát éli. A folytatásos kalandok térnyerése új lehetőségeket nyitott meg a fiatal színészgeneráció számára. Varga Balázs karrierjében az RTL Klub Drága örökösök című sorozata hozott egyfajta színészi fordulatot, azonban a hirtelen jött népszerűség nemcsak a rivaldafényt jelenti – sokkal nemesebb célok előtt is kikövezi az utat.

**AMIKOR A TALÁLKOZÓNK
IDŐPONTJÁT EGYEZTETTÜK VARGA
BALÁZZSAL, DISKURZUSUNK
HANGVÉTELE OLYAN GYORSAN
VÁLTOTT KÖZVETLENRE,
HOGY AZON KAPTAM MAGAM,
KÁR LENNE MOST ABBAHAGYNI.**

A Drága örökösök Józsiját alakító fiatal színész egyébként nemcsak a sorozatbéli népszerűsége miatt keltette fel a figyelmemet, hanem azért is, mert színészi hivatása mellett egy karitatív programot is életre hívott, amiről később részletesen is szó esik majd.

A sorozat népszerűsége egy pillanat alatt lemérhető volt a Dunapark kávézó teraszán sziesztázó vendégek körében: ahogy beléptünk, a kíváncsi tekintetek azonnal egyértelművé tették, hogy a plénum képben van a beszélgetőtársam személyét illetően. A kávéház egy nyugodtabb szegletében ültünk le.

Balázs roppant szerény, csendes ember benyomását kelti. Beszélgetésünk

minden egyes pillanatában tetten érhető a szakmai alázata, miközben óriási energiák mozgatják.

– **Barna András: A pályád elején jársz, ahol most egy óriásit léptél előre a népszerűségedet illetően. Hogyan lettél színész?**

– Varga Balázs: Nagyon klassz gyerekkorom volt, és nagyon jó körülmények között éltünk. Édesapám jogász, az egykori Postabank vezérigazgatója volt, és az édesanyám is pénzügyi területen dolgozott. Szóval erősen reál beállítottságú a családom, de nagyon szeretik a kultúrát és nagy színházrajongók. Rólam meg viszonylag elég hamar – már hat-hét évesen – kiderült, hogy imádom produkálni magam, és ehhez otthonról minden támogatást megkaptam. Szerencsémre mindig volt egy mentorom, aki felkarolt, mert látott bennem tehetséget.

Már a gimnázium alatt is eléggé aktívan szerepet játszott a színházat az életben, és az egész olyan könnyűnek tűnt, legalábbis ebben az időszakban. Volt egy szakköröm, ahol már nemcsak alkotóként vagy szereplőként vettem

sikerült leküzdenem, akkor viszont pontosan ezekben a helyzetekben kezdtem el igazán jól működni.

– **A főiskola után hogyan indult el a karriered?**

– Mondhatom, hogy sehoggy. Két év óriási űr következett, nem hívtak, és nem szerződtek le sem Budapesten, sem vidéken. Több oka is lehetett ennek: egyfelől későn érő típus vagyok, másfelől a karakterem sem volt olyan, amire csak úgy rá lehetett volna harapni.

részt a dolgokban, hanem olykor ötletgazdaként. Ma úgy mondanánk, hogy projektvezetőként is megmutatkoztam.

– **Említetted, hogy mindig voltak mentoraid. Kik voltak?**

– Az elején például egy lelkes magyartanár vagy egy színházi stúdióvezető fogta a kezem. Később, amikor bekerültem az Új Színházba, ott sok mindenki más mellett a tragikus sorsú Huszár Zsolt vett a szárnyai alá. Ő készítette fel a főiskolára is, aminek hétszer rugaszkodtam neki, mire felvettek. Érdekes módon a legnagyobb problémát számomra a stresszhelyzetek kezelése jelentette, ilyenkor ugyanis teljesen leblokkoltam. Később, amikor ezt görcsösséget

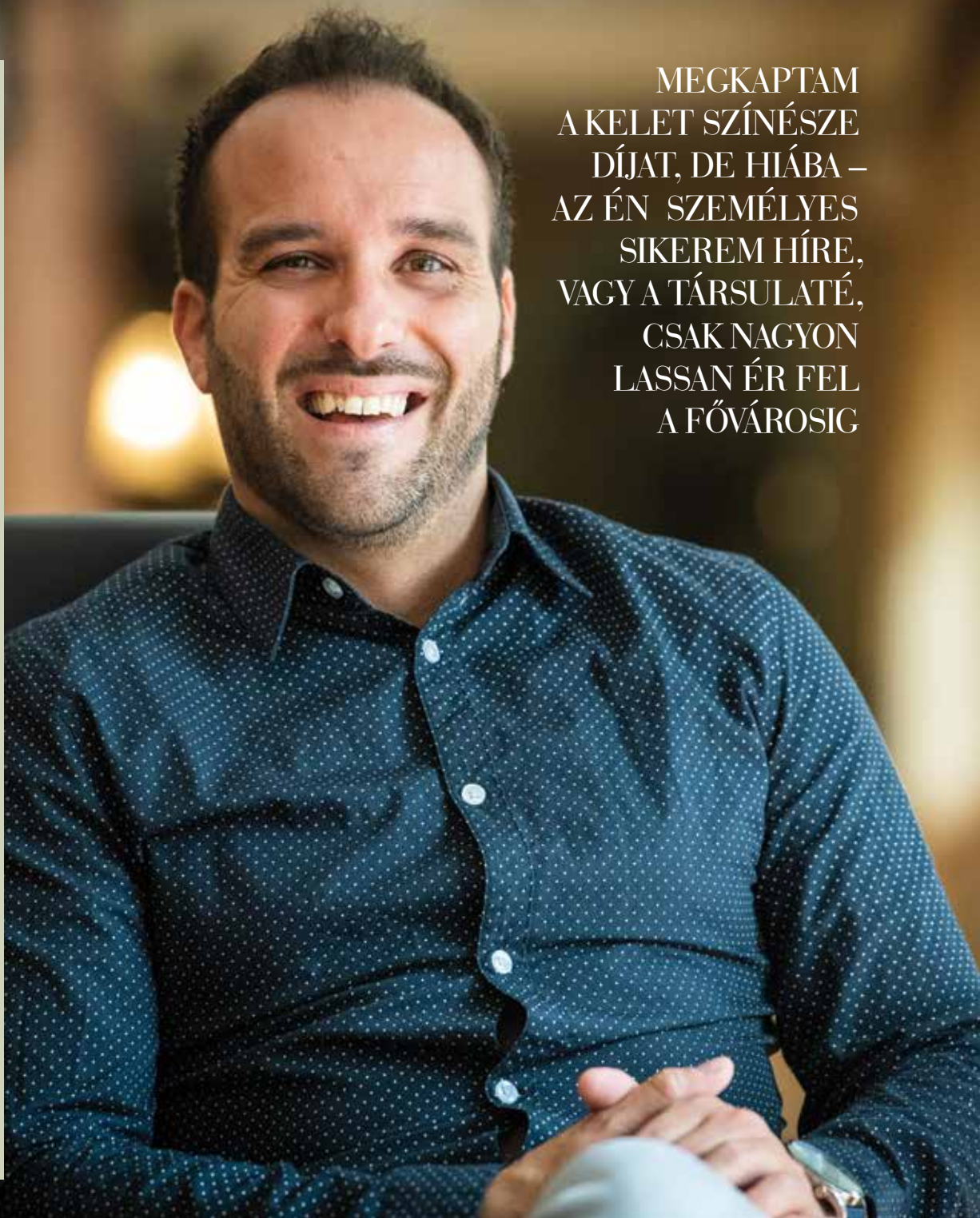
Szabadúszóskodtam két évig, és kísérletezgettem. Néhány egyetemi osztálytársammal összeállva csináltunk egy lakásszínházat, ami nagy sikert aratott, a média is felkapta, hogy mi Ibsent és Csehovot viszünk be az emberek nappalijába. A lakásszínház mellett pedig folyamatosan castingokra jártam. Szép időszak volt, de egy idő után hiányozni kezdett a biztonság. És egyszer csak kaptam egy

ajánlatot a nyíregyházi Móricz Zsigmond Színházról, amit elfogadtam.

– **Úgy vélem, hogy egy színésznek vannak karakterelképzelései önmagáról – és most szándékosan nem az álmokról kérdezlek. Benned milyen elképzelések éltek?**

– Az elején nem nagyon tudatosult ez bennem, egészen addig, amíg le nem szerződtem Nyíregyházára. Igazából amit ma tudok, azt ott tanultam meg, nem a főiskolán. Ott kétféle karakterskatulyában játszottam jellemzően. Az egyik a kicsit vicces, kicsit béna, kicsit ügyetlen személyiség megformálása volt – ez egyébként nagyon ment –, a másik a cinikus, gonosz karakter. Ezekben a szerepekben nagyon kényelmesen éreztem magam, de mindezek ellenére – főleg az első időszakban – nem nagyon foglalkoztattak. Az egész időszak konklúziója az volt, hogy úgy éreztem, bármit elértem, valahogy mindig visszatérek az origóhoz, és megint mindent kezdek előlről. Ez azért volt bosszantó, mert más oldalról viszont szép sikereket értem el. Nyíregyházán megkaptam a Kelet Színésze díjat, de hiába – az én személyes sikerem híre, vagy a társulaté, csak nagyon lassan ér fel a fővárosig, olyan mély a vidék és Budapest között a szakadék. Aminek persze az a további óriási hátránya, hogy nem hívnak castingokra, nincs esélyed bekerülni mondjuk egy filmbe vagy egy sorozatba. Egész egyszerűen azért, mert nem ismerik a vidéki színészeket.

MEGKAPTAM
A KELET SZÍNÉSZE
DÍJAT, DE HIÁBA –
AZ ÉN SZEMÉLYES
SIKEREM HÍRE,
VAGY A TÁRSULATÉ,
CSAK NAGYON
LASSAN ÉR FEL
A FŐVÁROSIG

Miközben pedig a régióban meg imádnak minket. Be kell vallanom, ez a fajta elszigeteltség mindig is nagyon zavart a vidéki létben. Talán ennek is köszönhető, hogy néhány kollégámmal belekezdtünk egy prevencióos tevékenységbe, ami a színészet mellett egy nagyon fontos ügy lett az életemben.

– **Erre visszatérünk még, de muszáj megkérdeznem, hogy hogyan lettél a Kelet Színésze?**

– Ezt úgy kapja az ember, hogy a közönség minden évben megválasztja az év legjobb színészét. Létezik szakmai színházi díj is, de ezt kifejezetten a közönség szavazza meg. Korábban előfordult, hogy második vagy harmadik lettem, de talán a sors iróniája, hogy utolsó évemben kaptam meg. Egyébként nagyon benne éltünk a térség életében, rengetegen ismertek minket és engem is.

– **Mennyire ismerik el ezt a díjat a szakmán belül?**

– A berkeken belül elismerik, sok gratulációt kaptam a színésztársaktól. A közönségdíjnak van egy különleges „aurája”, ezt a színészek tudják és elismerik.

– **Térjünk vissza az eredeti kerékvágásba! Mi volt az a prevencióos dolog, amibe belefoglaltok?**

– Ez röviden arról szólt, pontosabban úgy kezdődött, hogy a színház nyert a térségi kultúra fejlesztésére egy pályázatot. Ennek keretében jártuk a megye különböző középiskoláit, és rendhagyó osztályfőnöki órákat tartottunk, ahol megpróbáltuk átadni, megmutatni a gyerekeknek azt, hogyan „kell nézni egy előadást”, vagy azt, hogyan kezeljék az alkotói munkát. Ehhez a tematikát mi állítottuk össze. További kellemes következménye is lett a dolognak: megtanultam, hogyan kell ezzel a generációval „szót érteni”.

– **Hogyan és merre léptél tovább Nyíregyháza után?**

– Nemcsak a pályámon fejlődtem, hanem a magánéletemben is. *(Mosolyog.)* Megismertem a barátnőmet, a későbbi feleségemet, akivel sokat beszélgettünk a közös jövőnkkel kapcsolatban. Én ekkor már aktívabban kerestem a helyem,

mert éreztem, hogy valami van a levegőben. Ennek első etapjaként két előadásra leszerződtem a debreceni színházba. Úgy tűnt, a mozgolódásom eredményes, de még mindig kevésnek bizonyult, és ezért úgy döntöttünk a párommal, hogy váltunk, és eljövünk Nyíregyházáról. Neki volt a nehezebb, hiszen őt minden odakötötte: a családja, a munkája.

A váltás eredményeként megkerestek több napi sorozat szerepére is, végül aztán a Barátok közt néhány epizódjában játszottam. Tehát a Pestre költözésünk első három hónapjától eltekintve a dolgok jó irányba fordultak. Persze strapás volt, mert közben vidéken is játszottam. A korábban említett mozgolódásaimnak és a castingcégek körbejárásának az lett az eredménye, hogy egyszer csak

csörgött a telefonom, és behívtak Drága örökösök egyik szereplőválogatására. A végeredményt meg már tudjuk, megkaptam a szerepet. Az egész nagyon euforikus volt számomra, és óriási kihívás is, hiszen parádés színészgárdával játszhatok együtt. Legbelül a csúcsot azonban mégis az jelentette, hogy olyan természetességgel éltem meg az egész szituációt, hogy úgy éreztem, megérkeztem, és valahol a helyemre kerültem.

– **Kicsit közhelyes a kérdés: hogy élted meg ezt a sikert?**

– Igazi huszárvágásként, vagy nem is tudom, hogy aposztrofáljam.

Emlékszem, ott ültünk a tévé előtt „csűrbe tett kézzel” az első rész vetítésekor, és izgultunk, milyen lesz a fogadtatás. Az első hét aztán olyan nézettséget hozott, hogy egész lavinát indított el, ami teljesen megváltoztatta az életemet, életünket az egyik napról a másikra. Óriási szeretetdömping vett körül, amit csak élvezni lehet, és egyre-másra jöttek a megkeresések. Ennek viszont az lett az ára, hogy teljesen felbolydult a magánéletem. A forgatások mellett Zalaegerszegen is játszottam, ráadásul főszerepet, szóval iszonyú ingázások időszaka következett. Mondhatom, hogy három-négy hónap alatt három-négy évet éltem meg. Brutális időszak volt, nemcsak a számomra, hanem a barátnőm számára is. Azt gondolom, hogy a kapcsolatunkat ez az időszak annyira kemény próbatétel elé állította, hogy a továbbiakban nem volt kérdés számunkra az, hogy összeházasodunk.

– **Végül is hogyan simult ki az életed? Rájöttél, hogy el kellene engedned valamit?**

– Pontosan így történt. Most a színházi vonalat egy kicsit a háttérbe szorítottam. Ha nem is helyette, de elkezdtem építeni a közösségi médiabeli megjelenésemet, ami a későbbi elképzeléseimnek majdan egyik kulcsa lehet. Azt gondolom, hogy az elmúlt hét év színházi munka rengeteget kivett belőlem, ami után mindenképpen regenerálódnom kell.

– **Nem arról van szó esetleg, hogy ez, amibe belecsöppentél, közelebb áll hozzád, mint a színpad?**

– De, lehetséges. Összességében a két dolog másként közvetít, eredendően mások a technikák egy színházban, és mások egy forgatáson, és én az utóbbiban jobban érzem magam. Persze sok mindent meg kell és kellett tanulni.

– **Van egy másik szála is ennek a mi beszélgetésünknek, amit már eddig is érintettünk, de még igazából nem esett szó róla, és valahol kihasználja a siker adta népszerűségedet. Miről is van szó?**

– Az éremnek két oldala van. Egyfelől, ha a racionális oldalát nézem a dolognak, akkor tényszerűnek kell lenni. Látni kell azt, hogy például egy ilyen sorozatban van a négy-öt vezető színészi mag, és mellettük még tizenötön vagyunk olyanok, akiknek megvan a saját száluk a történetben – én is közéjük tartozom –, de nekik nem kell feltétlenül minden epizódban feltűnniük. Ez a státusz viszont bármikor felülírható, ha a történetírók úgy gondolják. Egyelőre az én szempontomból ez nincs napirenden, hosszabb távon gondolkoznak bennem. A színészi munka mellett viszont sok minden másban is szeretnék kiteljesedni. Rengeteg tervem és ötletem van, amit a sorozat hozta siker hullámaival kihasználva szeretnék megvalósítani. Ez azért fontos, mert érthető módon nem akarok beleragadni Józsi szerepébe. Folyamatosan azon dolgozom, hogy személy szerint én is érdekes legyek az emberek szemében.

A cikket tovább olvashatja a **MiFerfiak.hu** oldalon, használja a QR kódot!

Érdekes ezen dolgozni, mert már most vannak ezzel kapcsolatban pozitív visszacsatolásaim. Jó érzés az, amikor nemcsak azt kérdezik meg tőlem, hogy mi lesz Józsi meg Mónika kapcsolatával a sorozatban, hanem az egyéb magánéleti tevékenységeim is szóba kerülnek.

– **Miről van szó konkrétan?**

– Az alapötletet a korábban már említett rendhagyó osztályfőnöki órákból származik, amit még Nyíregyházán kezdtünk el és dolgoztunk ki. Ezt fejlesztettem tovább és egészítettem ki a saját gondolataimmal.

– **Hogyan kell ezt a gyakorlatban elképzelni? Mint egy mini színházi előadás, amiben tanmesei fordulatok vannak?**

– Ez inkább egy interaktív dolog. Arra fókuszál, hogy a gyerekekkel eltöltött 45 percben közösen átéljük az adott alkotást. Az utóbbi időben számos olyan darabban játszottam, ahol a drog, az internet, az alkohol okozta gondok megjelentek az előadásban. Később a közönségtalálkozókon beszélgettem olyan fiatalokkal, akik érintettek valamilyen függőség terén. Akkor én nagyon sok mindenre figyeltem, jegyzeteltem. Ezeken a prevenciós órákon vannak asszociációs játékok, helyzetgyakorlatok, drámajátékok, melyek mentén arról beszélgetünk, hogy kinek-kinek mi a függőség az életében. Kijelenthetem, hogy az esetek vagy egy osztály nyolcvan százalékánál fennáll az érintettség, legyen szó akár cigarettáról, telefonról, internetről, erőszakról vagy alkoholoról, és a sornak

itt nincs vége. Rengeteget lehet erről beszélgetni, amihez én egyfajta színházi nevelés, pszichológiai módon állok hozzá. Tehát nem arról szól a dolog, hogy a gyerekek a nézők, én meg az előadó, és köztünk húzódik egy fal. Mi már menet közben egy közösséget alkotunk, én pedig bizonyos irányított modulokkal őket is „használok” a beszélgetések alatt, de steril környezetben, ahol nem átéli a problémákat, hanem kívülről szemlélik.

– **Ezt a tevékenységedet motiválta valamiféle személyes érintettség?**

– Igen, ha nem így lett volna, akkor nem tudnék az egészről hitelesen beszélni.

– **Kiknek tartod az előadásaidat, óráidat? Azoknak, aki már eleve baj-**

ban vannak, és emiatt alkotnak egy osztályt, vagy inkább olyanoknak, ahol e tekintetben még heterogén a társaság?

– Is-is. Egy speciális közegben könnyebb erről beszélgetni és nyitottabbak is. De nagyon érdekes a másik vonal is – lehet akár egy elitgimnáziumi osztály is –, ahol meglepő módon megvan ugyanaz a nyolcvanszázalékos arány, amiről már korábban szó esett. Azzal különbséggel, hogy ezek a gyerekek viszont titkolják, nem tárják fel, vagy csak nehezen mondják el az ilyen

jellegű problémáikat. De az óra felére szinte mindig kiderül, hogy egyiküknél ez, a másikuknál meg amaz a probléma. Egyébként az egész órának vonalat ad, hogy közben elkezdünk írni egy verset, ami az óra végére egy nagyon klassz alkotás lesz.

– **A rendhagyó osztályfőnöki órákra jellemző, hogy sok esetben tetten érhető egyfajta kényszeredtség a gyerekeken, és ennek jelképeként a faarc. Te nem szembesültél ezzel?**

– Nem. Ugyanis én a legelején elmesélem az én kis történetemet nagyon őszintén, nagyon nyersen. Ez mindig hat, ettől mindenki tudja, hogy nem felülről beszélek, emiatt maguk közül valónak érznek, és ez meg is alapozza a további rész közvetlen hangvételét.

– **Mindent értek. Ez a tevékenység jellege miatt más, de nem hinném, hogy időben és energiában kisebb kihívás lenne, mintha mondjuk színházban játszanál.**

– Missziónak tekintem, de természetesen háttér és vég nélkül nem tudja az ember csinálni semmilyen módon. Alapítványok vagy pályázati segítség állnak a dolog mecenatúrája mögött, vagy például maguk az iskolák szervezik meg és hívnak el. Előfordult, hogy nemcsak 28 gyerek számára tartottam ilyet, hanem sokkal nagyobb plénum előtt is.

– **Van társad ebben a munkában?**

– Nem, ezt teljesen egyedül csinálom, amit egyfelől a dolog alapjai is indokolnak. Én ezt nem színészként csinálom, hanem mondjuk úgy: prevenció előadóként.

– **Ha jól érzem, elérteztünk a mai állapothoz. Mennyire látsz előre?**

– Ami a jövőt illeti, egy-két évet biztosan látok előre, az stabilnak tűnik. Örülök, hogy az utóbbi időben megnőtt az irántam tanúsított érdeklődés, ami akár azt is előrevetítheti, hogy a sors, illetve a lehetőségek visznek majd másfelé. A sikerben fürdeni jó, de mondjuk öt év múlva nem biztos, hogy

ugyanaz a lovászfű akarok lenni egy sorozatban, mint ma.

– **Amikor az ember meglódul hajlamos gondolatban jobban előre tekinteni, lamentálni dolgokon és a jövőn. A sorozat több utat is megnyithat előtted, lenne olyan irány, amin szívesen elindulnál?**

– Szerintem senki nem csodálkozik azon, ha azt mondom, egy mozifilmben nagyon szívesen kipróbálnám magam. Persze rengeteg időnek kell eltelnie ahhoz, hogy sokan vagy még többen ismerjék, lássák az arcodat. De ma már azt mondhatom, hogy valamit már lettem az asztalra, ennek alapján pedig felkerültem egy bizonyos térképre. Tudják, ki vagyok, és mit tudok igazából nyújtani. Egyelőre ez a helyzet teljesen jó, hiszen hozza magával a pozitív hozadékait, amiből tovább építhetem majd a karrieremet.

AZ UTÓBBI IDŐBEN MEGNŐTT
AZ IRÁNTAM TANÚSÍTOTT
ÉRDEKLŐDÉS, AMI AKÁR
AZT IS ELŐREVETÍTHETI,
HOGY A SORS, ILLETVE A
LEHETŐSÉGEK VISZNEK
MAJD MÁSFELÉ

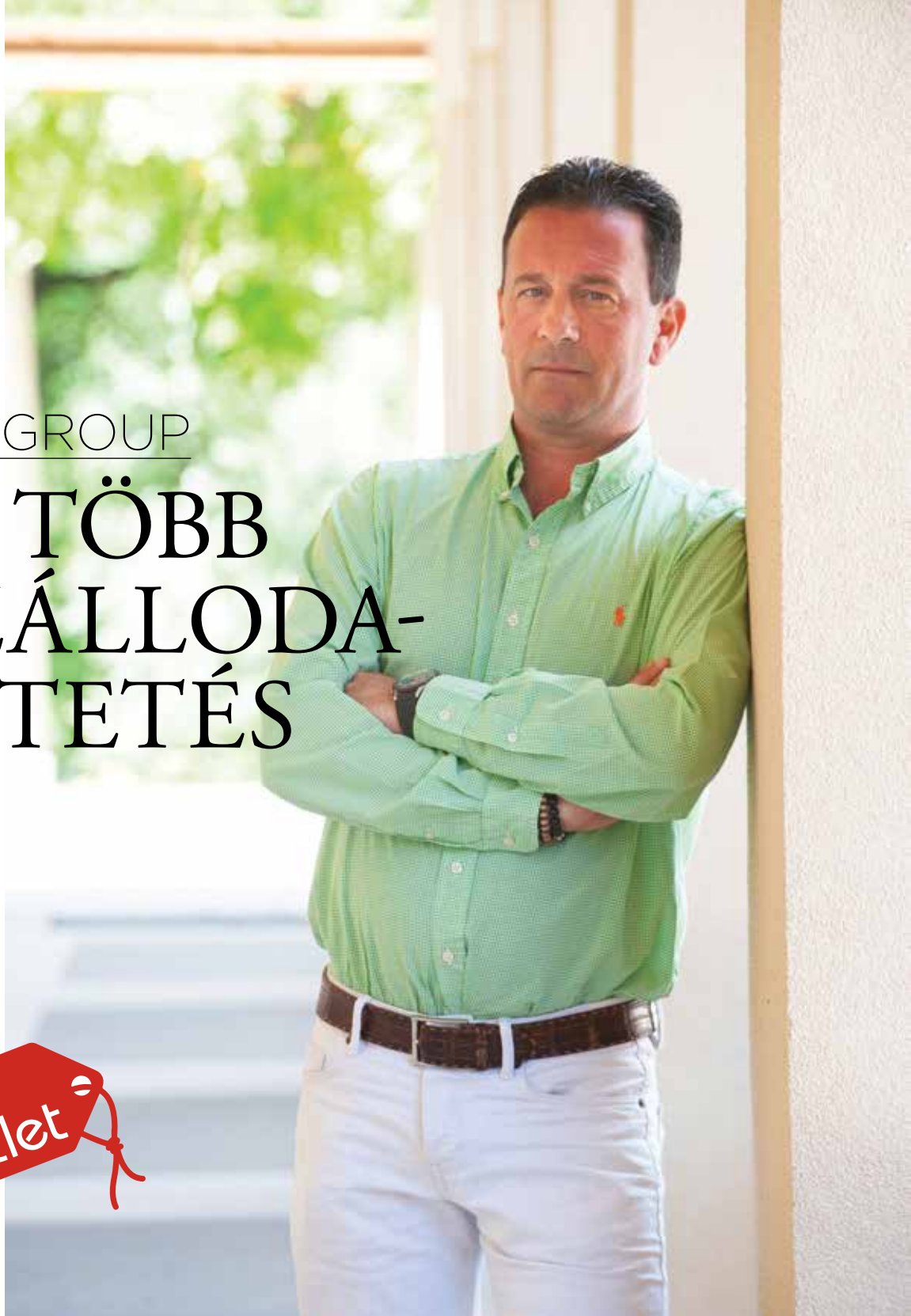
Erős lépéssel nyitja az őszt a Hotel & More Group. A cégcsoport átvette az online szállásfoglalással foglalkozó felület a SzállásOutlet üzemeltetését. A cél most is a fejlődés, a megszokottól való eltérés és a portfólió bővítése volt.

HOTEL & MORE GROUP

SOKKAL TÖBB MINT SZÁLLODA- ÜZEMELTETÉS

írta: MIFERFIAK *fotó:* HILBERT PÉTER

A 2008-ban jelentősen beszűkülő magyar turisztikai piacon a SzállásOutlet úttörőként jelent meg a szállásutalványok értékesítésével, és több mint 10 év után a mai napig is függetlenül működik a mára már erősen átrendeződött és központosult online szállásértékesítési ágazatban.

AZ EGYÜTTMŰKÖDÉS KAPCSÁN KLEMM BALÁZS, A HOTEL & MORE GROUP ALAPÍTÓJA ÉS TULAJDONOSA HANGSÚLYOZTA:

„A száz százalékgig magyar tulajdonú Hotel & More jól prosperáló és független szállodacsoportot hozott létre, minden körülmények között az okos szállodai megoldásokat képviselve.

Több mint tíz éve ismerjük a szállodák üzemeltetése során, a napi szinten felmerülő problémákat, valamint tapasztaljuk az értékesítéssel kapcsolatos mindennapos feladatokat.

Szállodai oldalról teljes körű tapasztalatokkal rendelkezünk, logikus volt, hogy következő lépésként az a vásárlói oldalt fejlesztjük, az online értékesítés felé nyitunk erősebben.

A SzállásOutlet friss színeket és izgalmas lehetőségeket hoz cégcsoportunkba és alkalmas arra, hogy – szállodaüzemeltetési tapasztalatainkat kamatoztatva – a lehető legjobb értékesítési alternatívákat kínáljuk fel a jelenlegi, illetve jövőbeni partnerszállodáknak. Szeretnénk eltérni a megszokottól és szakmailag független módon olyan megoldásokat kínálni partnereinknek, melyekről szállodaüzemeltetőként tudjuk, hogy igény van rájuk, olyan módon, ahogy számukra és közös vásárlóink számára is a legjobb.”

A Hotel & More célja, hogy a jelenlegi bővülést követően az elkövetkező években több újabb értékesí-

tési modellt kínálhasson saját üzemeltetésű házaiknak és más szállodáknak egyaránt. Tapasztalataik szerint szükség van olyan, akár egymástól is független online felületekre, melyek a szálláshelyek saját értékesítési csatornáival és saját marketingjével együttműködve, azokat optimálisan kiegészítve tudnak dolgozni többféle értékesítési modellben, segítve a szálláshelyi bevételek egyensúlyának optimalizálását.

2019–2020 során a Hotel & More Group még két másik online értékesítési modellt is bevezet majd, melyek többféle árszínvonalon történő szállásértékesítést és rugalmas együttműködést tesznek lehetővé, ezzel segítve akár a már dinamikus árképzést használó szállodák értékesítését is.

A sommelier IRÁNYT MUTAT a minőségi GASZTROKULTÚRA felé

írta: OMV fotó: GYÖRFFY VIKTÓRIA

A bor egészen bizonyosan elválaszthatatlan része Magyarország kulturális hagyományainak, s szorosan hozzá tartozik az identitástudathoz. Nehéz lenne olyan embert találni, aki ne lenne büszke a hazai dűlőkre, s ne hinné teljes bizonyossággal, hogy személyes kedvencei ne állnák ki a próbát a nagy bortermelő nemzetek legjobbjával is. Mindennek az egyik pillére az a történelmi hagyomány, hogy Magyarország Európa meghatározó bortermelő nemzeteinek egyike. Nem könnyű olyan országot találni, ahol hasonló területen ilyen nagy számú borvidék élne egymás mellett. Arról a képességről pedig nem is beszélve, hogy hazánk korlátozott területi adottságai ellenére azon kevés ország közé tartozik, amely képes bemutatni a borfajták teljes palettáját.

Minden bizonnyal ez is segíti azt a jól érzékelhető tendenciát, hogy a borkultúra itthon igazi reneszánszát éli, amely az elmúlt egy évtizedben különösen felerősödött. Ekkor olyan izgalmas időszak zajlott, amelyre régen volt példa a hazai gasztronómia történetében. Ráadásul erre alapozva túlzás nélkül kijelenthető, hogy hasonlóan virulens időszakok állnak előttünk. Mindezek hatására itthon roppant különleges és figyelemre méltó közege alakult ki a bortermelésnek. Pincészetek sorában olyan szemlélet vált irányadóvá, amely ötvözi az akár több száz éves hagyományokat a legmodernebb technológiával. Ez pedig lehetővé tett egy olyan fejlődési irányt, amelyben a kíváncsiság, a kísérletező útkeresés a tradíció biztos alapjaira épül.

a gasztronómia ilyen virulens változásával párhuzamosan előtérbe került a tudatos és minőségi borfogyasztás, ami talán sosem volt még ennyire erős Magyarországon. Immár egy-egy étteremben sem az úri huncutság megtestesítőjeként, hanem olyan emberként tekintenek a sommelier-re, aki a helyes irányba vezeti a vendégeit. Segítségével pedig az étkezés a megszokottnál jóval magasabb szintre juthat el.

Ebben a közegben az egyik legkiválóbb hazai szakemberként ismerik Szik Mátyást, aki három egymást követő évben magyar sommelier bajnok lett, ezzel kivívta az örökös magyar bajnok sommelier címet. Sőt, sikereinek köszönhetően már arra is lehetősége volt, hogy nemzetközi sommelier versenyeken képviselje Magyarországot. Évek során Budapest meghatározó helyein és Európa egyik legnagyobb presztízsű hoteljében, a Four Seasons Hotel Gresham Palace Budapest-ben szerzett tapasztalatokat, melyeket kamatoztatva folyamatosan tovább képezte magát. Ezekre építve igyekezett átadni mindazt, amiben hitt, s amiért dolgozott, ami nem más, mint a minőségi vendéglátás színvonalának emelése Magyarországon. Ahogy fogalmazott minden ott kezdődött, hogy korán észrevette, a szaglása és ízelelése érzékenyebb, mint a környezetében élőké. Tudta, hogy kommunikációval, ízekkel és emberekkel szeretne foglalkozni. Innen pedig egyenesen út vezetett a vendéglátásba, pontosabban a csúcsvendéglátásba.

Egy sommelier feladataival kapcsolatban Szik Mátyás két tévhitet igyekszik eloszlatni. Az általános vélemények ellenére a sommelier nem csupán

a borok kiválasztásában nyújt segítséget, minden italfajta esetében igyekszik utat mutatni. A másik tévhit, hogy a tökéletes választásig tartó út egy könnyű feladat, s elég az ételek és a borok ismerete. Ennyi azonban bizonyosan kevés a sikerhez. Sokszor embert próbáló kihívás a tökéletes ital kiválasztása, amelyhez az említettek túl sokkal

többre van szükség. Az igazán jó sommelier ugyanis egy lelki utazásra viszik vendégeit. Pontosan meg kell ismernie hangulatukat, lelki beállítottságukat, ízlésüket vagy akár társaságukat. Számos alkalommal ez inkább egy pszichológiai feladat, semmit egy

gasztronómiai feladvány. Az pedig igazi kihívássá teszi a munkát, hogy mindezekre sokszor csupán kevés idő áll rendelkezésre.

A hazai gasztronómia és borkultúra fejlődésének újabb nagy lendületét többek között a digitalizációban rejlő hatalmas lehetőségek adhatják – vélekedik. Olyan környezetet lehet teremteni informatikai

megoldásokkal, amelyek közvetlenül nyújtanak segítséget borválasztásban anélkül, hogy a sommelier a helyszínen lenne. A szakemberek feladata, hogy feszegetés a határaikat, s ezáltal segítsék ezen a téren a fejlődést. Olyan megoldásokat kell keresni, amelyek túlmutatnak a megszokott kereteken.

Számára ennek egyik új állomása az OMV-vel való együttműködés. Ez a kapcsolat ugyanis lehetőséget teremt, hogy olyan helyen is minőségi és különleges borválogatást alakítson ki, ahol ez eddig nem feltétlenül volt megszokott. Egy töltőállomáson való izgalmas szortiment felépítése kifejezetten nagy kihívás, hiszen egészen tág igényeket kell kielégíteni. Nem feltétlenül csak olyan esetet kell számításba venni, ha valaki ajándékot venne szerettei számára. Fontos szempont, hogy egy összeállítással edukáljuk is a közönséget – vallja. A leendő vevőnek az OMV kútjai olyankor is eszükbe jussanak, ha egy meghitt beszélgetéshez, vagy egy fárasztó napi után egy megnyugvást jelentő

vacsorához választanak nedűt. Ez pedig nem csak nehéz, de egyben kifejezetten izgalmas kihívás – tette hozzá.

Egyre többen keresik az okos funkciókkal rendelkező robotporszívókat hazánkban.

A Sencor ezt az igényt felismerve olyan robotporszívókat tesz elérhetővé Magyarországon, amelyek kimagasló automatizáltsággal rendelkeznek. Közös tulajdonságuk, hogy csendesen és hatékonyan dolgoznak, emellett fejlett nedves portörletési funkcióval is rendelkeznek.

SENCOR

EZEK A ROBOTPORSZÍVÓK leveszik a takarítás terhét a válladról

írta: MIFERFIAK fotó: SENCOR

TÁVIRÁNYÍTÁS OKOSTELEFONNAL

Az SRV 4250SL robotporszívó a csendes és okos készülékeket előnyben részesítő vásárlók igényei alapján született meg. Ez a modell olyan porszívó, amely forgókefével kombinálva nemcsak járólapon,

hanem akár parkettán és szőnyegen is hatékonyan használható. Fontos előnye, hogy rendkívül csendesen, 60 dB-es zajszint alatt üzemel és nem zavarja a háziállatokat. A készüléken négyféle program választható takarításhoz, ennek megfelelően fal melletti, kis területen történő takarításra, véletlen-

szerű, illetve cikk-cakkban történő automatikus porszívózásra is alkalmas.

Az SRV 4250SL a távirányító segítségével teljes mértékben programozható. Tehát akkor végzi el a takarítást, amikor arra szükség van. Ha egy felhasználó szeretné, akkor napra, órára és percre pontosan

beprogramozhatja a porszívózást. Sőt, ha úgy tartja kedve, azt is beállíthatja, hogy munkanapokon, vagy csak hétvégén dolgozzon a gép. Az SRV 4250SL egy feltöltéssel 120 percig képes üzemelni és nemcsak porszívózásra, hanem felmosásra is használható a beépített 230 ml-es víztartálynak köszönhetően. Takarítás, vagy porszívózás, illetve az akkumulátor lemerülése esetén a porszívó automatikusan visszatér a töltőegységbe.

GIROSKÓPOS NAVIGÁCIÓ RENDSZER

A SRV 6250BK robotporszívó egyik fontos ismeréve, hogy fejlett technológiát használ a térben történő tájékozódáshoz. A készüléket olyan navigáló rendszerrel látták el, amely aktív környezeti feltérképezést tesz lehetővé. A rendszer infravörös érzékelőket, valamint a lépcső és más akadályokat érzékelő szenzorokat használ a helységekben takarítás közben a minél precízebb eredmény érdekében. Egy speciális szenzor pedig megakadályozza, hogy leessen a lépcsőkről.

Ez a Sencor robotporszívó is négyféle takarítási programot használ, működése teljes mértékben programozható és nemcsak távirányítóval, hanem akár okostelefonos alkalmazással is kezelhető a

beépített wifi kapcsolatnak köszönhetően. A SRV 6250BK fejlett nedves portörlesési funkcióval rendelkezik, ennek megfelelően hétféle vízadagolási intenzitás állítható be rajta a minél hatékonyabb nedves padlótörles érdekében. A készülék egy feltöltéssel 120 percig képes üzemelni és töltőegysége nemcsak a falhoz, hanem akár a bútorhoz is erősíthető.

FEJLETT NAVIGÁLÓ RENDSZER

Az SRV 9250BK robotporszívó a legfejlettebb navigáció rendszerrel rendelkezik a Sencor robotporszívók közül. VSLAM-lézerrel, giroszkóppal, infravörös érzékelőkkel, illetve más szenzorok segítségével tájékozódik a lehető legjobb térfeltérképezés érdekében. A készüléket továbbá ütközés ellen védő, valamint lépcsőérezékelő szenzorokkal is ellátták. A hatékony takarítás érdekében a készülék központi porszívóval és szélső forgókefékkel rendelkezik, ennek köszön-

hetően a sarkokat is tökéletesen ki tudja porszívózni. Az SRV 9250BK modell a beépített kapcsolatnak köszönhetően akár okostelefonos alkalmazással is programozható és az SRV sorozat egyes tagjaihoz hasonlóan nedves portörlesre is képes. A takarítási program befejezése után a készülék automatikusan visszatér a töltőegységre és ebben az 1,5 centiméter

magas küszöbök sem akadályozhatják meg. A Sencor robotporszívóihoz hasonlóan ezt a készüléket is csendes, 60 dB-nél halkabb működés jellemzi éppen ezért sem a gyerekeket, sem a háziállatokat nem zavarja porszívózás közben.

A SENCOR ROBOTPORSZÍVÓI

az okos funkcióknak, valamint a nagyfokú automatizáltságnak köszönhetően új szintre emelik a takarítást, hogy a rohanó világunkban több időt tölthessünk el szeretteinkkel és családtagjainkkal a hosszú ideig tartó porszívózások helyett.

Exkluzív Karácsonyi fotózás

Ha szeretnél egyéni, páros vagy családi exkluzív karácsonyi fotósorozatot, idén is szeretettel várlak benneteket. A helyszín a **Studio Montázs**, egy vadonatúj, lakberendező által kitalált és berendezett gyönyörű budai stúdió.

Bejelentkezés és további információk az oldalamon.

NOVÁKILDI PHOTO

mobil: +36 20 262 7007

email: novakildiphoto@gmail.com

www.facebook.com/novakildiphoto

HOTEL FIT
HÉVÍZ

8380 Hévíz,
Kossuth Lajos u. 76.

+36 30 153 7378
+36 83 340 484

www.hotelfitheviz.hu
info@hotelfitheviz.hu

A fürdőváros központjában, 300 méterre a hévízi termáltótól

A családi hangulatú gyógyszálloda 52 barátságos, erkélyes és klimatizált szobával, étteremmel, bárral és wellness részleggel várja vendégeit.

A **Hotel FIT Hévíz** kiválóan alkalmas a gyógyulni vágyók, városlátogatók és az üzleti céllal érkező vendégek számára egyaránt.

A szállodában található, egy- és kétágyas, valamint két darab két légtérrel rendelkező szoba. A szobáink saját fürdőszobával, TV-vel, telefonnal, vezeték nélküli internet csatlakozással vannak felszerelve.

Az erkélyes szobáinkból csodálatos panoráma nyílik a környékre.

FEDEZD FEL A COSTA COFFEE ŐSZI ÍZEIT

írta és képek: COSTA COFFEE

ALMÁS PITE LATTE ♥ AZ ÉDES PIHENÉSHEZ

Új habos tejeskávékban kedvenc almáspiténk karakterét társították a karamellából a pirított cukor ízével, hogy mindezt az alma savasága tegye játékosná. Az ital tetejét krémes tejszínhab, valamint roppanós almaszirom teszi felejthetetlenné karamellás díszítés társaságában.

GESZTENYÉS-FAHÉJAS LATTÉ ♥ VISZLÁT, BORONGÓS REGGELEK

A Gesztenyés-fahéjas latté az ízek kavalkádjával vár. A kényeztetés garantált, hogy végül ezt a barátokkal kávézóikban vagy a városban sétálva osztod meg, már csak a kedveden múlik!

TOFFE SPICED LATTE ♥ AZ ŐSZ SAVA-BORSA

Harmadik új lattében összesűrűsödik minden, amitől szép lehet egy őszi nap: aranyló karamella, a fahéj melegsége, az őszi fűszerei. Élvezd ki harmóniájukat az édes tejhab alatt és csodáld a falevélhullást egy kellemes délutánon.

Az őszi szélhatás a borús időjárásról vagy a hideg reggelekről, de épp úgy lehet ízekben gazdag, színes kaland, amivel kiélvezheted az utolsó napfényes délutánokat. Ha a felfedezésre szavazol, akkor nincs más teendő, mint kipróbálni valamelyik vadonatúj, forró Costa tejeskávét kényelmesen elhelyezkedve székekben kávézóik egyikében. Felkészültél a felfedezésre?

Almás pite latte

Toffee spiced latte

Gesztenyés-fahéjas latte

20 ÉV UTÁN CSAK EGYETLEN

ARENA

K O N C E R T

2020.
01.17.

Schwarzkopf

MERO

RTL
KLUB

Jegyek kaphatók a Broadway jegyirodáknban.
www.broadway.hu

Sinot 112

SZUPERLUXUS
HIDROGÉN-
ÜZEMBEN

A PÓK HÁLÓJÁBAN

*beszélgetés Keleti Arthúr kiberbiztonsági
szakértővel*

VENDÉGÜNK LESZ:

Gyórfi Pál

*az Országos
Mentőszolgálat
szóvivője*

Kristály Márton

VÍZGÖMB SHOW „PAPÍRALAPON”

A vezetés élménye

BMW X1

Rack Autó Kft. – Budaörs

2040 Budaörs, Csata u. 23.

Tel: (+36 23) 414 002

www.bmw-rackauto.hu

BMW X1 átlagfogyasztás: 4,9–8,7 l/100 km; CO₂-kibocsátás: 127–195 g/km.

SAMSUNG

30 ÉVE
MAGYARORSZÁGON

